پُھل سوہنے
حمداں نعتاں دے

حمدیہ تے نعتیہ

پنجابی
رُباعیاں

محمد اقبال نجمی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

پھل سوہنے حمداں نعتاں دے

حمدیہ تے نعتیہ پنجابی رباعیاں

محمد اقبال نجمی

[redacted]

فروغِ ادب اکادمی

لاہور — گوجرانوالہ — اسلام آباد

نام کتاب	:	پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے
لکھاری	:	محمد اقبال نجمی
چھاپن ورہا	:	۲۰۰۹ء
گنتری	:	اک ہزار
ہدیہ	:	[redacted]وپے
کمپوزنگ	:	سجاد کمپوزنگ سنٹر، گوجرانوالہ
چھاپن والے	:	فروغِ ادب اکادمی، گوجرانوالہ
فون	:	۰۵۵-۳۲۵۱۶۰۳

سوہنے رب تے اوہدے پیارے حبیب ﷺ

دے ناں

جنہاں مینوں حمد تے نعت دا نور عطا کیتا

پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے مہکے
چن تارے نوری راتاں دے مہکے
دنیا دے رب تے طیبہ ماہی دے
عابد گلدستے باتاں دے مہکے

ڈاکٹر بشیر عابد

محبت تے عقیدت دا گلدستہ

محمد اقبال نجمی

رباعی چار مصرعیاں تے اساری جان والی مخصوص شعری صنف اے جہدے خاص اوزان نیں جنہاں وچ ایہ رچائی جاندی اے۔ رباعی فارسی زبان توں اُردو تے پنجابی زبان ول آئی اے۔ اُردو زبان وچ تے بہت سارے شاعراں رباعی لکھی اے تے کئیاں شاعراں دیاں خالص رباعی دے حوالے نال کتاباں وی شائع ہو چکیاں نیں ایہدے وچ نعتیہ رباعی دے پراگے وی شامل نیں، پر پنجابی زبان نال جڑے ہوئے شاعراں رباعی ول اجے گھٹ دھیان کیتا اے، چند کتاباں پنجابی رباعی دے حوالے نال شائع ہو چکیاں نیں جنہاں وچوں بابائے پنجابی ڈاکٹر فقیر محمد فقیر تے صدیق تاثیر ہوراں دیاں کتاباں رباعی دے حوالے نال پنجابی ادب دامان ودھاندیاں نیں۔

رباعی لکھن لگیاں شاعر واسطے عروضی جانکاری بڑی ضروری ہوندی اے ایس لئی وی پنجابی دے بہت سارے شاعر رباعی ول گوہ نہیں کردے۔ میں پنجابی رباعی لکھن بارے جدوں سوچیا تے میرے ذہن دے اُفق تے حمد تے نعت دا چانناکھلر گیا تے اینج میرے واسطے اک منزل دی نشان دہی کر دتی گئی، میں جدوں پنجابی وچ حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں لکھن دا ارادہ کیتا تے فیر سوہنے مالک ولوں تے پیارے مدنی من ٹھار آقا ﷺ ولوں نورانی کرناں دی بارش ہوندی گئی تے اینج ''پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے'' دی شکل وچ پنجابی حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں دا ایہ گلدستہ تیار ہو گیا۔

حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں دا ایہ پراگا ''پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے'' میری محبت تے عقیدت دا گلدستہ میرے لئی عشق تے عبادت دا درجہ رکھدا اے۔ ایہ سوہنا گلدستہ تیار ہوون نال میرے دل دی وڈی سدھر پوری ہو گئی اے۔ اللہ سوہنے تے پیارے آقا ﷺ دی بارگاہ وچ ایہ نذرانہ پیش کر کے میں کنا کو خوش آں ایہدا بیان لفظاں وچ کرنا میرے لئی بڑا اؤکھا اے۔ ''پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے'' نوں میں اپنے ادبی سفر دا اک خاص امتیاز سمجھناواں، بھاویں اشاعتی کتب دے حوالے نال ایہ میری ستویں کتاب اے جہڑی چھپ کے تہاڈے ہتھاں تیک پہنچ رہی اے۔ اللہ کریم دے احساناں تے اوہدیاں دتیاں نعمتاں تے اوہدا شکر ادا کرنا بندے دے وس وچ نہیں کیوں جے بندہ بھاویں کنا وی وس لالوے اوہدیاں دتیاں ساہواں دا حق ادا نہیں کر سکدا پر جنہاں بندے دے وس وچ اے اوہناں تے رب سوہنے دا شکر تے ذکر کرنا ای

چاہی دا اے ۔ اوہدی حمد چتارن تے اوہدے پیارے محبوب ﷺ دی نعت آکھن دا سوہنا تے نویکلا کم جے بندے نوں مل جاوے تے مالک سوہنے دا ایہ اک ہور احسان اے جہدے تے خوشی دے اتھرو وگانے پیندے نیں تے میں ,, پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے ،، پیش کردیاں ہوئیاں خوشی دے اتھرو وگا رہیا واں پئی مالک سوہنے نے ایہ سوہنا کم میرے کولوں لیا اے ، میری دعا اے پئی اللہ کریم انج ای مینوں اپنی حمد تے اپنے پیارے محبوب نبی رحمت ﷺ دی نعت لکھن ول لائی رکھے ۔ آمین

ایہناں اکھراں راہیں میں اپنے سجن ساتھی ڈاکٹر بشیر عابد ہوراں دا شکریہ ادا کرنا چاہواں گا جنھاں کتاب تے بڑا پُر مغز مضمون لکھیا جہڑا دیباچے دی صورت کتاب وچ نور ونڈ دا اے ۔ رباعی بارے جانکاری حاصل کرن والے ایس مضمون توں چنگی لابھ چُک سکدے نیں ۔ ڈاکٹر بشیر عابد ہوراں میرے رباعیاں دے ایس مسودے نوں وی بڑی ڈونگھی نظر نال پڑھیا تے مفید مشوریاں نال نوازیا ایہدے نال نال کتاب دے پروف پڑھن دی ذمہ داری وی بڑے احسن طریقے نال پوری کیتی ۔ میں اپنے سجن غلام مصطفیٰ بسمل ہوراں دا وی ممنون آں جنھاں کتاب بارے اپنی رائے توں نوازیا تے میرا مان ودھایا ۔ کتاب دی اشاعت بارے جنھاں بزرگاں، دوستاں تے پیاریاں اپنی محبت تے خلوص دا ایثار بخشیا اوہناں وچوں پروفیسر محمد اکرم رضا، جناب ثاقب عرفانی، جناب سجاد مرزا، ڈاکٹر حفیظ احمد، جناب عاطف کمال رانا، جناب احسان اللہ طاہر، جناب محمد انور رانا، جناب طاہر سلطانی (کراچی)، جناب شاعر علی شاعر (کراچی) جناب اشرف سہیل (لاہور) تے جناب امجد شریف شامل نیں ۔ میں سارے سجناں دیاں محبتاں تے اوہناں دا شکریہ ادا کرنا واں پئی اوہناں کتاب دی اشاعت بارے اپنے پیار تے محبت بھرے جذبیاں دا اظہار کیتا اے ۔

پنجابی حمدیہ نعتیہ رباعیاں دا پہلا سنکھا مجموعہ

ڈاکٹر بشیر عابد

محمد اقبال نجمی ہوریں جتھے معروف شاعر، محقق، صحافی، مدیر تے لکھاری نیں اوتھے دوجیاں ادبی صنفاں اُتے لکھیاں گئیاں ڈھیر کتاباں دے وی مصنف نیں۔ ایہناں اپنی حیاتی اُردو تے پنجابی دوہاں زباناں دی ترقی تے ترویج لئی وقف کرر کھی اے جس پاروں ایہ کوئی نہ کوئی نویں توں نواں ادبی کم چھوہی رکھدے نیں تے ایسے کارن کوئی وی نویں یا پرانی شعری صنف ایہناں دے فکری فنی کلاوے توں اپنا آپ دور نہیں رکھ سکدی۔ ایہناں دے نزدیک ادبی خدمت وچ جتھے انسانی عظمت اپنی پچھان کراندی اے اوتھے اوہدے کردار دا شیش محل وی اُساردی اے۔

علامہ نجمی ہوراں دا ادبی سفر مڈھ توں ای اسمانی وسعتاں اتے کمنداں پان دا چاہوان سی ایسے لئی ایہناں دی ہر شعری اڈان بلندیاں دے پینڈے ماردی نظری آوندی اے۔ حال وچ ایہناں نعتیہ قصیدے دے نال نال حمدیہ قصیدیاں دا پراگا پنجابی ادب دے بھنڈار وچ پیش کر کے جتھے اپنی فکری تے فنی وڈیائی دا ثبوت مہیا کیتا اے اوتھے صنف رباعی جہڑی اک مشکل ترین صنف سخن منّی جاندی اے اوس نوں اپنے قلم دی زینت بنا کے پنجابی شاعری نوں اک ہور سلاہن جوگ مجموعہ دان کرر ہے نیں جہڑا ایہناں دی فکری انفرادیت نوں اجاگر کردا اے تے ایہناں دا ایہو ادبی سہپن جدوں کتابی صورت وچ سامنے آوندا اے تے اک معتبر حوالے دے نال نال ادبی کارنامہ وی منّھیا جاندا اے۔

ایہناں دی تازہ تے نویں پنجابی حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں دی پلیٹھی دی کتاب ،،پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے،، جہدے وچ (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) دے عددی حساباں دے لحاظ نال جہڑے بمطابق حروف ابجد (۶۱۹) چھ سوانی نکل دے نیں اوہناں دے حساب نال چھ سوانی رباعیاں لکھ کے شامل کیتیاں نیں تے ایہ رباعیاں جتھے فن دی کلا دا جادو جگاندیاں نیں اوتھے اپنے خالق دی وسیع نظری تے قادرالکلامی دا موہنہ بولدا ثبوت وی پیش کردیاں نیں۔

محمد اقبال نجمی ہوراں دیاں رباعیاں دے فنی تے فکری محاسن تے خوبیاں بارے چانن پان توں پہلاں صنف رباعی بارے گل کرنی ایس لئی ضروری اے کیوں جے ساڈے پنجابی

شاعراں نوں رباعی دی تاریخ توں جانکاری وی ہو جائے تے نالے رباعی دے مخصوص وزناں بارے بھرویں واقفی وی۔

پنجابی ادب وچ رباعی دا وجود نہ ہون دے برابر اے کیوں جے ایہ شعری صنف اپنی ترتیب تے ترکیب دی پیچیدگی تے اوکھیائی پاروں ہر شاعر دی پکڑ وچ نہیں آندی ایسے لئی اُردو دے شاعراں وانگوں پنجابی شاعراں نے وی ایس ول گوہ نال نہیں ویکھیا سگوں ایس کولوں کنی کترا کے لنگھ گئے نیں۔ جے چار ونچار کسے نے ایس صنف نوں ورتوں وچ لیاندا وی اے تے ایہدے مخصوص چوی وزناں وچوں جہڑے چار پنج سرل، پرچلت تے آسان وزن نیں اوہناں نوں موہرے رکھ کے رباعیاں لکھیاں نیں تے اوہناں وچوں وی اک وزن جہڑا الاحول ولاقوۃ اِلا باللہ دے تول تے پورا اتر دا اے اوس نوں ای زیادہ توں زیادہ استعمال کیتا اے۔

نجمی ہوراں دیاں رباعیاں اُتے چانن پان توں پہلاں رباعی دی تخلیق تے وجہ تسمیہ اُتے چانن پانا ضروری ایس لئی اے تاں جے کجھ غلط فہمیاں دی دُھوڑ نوں جھاڑ یا جھنبیا جاسکے۔

رباعی اپنے لغوی مطلب پاروں لفظ ''رباع'' توں منسوب اے جہدا مفہوم ''چار چار'' اے، مربع تے اربع جیہے اکھراں دا مادہ وی او ہوای اے جہڑا لفظ ''رباعی'' دا اے تے اصطلاحی مفہوم وچ ایس توں مراد چار مصرعیاں اُتے اُساری گئی اک نکی جیہی مخصوص شعری صنف اے۔

رباعی دی ایجاد بارے وکھریاں وکھریاں روایتاں ملدیاں نیں۔ رباعی دی ایجاد بھاویں غلطاں غلطاں ہمی رود لبِ گو،، توں ہوئی یا ایران دے ترانہ یا بیتی توں ترقی دیاں منزلاں طے کردی کردی رباعی دے مخصوص چوی وزناں دے اخربی تے اخرمی شجرے تک جہڑا خواجہ حسن بن قطان خراسانی نے وضع کیتا سی دی ذہنی اختراع دا تکمیل نامہ بن کے اپنے وجود دا بھرواں اظہار کروایا جہڑا اپنے اندر مخصوص نو (9) مزاحف رکناں تے اک سالم رکن دے تال میل نال وقوع پذیر ہوندا اے۔ رباعی اپنی مڈھلی شکل وچ ترانہ، دوبیتی، چہار مصرعی یا دوبیتی دے ناں توں فارسی ادب وچ سامنے آئی جہڑی تاریخی لحاظ نال ارتقائی پینڈے کچھدی کچھدی موجودہ شکل وچ اج ساڈے سامنے موجود اے۔

رباعی خالص فارسی شعری صنف اے جہڑی پھیلدی پھیلدی فارسی دے ستاں دوراں اُتے محیط اے جہڑے سامانی، غزنوی، سلجوقی، ایلخانی، تیموری، صفوی تے قاچاری اکھواندے نیں تے ایہناں دوراں وچوں رباعی دا سنہری دور سلجوقی دور متھیا جاندا اے۔ جیہدے وچ شیخ ابوسعید ابوالخیر، شیخ عبداللہ انصاری، عمر خیام، بابا طاہر عریاں تے شیخ فریدالدین عطار ورگے نابغہ روزگار

شاعرایہدی سربلندی لئی پیدا ہوئے تے ایہو دور ای رباعی دی عظمت، فصاحت تے بلاغت دا زریں دور اکھواندا اے۔ رباعی نے ایسے سلجوقی دور وچ اپنے اندر ان گنت مضموناں نوں سمیٹیا جویں عشق، فراق، فلسفہ، تصوف، شباب، رباب، معرفت، طریقت تے ایہو جئے ہور بے شمار فکراں دے پھل کلیاں ایہدی زینت بنے۔ باباطاہرعریاں پہلے باغی شاعرنیں جنہاں رباعی دے مخصوص وزناں توں ہٹ کے اپنی مقامی فارسی بولی ''لری'' وچ رباعیاں لکھیاں جہڑیاں عام طور تے رباعیاں اکھواندیاں نیں بھاویں اصل وچ اوہ دوبیتیاں نیں۔

رباعی بھاویں اک مشکل ترین شعری صنف منّی جاندی اے پر فیر وی جے کوئی شاعر رباعی دے کجھ متھے گئے اصول یاد کرلوے تے ایہدے تے عبور حاصل ہوسکدا اے۔ رباعی نوں سمجھن لئی عروض دیاں کتاباں وچ کجھ طریقے وضع کیتے گئے نیں جنہاں دا بیان کرنا اشد ضروری اے۔ کسے وی رباعی دے مصرعے وچ بحر ہزج دے چار رکن ضروری نیں جنہاں وچ اک رکن سالم تے تن مذاحف رکن شامل ہوندے نیں کیوں جے رباعی بحر ہزج دے مخصوص سالم تے مذاحف رکناں دے وزن وچ ای لکھی جاندی اے۔ شروع شروع وچ رباعی دے چارے مصرعے ہم قافیہ وی ہوندے سن جہڑے فارسی توں لے کے اردو دے شاعراں دیاں رباعیاں وچ کدھرے کدھرے ملدے نیں۔ ایہو جہیاں رباعیاں نوں مصرّع رباعیاں یا غیر خصی رباعیاں آکھیا جاندا اے پر زیادہ تر رباعیاں غیر مصرع یا خصی رباعیاں ای معروف تے مشہور نیں یعنی اوہ رباعی دے چار مصرعے جنہاں وچ تن مقفّٰی تے اک غیر مقفّٰی ہوندا اے۔ رباعی دی اوکھیائی نوں سمجھن واسطے مصرعے دے اجزاء چیتے رکھنے بہوں ضروری نیں جہڑے انج ہیں۔

	جتھے	ہر دن	کلا قلندر	ہووے
اجزاوزن:	مفعولن	فاعلن	مفاعیلن	فع
	صدر	حشو	حشو	عروض
	ابتدا	حشو	حشو	ضرب عجز

کیوں جے رباعی دُے وزن چار ارکان اتے مبنی نیں ایس لئی ایہدے پہلے مصرعے دا پہلا تے آخری رکن صدر تے عروض تے دوجے مصرع دا پہلا تے آخری رکن ابتدا تے ضرب (عجز) تے وچکار لے دونویں رکن دو حشو اکھواندے نیں۔ ایس طرح عروضی حساب نال رباعی وچ کل دس رکن مستعمل نیں جنہاں وچ اک سالم یعنی مفاعیلن تے باقی نو مذاحف رکن نیں جنہاں دی عروضی ترتیب انج اے۔

ا۔سالم رکن مفاعیلن ۲۔مفاعلن (مقبوض) ۳۔مفاعیل (مکفوف) ۴۔فاعلن (اشتر)
۵۔مفعولن (اخرم یا مجبق) ۶۔مفعول (اخرب مکفوف مجبق) ۷۔فعول (اہتم) ۸۔فعل (مجبوب)
۹۔فاع (ازل) ۱۰۔فع (ابتر یا مجبق، مجبوب)

مصرعے دے اجزا دے مطابق ایہناں دی ونڈ کجھ انج ہووے گی۔

ا۔ اوہ مزاحف رکن جہڑے صدر ابتدا تے عروض ضرب (عجز) وچ آوندے نیں۔

عروض تے ضرب	صدر تے ابتدا
فعل، فعول، فاع تے فع	مفعول، مفعولن

۲۔ اوہ مزاحف رکن جہڑے مصرعے دے پہلے تے دوجے حشو وچ آوندے نیں۔

پہلا حشو: مفعول، مفعولن، مفاعیل، مفاعیلن، فاعلن، مفاعلن

دوجا حشو: مفعول، مفعولن، مفاعیل، مفاعیلن

ہن رباعی دا پہلا کلیہ جہدے تحت رباعی دے چوی وزن معلوم کیتے جاسکدے نیں اوہ عروض دیاں کتاباں وچ انج دسیا گیا اے۔

رباعی دے چار رکناں وچ جے پہلے رکن دا آخری جز سبب واقع ہوندا اے تے فیر دوجے رکن دی ابتدا وی سبب توں ہووے گی انجے ای جے رباعی دے پہلے رکن دا آخری جز وتد ہوندا اے تے فیر دوجے رکن دی ابتدا وی وتد توں ای ہووے گی ایس طریقے نوں اہلِ عروض نے سبب پہ سبب تے وتد پہ وتد داناں دتا اے۔

رباعی دا اک مصرع ویکھو

مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعول

ایس دی دوحرفی (سبب) تے تن حرفی (وتد) دی ونڈ انج کیتی جاسکدی اے۔

مف.....عول/مفا.....عیل/مفا.....عیل/فعول

یعنی پہلے رکن دا آخری جز وتد اے ایس لئی دوجے رکن دا پہلا جز وی وتد آیا اے ایسے طرح دوجے رکن دا آخری جز وی وتد اے ایس لئی تیجے رکن دا پہلا جز وی وتد آیا اے تے ایسے طرح تیجے رکن دا آخری جز وی وتد اے ایس لئی چوتھے رکن دا پہلا جز وی وتد ای آیا اے۔

ایس توں واضح ہوگیا کہ جے کر رباعی دے کسے مصرع دا پہلا رکن سبب تے مُکدا اے تے اوہدا دوجا رکن سبب دے جز توں ای شروع ہوئے گا تے جے اوہ دوجا رکن وتد تے ختم ہوندا اے تے فیر تیجے رکن دا پہلا جز وی وتد توں شروع ہووے گا یعنی ہر رکن دے سبب توں بعد دوجے رکن

داجز لازمی سبب توں ای شروع ہووے گا یعنی سبب توں بعد سبب تے وتد توں بعد وتد دا کلیہ ورتن نال رباعی دے چوی وزن بنائے جاسکدے نیں۔ ایسے ونڈ دا دوجا طریقہ ڈاکٹر جمال الدین جمال ہوراں نے اپنی عروض دی کتاب تفہیم العروض وچ رباعی دے چار بنیادی وزناں نوں تسکین اوسط دے طریقے نال رباعی دے چوی وزن کڈھن دا کلیہ بڑا آسان بنادتا اے۔

تسکین اوسط توں مراد کسے بحر دے دو رکناں وچ اکو تھاں تے لگا تار تن حرکتاں والے حرفاں دے درمیانے حرف نوں ساکن کر دین داناں اے جویں رباعی دے دو تفاعیل وزن ویکھو۔

ا۔مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعل (ہزج مثمن اخرب مکفوف مجبوب)

۲۔مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعول (ہزج مثمن اخرب مکفوف اہتم)

ایہناں دونواں بنیادی وزناں دے رکناں دی عروضی ترتیب ای کجھ انج دی اے کہ ہر رکن وچ آپے تن تن تھاں تے متواتر وتد دے بعد وتد آ رہیا اے۔ جدوں اسیں ایہناں رکناں تے تسکین اوسط دا عمل کراں گے تے اوہدے ردّعمل وچ جتھے جتھے وتد دے بعد وتد موجود ہووے گا اوتھے اوتھے سبب دے بعد سبب اوندا جاوے گا تے ایہو ای تسکین اوسط دا لازمی نتیجہ اے تے ایس نکتے نوں سمجھنا رباعی لئی بہت ضروری اے۔ ایہناں دوہاں بنیادی وزناں چوں تسکین اوسط دے عمل نال مزید چودھاں رباعی دے وزن نکل آوندے نیں تے انج کل سولاں وزن بن جاندے نیں۔ جہڑے اٹھ تے شجرہ اخرب دے ہون گے تے اٹھ شجرہ اخرم دے۔ باقی دو ہور رباعی دے بنیادی وزن انج نیں جہاں دی ڈاکٹر جمال ہوراں نے ستاراں تے اٹھاراں نمبر دے کے نشاندہی کیتی اے جیویں۔

۱۷۔مفعول، مفاعلن، مفاعیل، فعل (ہزج مثمن اخرب مقبوض مکفوف مجبوب)

۱۸۔مفعول، مفاعلن، مفاعیل، فعول (ہزج مثمن اخرب مقبوض مکفوف، اہتم)

ایہناں وزناں وچ وی تن تن متحرک حروف متواتر دو دو تھاواں تے واقع ہوندے نیں ایس لئی ایہناں وزناں وچ دو تھاواں تے تسکین اوسط وارد ہوندی اے۔ ایہناں دوہاں بنیادی وزناں اتے تسکین اوسط دے عمل نال مزید چھے وزن نکل آوندے نیں تے انج کل چوی وزن بن جاندے نیں جہڑے چار وزن شجرہ اخرب تے چار وزن شجرہ اخرم دے وجود وچ آجاندے نیں۔

ڈاکٹر جمال الدین دا طریقہ قدرے آسان وکھالی دیندا اے پر ایہدے لئی رباعی دے چار بنیادی وزن یاد رکھنے ات ضروری نیں۔ جہڑے اُپر دسے گئے نیں۔

ہن رباعی دے دونویں شجرے محمد اقبال نجمی ہوراں دیاں رباعیاں دے مصرعیاں نال پیش کیتے جاندے نیں تاں جے اخرب تے اخرم دے وزناں دی ونڈ ہو جاوے۔

رباعی دے شجرہ اخرب دے باراں وزن

۱۔	مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعول	سردار مرے پاک نبیؐ پاک رسولؐ
۲۔	مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعل	سرکارؐ سدا خیر سدا خیر ملے
۳۔	مفعول، مفاعیل، مفاعیلن، فاع	سبحان تری ذات تراہر تھاں نور
۴۔	مفعول، مفاعیل، مفاعیلن، فع	اعجاز نبیؐ پاک نوں ملیا سوہنا
۵۔	مفعول، مفاعلن، مفاعیل، فعول	مہکن گے سدا ای اوہ محبت دے گلاب
۶۔	مفعول، مفاعلن، مفاعیل، فعل	اوصاف نبیؐ دے لکھ تے لکھ نور نبیؐ
۷۔	مفعول، مفاعلن، مفاعیلن، فاع	دربار حضورؐ دا دوے جلوے خاص
۸۔	مفعول، مفاعلن، مفاعیلن، فع	قدرت نے تری عجب اُتارے جلوے
۹۔	مفعول، مفاعیلن، مفعول، فعول	تسکین دلاں دی تے رحمت نیں رسولؐ
۱۰۔	مفعول، مفاعیلن، مفعول، فعل	میری وی شفاعت مرے سرکارؐ کرن
۱۱۔	مفعول، مفاعیلن، مفعولن، فاع	سرکارؐ مرے نیں سبھناں توں ممتاز
۱۲۔	مفعول، مفاعیلن، مفعولن، فع	رستہ تےؐ وفاواں دا دسیا اوہناں

رباعی دے شجرہ اخرم دے باراں وزن

۱۔	مفعولن، فاعلن، مفاعیل، فعول	رحمت دے پھل چگاں پڑھاں در تے سلام
۲۔	مفعولن، فاعلن، مفاعیل، فعل	میرے اُتے کرو عنایت دی نظر
۳۔	مفعولن، فاعلن، مفاعیلن، فاع	طیبہ دی خاک چم لواں پاواں نور
۴۔	مفعولن، فاعلن، مفاعیلن، فع	سبھ دے مشکل کشا نبیؐ سوہنے نیں
۵۔	مفعولن، مفعول، مفاعیل، فعول	اعلیٰ اے کردار نبیؐ پاک رسولؐ
۶۔	مفعولن، مفعول، مفاعیل، فعل	سوہنے دے درتوں ای ملے نور ضیا
۷۔	مفعولن، مفعول، مفاعیلن، فاع	پیارے پیارے پاک نبیؐ رکھدے مان
۸۔	مفعولن، مفعول، مفاعیلن، فع	اُمت دے سلطان مدینے والے
۹۔	مفعولن، مفعولن، مفعول، فعول	ہر ویلے ای میں لکھاں نعت درود
۱۰۔	مفعولن، مفعولن، مفعول، فعل	ونڈ دا ہر اک تھاں رحمت نور نبیؐ
۱۱۔	مفعولن، مفعولن، مفعولن، فاع	دلبر جانے دلبر دے سبھ انداز
۱۲۔	مفعولن، مفعولن، مفعولن، فع	اُمت دے لئی بخشش منگن والے

کجھ عروضیاں نے شجرہ اخرم دے اک وزن مفعولن، مفعولن، مفعولن، فع نوں پنجابی دے عرفِ عام وزن پنج فعلن جیہڑا بحر متدارک دے سالم رکن فاعلن دے مذاحف رکن مقطوع یا مجنون مسکن (عین ساکن) وچوں نکلیا اے، دے تولاں اُتے پورا لیاندے نیں تے ایس طرح پنج فعلن دی اک عروضی بحر بنالیندے نیں پر رباعی لکھن لگیاں ورتوں وچ عین ساکن دا خیال نہیں رکھدے تے ایس طرح اوہ سارے مصرعے یا شعر جیہڑے مذاحف رکن مجنون غیر مسکن دے زمرے وچ آوندے نیں اوہ ساقط الوزن دے کھاتے وچ پے جاندے نیں جے کسے شاعر ایس وزن وچ رباعی کہنی ہووے تے اوہدے لئی ایس باریک نکتے دا خیال رکھنا اَت ضروری اے۔

اسیں جدوں پنجابی شاعری دے بھنڈار وچ رباعی داوجود لبھنے آں تے باقاعدہ طور تے بابائے پنجابی ڈاکٹر فقیر محمد فقیر پہلا پنجابی رباعی داعمر خیام نظر آوندا اے۔ میں لمی بحث وچ نہیں پیندا تے بس ایہ ای آکھنا کہ رباعی صرف اوہ رباعی گنی تے متھی جاوے گی جیہڑی رباعی دے چوی وزناں تے تولاں اندر تخلیق کیتی گئی ہووے گی۔ باقی بھاویں کوئی کناای دعویٰ کرے کہ فلاں رباعی اے تے فلاں نہیں گل نہیں بن دی، جدوں کہ عروضیاں نے ایس دے مخصوص وزن متھ دتے نیں تے فیر اوہناں توں وکھریاں راہواں کڈھنیاں اُکا فضول کم اے۔ باقی ساڈے پنجابی شاعراں وچ اکھراں دا درست اچارن پر لے درجے داوگڑیا ہویا شعری ذوق اے جس دا خیال وڈے وڈے قدبت والے شاعر وی نہیں کردے تے ایہ بڑے دُکھ والی گل وی اے تے اکھراں دا بے دریغ قتل وی، ایس لئی لفظاں دے اچارن ویلے اوہناں دا تلفظ درست تے اعراب دے عین مطابق ہونا ہر حال وچ لازمی اے نہیں تے مصرع مقررہ بحر دے وزن توں خارج متھیا جاوے گا تے مزید ایہ وی اے جے مروجہ تقطیع دے اصول دے مطابق اکھری ورتوں دا خیال وی نہ رکھیا جائے تے اوہ شعر وی تروِیا ہویا ہووے گا۔

اردو تے پنجابی شاعری وچ غلط العوام ہر طرح دے چار مصرعیاں نوں رباعی آکھ دتا جاندا اے۔ بھاویں اوہ چوپائی، قطعہ یا چار مصرعی نظم ای کیوں نہ ہووے۔ جیویں حضرت علامہ اقبال ہوراں دے قطعیاں نوں وی رباعی آکھیا جاندا اے۔ مثلاً

بتا کیا تو مرا ساقی نہیں ہے
ترے شیشے میں مے باقی نہیں ہے
پیاسے کو سمندر سے ملے شبنم
بخیلی ہے یہ رزّاقی نہیں ہے

دلوں کو مرکزِ مہر و وفا کر
حریمِ کبریا سے آشنا کر
جسے نانِ جویں بخشی ہے تو نے
اسے بازوئے حیدرؓ بھی عطا کر

ایہ سارا گورکھ دھندا عروض دے علم تے رباعی دے مخصوص وزناں توں ناواقفی دا نتیجہ اے۔عروض دان اٹکل پچو نہیں مار دے اوہناں نے تے غالب جئے آفاقی شاعر دی اک رباعی دے اک مصرعے دے وال دی کھلھ لاہ دتی اے۔غالب دی رباعی ویکھو۔

دُکھ جی کے پسند ہو گیا ہے غالب
دل رک رک کر بند ہو گیا ہے غالب
واللہ کہ شب کو نیند آتی ہی نہیں
سونا سوگند ہو گیا ہے غالب

بقول علی حیدر طباطبائی، رباعی دے دوجے مصرعے وچ دو حروف رباعی دے وزن توں زیادہ ورتے گئے نیں جہڑے ناموزوں نیں، تے جے ایس مصرعے نوں انج لکھیا جاوے۔دل رک کر بند ہو گیا ہے غالب، ایس طرح مصرعہ تے درست ہو جاندا اے پر جہڑا زور تے معنی دل رک رک کر وچ اے اوہ ختم ہو جاندا اے۔ایہ گل ایس لئی ضروری لکھنی پئی اے کہ عروضیاں نے تے غالب ورگے بندے نوں معاف نہیں کیتا پر اسیں پنجابی اپنیاں شعراں وچ اکھراں دے جھٹکے کردے جا رہے آں فیر وی پرواہ نہیں کردے جدوں کہ شاعری وچ اکھراں دا صحیح اچارن ملفوظی تے زحافی بڑی اہمیت رکھدا اے سگوں شاعری دا شیش محل ای ایہناں اتے اسار یا جاندا اے۔

جویں کہ پہلے دسیا گیا اے کہ محترم نجمی ہوراں کلمہ شریف دی ابجدی ونڈ نال لا الہ الا اللہ دے عدد دے حساب نال 165 حمدیہ رباعیاں تے محمد رسول اللہ دے عدد دے حساب نال 454 نعتیہ رباعیاں لکھ کے جتھے اللہ تعالیٰ دی بارگاہ وچ اپنی عبدیت دا اقرار کیتا اے اوتھے حضور اکرم ﷺ دی جناب وچ اپنی عقیدت تے عشق دا نذرانہ بھجیاں پلکاں نال پیش کیتا اے تے سچ پچھو تے ایہ دونویں ای اظہار دے نذرانے نجمی ہوراں دی حیاتی دا انملا سرمایہ نیں، ایہناں نذرانیاں دی ہر کلی تے ہر پھل نویکلا تے من بھاؤنا اے۔

علامہ نجمی ہوراں جتھے رباعیاں وچ خدائے وحدہٗ لاشریک دی ربوبیت تے اوہدی خلاقی دے سوہلے گائے نیں اوتھے نبی پاک اعلیٰ مرتبت حضرت محمد رسول عربی مدنی من ٹھار ﷺ دی

جناب وچ نعتاں تے مدحتاں دے نویکلے گلاباں دیاں پتیاں ورگے مصرعیاں تے شعراں نال اپنی عقیدت داڈھویا بڑے نزول جذبیاں نال پیش کیتا اے۔ اوہناں دیاں فنی تے فکری اُچیائیاں بارے چانن پانا وی اَت ضروری اے جے پتا لگ سکے کہ اقبال نجمی ہوراں جتھے فکر دے نورانی دیوے روشن کیتے نیں اوتھے فن دے تاریاں دیاں لوواں وی اُجاگر کیتیاں نیں۔ نجمی ہوراں رباعیاں وچ مولا سر جہاں دی عبادت تے آقا مدنی سرکار دی محبت دا اظہار جتھے دہرایا اے اوتھے دہراں دے عمل وچ ہر وار ڈھنگ تے ورتوں نواں رنگ تے نویں خشبو لے کے بصارت تے بصیرت نوں آگاہی، معرفت، محبت تے عقیدت دا ادراک مہیا کر دی اے تے صدق، صفا تے ایمان داشعور وی عطا کر دی اے جویں۔

مولا دی عبادت دے چگے پھل سوہنے
آقاؐ دی محبت دے ملے پھل سوہنے
جو وزن رباعی چ اکٹھے کیتے
اوہ نال عقیدت میں دھرے پھل سوہنے

محمد اقبال نجمی نے حمدیہ رباعیاں وچ اللہ تعالیٰ دی وحدانیت تے اوہدی ذات نوں کائنات دا خالق آکھ کے ایہ نکتہ دسیا اے کہ توحید دا مطلب دراصل اللہ تعالیٰ نوں کائنات دا خالق تے مالک سمجھنا تے اوہدے نال نگھی محبت تے مکمل اطاعت دا گوڑھا رشتہ قائم کرنا اے۔ ایہ توحید ای بندے نوں نویں تخلیق عطا کر دی اے۔ توحید نال ای بندے دیاں ناڑاں وچ خون بجلی وانگوں دوڑن لگ پیندا اے تے بندہ اوہدی راہ وچ ترکھا ہو کے جُت پیندا اے تے اوہدے اندروں ہر طرح دا خوف تے شک نکل جاندا اے تے بندہ عمل دے جذبے وچ ڈب جاندا اے پر ایہ جذبہ حضور پاک صاحب لولاک ﷺ نال بجھ کے عشق کرن نال حاصل ہوندا اے۔ مولانا ظفر علی خاںؒ نے اپنے اک شعر وچ ایسے گل نوں انج واضح کیتا اے۔

مسلماں ہے تو دنیا میں خدا کا نور پھیلا دے
حریمِ خواجۂ یثرب سے مٹی کا دیا لے کر

علامہ اقبال نے توحید دی وضاحت کر دیاں رموزِ بےخودی وچ انج فرمایا اے۔

دیں ازو ،حکمت ازو ،آئیں ازو
زور ازو ، قوت ازو ، تمکیں ازو

ترجمہ: توحید ہی سے دین، حکمت، آئین، زور، قوت اور تمکین حاصل ہوتے ہیں۔ اللہ تعالیٰ نے قران مجید وچ لوکاں نوں سمجھان لئی توحید دا مسئلہ بڑے سہل تے سادا ڈھنگ وچ بیان کیتا اے

جھدے وچ کسے قسم دی ذہنی گھنجلک دی اُکا گنجائش نہیں۔ ایہدے ثبوت لئی سورت المؤمنون، سورۃ الاحقاف تے سورۃ النمل دیاں آیتاں دی تلاوت کریئے تے خدا دی وحدانیت اگے خود بخود سر جھک جاندا اے۔ اوہ ایس لئی پئی وسیع کائنات وچ جے کوئی ہور دوجا خدا ہوندا تے دھرتی تے انبر کدوں دے فسادوں دی نذر ہو جاندے جدوں کہ اسیں ویکھنے آں زمین اسمان وچ کوئی فساد نظر نہیں آوندا انج لگدا اے جیویں کسے وڈے محکم نظام نے ایہناں نوں سنبھالیا ہویا اے۔ ایتھوں اے تت نکلدا اے کہ زمین اسمان دا سرجن ہار تے خالق صرف اک ای خدا اے جہڑا قادر وی اے علیم تے حکیم وی اے۔

نجمی ہوراں دا دینی تے اسلامی مطالعہ بڑا وسیع تے گہرا اے ایسے لئی ایہناں دیاں حمدیہ رباعیاں وچ عقیدہ توحید دے نورانی جلویاں دے لشکارے تھاں تھاں ویکھ سکنے آں۔

پھیرے جے نظر تے اوہ مٹاوے منظر
ہر آن نویں سانوں وکھاوے منظر
مختار تے مالک اے اوہ قادر مولا
کن آکھ کے لمحے چ بناوے منظر

مالک توں جہاناں دا تے میرے دل دا
مرضی جے تری ہووے تے پتہ ہل دا
محتاج زمانہ اے ترا سبھ جانن
چاہویں جے توں فر نور اُجالا مل دا

ہمسر نہ ترا کوئی نہ ہم نام اللہ
قبضے چ ترے صبح اُتے شام اللہ
سکہ تے ترا چلّے خدائی بھر وچ
سوہنا توں کریں میرا وی انجام اللہ

مالک اے جو صفتاں دا اوہ اللہ سوہنا
رازق اے جو سبھناں دا اوہ اللہ سوہنا
اوسے دی سدا حمد چتارن سارے
حاکم اے جو حکماں دا اوہ اللہ سوہنا

اقبال نجمی ہوراں پنجابی رباعیاں وچ اسلامی تلمیحات نوں بڑے سُنکھے تے سوہنے انداز نال شعراں دیاں لڑیاں وچ سجایا اے۔جنہاں وچ اسیں حضور اکرم ﷺ دی سیرت مبارکہ دے نورانی جلویاں دا جی بھر کے نظارہ کر سکنے آں۔مثال وجھوں کجھ رباعیاں ویکھو۔

واقعہ حضرت ابراہیم خلیل اللہؑ تے نمرود دی پچھادے تناظر وچ

مقصود مرا اوہ اے جو ونڈے رحمت
معبود مرا اوہ اے جو دیوے چاہت
گلزار بنادے اوہ بھڑک دی اَگ نوں
موجود فقط اوہ اے اوہ رکھے قدرت

انج ای غارِ حرا تے غارِ ثور داذکر کر کے پہلی وحی ول اشارہ اے۔جیہڑا اقرا باسم رب الذی خلق دی صورت وچ حضور پرانوار محمد رسول اللہ ﷺ ہوراں نوں نبوت دا منصب عطا کیتا گیا تے ہجرت ویلے جدوں غارِ ثور وچ یارِ غار صدیق اکبرؓ ہوراں نوں لا تحزن ان اللہ معناً فرمایا ایس ول اشارہ کردے نیں۔

اِقرا دی شہادت تھیں حرا اے روشن
اج ثور تے آقاؐ دی نوا اے روشن
اوہ نال خدا اے جو حفاظت کردا
سرکارؐ دا ہر قول دعا اے روشن

نبی آخر الزماں حضرت محمد عربی ﷺ دے معجزیاں وچ چن دے دوٹکڑے ہون، ڈبدے سورج دے پچھاں مڑن، رکھاں دا چلن تے کنکراں دے کلمہ پڑھن دی حقانیت دا اظہار نجمی ہوراں دونعتیہ رباعیاں وچ انج کیتا اے۔ایہناں وچ اظہار دا نواں پن ویکھو۔

انگلی دے اشارے تھیں جو چن نوں توڑن
ڈبدے ہوئے سورج نوں جو پچھے موڑن
آئے اوہ اَساڈے لئی مسیحا بن کے
آئے اوہ خدائی نوں خدا تھیں جوڑن

سبھ بھید حیاتی دے تساں ای کھولے
رکھ ٹُر کے جے آئے نیں تے پتھر بولے
اوہناں نے شفاعت دا وثیقہ پایا
در آپؐ تے جنہاں نے وی اتھرو رولے

ایسے طرح حضرت محمد عربی ﷺ دی شان ورفعنا لک ذکرک تے ختم نبوت بارے وی رباعیاں ملدیاں نیں جہڑیاں آپ حضور ﷺ دی عظمت دی گواہی دے رہیاں نیں۔

آقاؐ دا خدائی چ اے رُتبہ اُچا
اس شان نوں کوئی دی گھٹا نہیں سکدا
ایہ شان ,, رفعنا لک ذکرک ،، کہہ کے
ہر ویلے خدا آپ دوھاندا رہندا

رحمت اے نہ رافت اے تہاڈے جیسی
سیرت اے نہ صورت اے تہاڈے جیسی
آئے تے نیں لکھاں ای نبی اللہ دے
پائی نہ نبوت اے تہاڈے جیسی

نبیاں دے سردار نبی پاک ﷺ دا اک ایہ معجزہ وی اے کہ آپ دے حکم نال کنکراں دا کلمہ پڑھ کے آپ دی رسالت دی گواہی دینا۔ نجمی ہوراں ایس معجزے نوں وی رباعی وچ ''نظمایا اے۔ اوہدا نویکلا ڈھنگ ملاحظہ ہووے۔

آقاؐ دی گواہی گئی پتھر بولے
مٹھی چ ابوجہل دی کنکر بولے
جس شے تے پیا آپؐ دا جلوہ نوری
اُس شے چوں حقیقت دا اے جوہر بولے

انج تے سرور کائنات فخر موجودات حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ ہوراں دے معجزیاں دی تعداد حدوں ودھ اے پر نجمی ہوراں نے آپ دے مشہور معجزیاں نوں اپنیاں رباعیاں وچ نظما کے پڑھن تے سنن والیاں دے ایمان وچ اضافہ تے روحاں نوں تازگی ونڈی اے۔

نجمی ہوراں دیاں نعتیہ رباعیاں وچ سبھ توں اگھڑویں شے ایہناں دا حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ نال والہانہ عشق اے جہڑا تھاں تھاں ڈلھکاں ماردا نظر آوندا اے۔ خدا دے محبوب مرسل محمد عربی ﷺ نال ایہناں دا عشق تے اوہدے سوہنے شہر مدینے نال لگاؤ نجمی ہوراں دیاں رباعیاں وچ ایمان نوں تازگی تے روح نوں روحانیت ونڈا محسوس ہوندا اے۔ جویں علامہ اقبال ہوراں حضور پاک ﷺ نال عقیدت تے عشق دا اظہار کیتا اے۔

ع...... سرمہ ہے مری آنکھ کا خاکِ مدینہ و نجف
ع...... خاکِ یثرب از دو عالم خوشتر است

نجمی ہوریں وی ایسے طرح رباعیاں وچ اپنی عقیدت تے سرمستی دا اظہار کردے نظریں آوندے نیں۔

طیبہ دی خاک چم لواں پاواں نور
سوہنے دی جد نعت کہواں پاواں نور
دل اکھیاں نوں ملے گی سرشاری فیر
طیبہ نگری میں جا بہواں پاواں نور

رحمت دے پھُل چگاں پڑھاں در تے سلام
روضے دے سامنے رہواں بن کے غلام
لکھاں میں نعت آپؐ دی پاک رسولؐ
ہو جائے زندگی مری انج تمام

اک جگہ علامہ اقبال ہوریں سرورِ کائنات ﷺ دے حضور مناجات کردیاں ہویاں اِنج عرض گزار دے نیں۔

گر دلیم آئینہ بے جوہر است
در بجز کم غیر قرآں مضمر است
پردہَ فانوس فکرِ پاک کن
ایں خیاباں را زخارم پاک کن
روز محشر خوار و رُسوا کن مرا
بے نصیب از بوسۂ پا کن مرا

ترجمہ: اے اللہ دے رسول محمد ﷺ جے میرے دل دی مثال اوس آئینے وانگوں اے جس وچ کوئی جوہر ای نہ ہووے تے جے میری شاعری وچ قرآن مجید دے سوا کسے ہور شے دی ترجمانی اے تے آپ ﷺ سچی سرکار میری فکر دا پردہ چاک کر دیو تے ایس چمن نوں میرے جہے کنڈے توں پاک کر دیو۔ ایس توں ودھ ہور قیامت دے دن مینوں ذلیل و خوار کرن دے نال اپنی قدم بوسی توں وی محروم کر دینا۔ حضرت اقبال اپنے عشق دا اظہار کنی عاجزی تے انکساری نال کر رہے نیں۔ ایہ گلاں اپنے عشق نوں ہور پکیرا کرن واسطے چھوہندے نیں تاں جے حضور نبی کریم ﷺ دی نظر کرم نال حیاتی دی کایا پلٹ جاوے۔ ایسے ای عشق دا ذکر زبورِ عجم وچ انج کردے نیں۔

عشق را نازم کہ بودش را غمِ نابودِ نے
کفر او زنار دار حاضر و موجود نے

عشق اگر خرماں دہد از جان شِریں ہم گزر
عشق محبوب است مقصود است و جاں مقصود نے

ترجمہ: (۱) مینوں اپنے عشق اُتے نازاے کہ اوہدے وجودنوں مٹ جان داغم نہیں، ایس لئی کہ اوہ زمان تے مکان دی زنارداری دے کفرتوں بچیا ہویا اے۔ (۲) جے عشق حکم دیوے تے جان شریں توں وی گزرجاں۔ عشق ساڈا محبوب تے مقصوداے جان تے عارضی شے اے۔

نجمی ہوراں دیاں نعتیہ رباعیاں وچ اقبال ورگا تصورِ عشق تھاں تھاں لشکارے ماردا وکھالی دینداا ے۔ کجھ رباعیاں ملاحظہ ہوون۔

دل تے میں محمد ﷺ دا ای ناں اے لکھیا
ہونٹھاں تے مرے صلِ علیٰ دا کلمہ
جد موت ملے مینوں تے ہووے سانویں
نجمی اوہ مدینے دا ای سوہنا نقشہ

☆

روضے دا نظارہ اے تے بھجیاں اکھیاں
اوہ نور دی جالی اے تے جھکیاں اکھیاں
اُتھراں نے مرے خوب دعاواں منگیاں
قدمین چ آقاؐ دے نیں رویاں اکھیاں

☆

سبھ دے تسیں مقصود جے میرے آقاؐ
حامدؐ اُتے محمودؐ جے میرے آقاؐ
رونق اے جہاناں دی تہاڈے پاروں
سبھناں لئی مسعود جے میرے آقاؐ

☆

سرکارؐ دے در تے جو بہاندے اتھرو
بیکار کدے وی نہ اوہ جاندے اتھرو
انمول خزانے نیں ایہ چاہت والے
توقیر دِلاں دی ایہ ودھاندے اتھرو

پر نجمی ہوراں دی چاہت، عقیدت تے عشق دا رنگ بعضاں توں وکھرا تے اتناں توں ودھ نگھا تے گوڑھا اے ایہدی وجہ ایہ دے کہ ایہناں اپنے عشق دا اظہار مڑ مڑ کے دہرایا اے تاں

111209

جے کسے پڑھن سنن والے نوں کوئی مغالطہ نہ رہ جاوے مگر ایہناں دے دہران دے عمل وچ وی نواں پن جھاتیاں ماردا نظری آوندا اے۔ جویں

اکھیاں چ مدینے نوں وسا کے رکھاں
گلشن میں سدا دل نوں بنا کے رکھاں
سرکارؐ دی مدحت دے میں نوری جلوے
اک تاج بناواں تے سجا کے رکھاں

☆

دربار اے آقاؐ دا بڑا ای سوہنا
عظمت اے جہدی عرش توں اعلیٰ بالا
جنت توں وی سوہنی اے اوہ سوہنی دھرتی
اللہ دے محبوبؐ دا جتھے جلوہ

☆

دل یاد تھیں سوہنے دا مدینہ بن دا
پتھر وی محبت تھیں نگینہ بن دا
آقاؐ دی جو حرمت دا فدائی ہووے
اوہ شخص تے اُمت دا سفینہ بن دا

اپنے عشق نوں مدینے دی منزل متھ لینا تے فیر اوتھے جھکی پا لین دا جذبہ تے اوہناں دے دربار دی غلامی دا شرف حاصل کرن دی دلیل اک سچے عاشق کولوں ای لبھ سکدی اے پر ایہ عشق ہاری ساری نوں حاصل نہیں ہوندا اوہ ایس لئی

کہ عشق آساں نمود اول ولے افتادہ مشکل ہا

والی گل اے۔ کیوں جے حضورﷺ دی سنت تے چلنا تے قائم رہنا ای اصل ایمان اے تے ایہدی پاسداری کر دیاں ہویاں وی کمی رہ جاندی اے۔ ایسے واسطے نجمی ہوریں اللہ سوہنے اگے انج دعا کر دے نیں۔

محبوبؐ دی سنّت تے چلا دے مولا!
قرآن دا قاری وی بنا دے مولا!
ایمان دی دولت دا اے طالب نجمی
دل ایس دا ستا اے جگا دے مولا!

سارے نعت گو شاعراں نے جتھے اپنیاں نعتاں وچ حضور اکرم ﷺ دے اوصاف، شمائل تے معجزات تے مدینے دا ذکر کیتا اے اوتھے گنبد خضریٰ نوں اکھیاں دی ٹھنڈک آکھیا اے۔ نجمی ہوراں دی گنبد خضریٰ دی تعریف وچ اک رباعی ویکھو، پڑھ کے ایمان تازہ ہو جاندا اے۔

اکھیاں دا اُجالا اے اوہ ساوا گنبد
انوار دا ہالا اے اوہ ساوا گنبد
مرکز اے محبت دا دلاں دا چانن
عظمت دا ہمالا اے اوہ ساوا گنبد

تے اک رباعی مدینے دے بے مثال حسن بارے وی پڑھ لوو۔

دھرتی نہ فلک کوئی مدینے ورگا
موتی نہ کوئی ایس نگینے ورگا
رب ایس دا درجہ اے ودھایا سبھ توں
کوئی نہ مدینہ اے مدینے ورگا

نجمی ہوری جدوں ذکرِ رسول پاک ﷺ چھیڑدے نیں اوہناں دیاں پلکاں عشق دے سوز تے گداز وچ بھج جاندیاں نیں تے اوہناں دا لوں لوں آقا کالی کملی والے ﷺ دے ذکر تے توصیف وچ مسحور ہو جاندا اے۔ کجھ رباعیاں وچ اوہناں دے عشق، پیار، تے عقیدت دا چھلاں ماردا نظارہ تسیں وی ویکھو۔

سامان شریعت دا نبیؐ دی اُلفت
عنوان حقیقت دا نبیؐ دی نسبت
قربان کراں جان نبیؐ دے ناں تے
ایمان دی دولت اے نبیؐ دی چاہت

میں نور عقیدت تھیں اُجالے ونڈاں
جو عشق چ لکھے اوہ مقالے ونڈاں
خیرات جو مدحت دی ملی اے مینوں
اک شوق اے اوہنوں میں دوالے ونڈاں

آقاؐ دی ثنا خوانی اے دولت میری
لکھناواں میں نعتاں ایہہ وے عزّت میری
سوہنے دے تصوّر تھیں سجاواں محفل
ایہہ عشق خزینہ ای اے چاہت میری

حضرت مولانا الطاف حسین حالی ہوراں سرورِ کائنات ﷺ دے حضور اپنے دورِ غلامی دے حالات ویکھ کے دعا کیتی سی۔

اے خاصہ خاصانِ رُسلؐ وقتِ دعا ہے
اُمت پہ تری آ کے عجب وقت پڑا ہے

نجمی ہوریں وی سرکار دو عالم ﷺ دی جناب وچ انج عرضاں گزار دے نیں۔

میں در تے تہاڈے آں ثناواں کردا
بخشش دے لئی آقاؐ میں دعاواں کردا
سن دے او گنہگار دے دل دی گل نوں
میں نال ندامت دے صداواں کردا

تے فیر اپنے روندے ہوئے دل تے اتھرو بھریاں اکھیاں نال ایہہ آکھدے نیں۔

تیرا وی سہارا نیں اوہ کملی والے
میرا وی سہارا نیں اوہ کملی والے
اوہناں دا ای ناں دل نوں تسلّی دیوے
سبھناں دا سہارا نیں اوہ کملی والے

نجمی ہوراں اپنیاں رباعیاں وچ حضور پاک ﷺ دے صفاتی ناانواں نوں وی بڑے سچے تے سنکھے ڈھنگ نال لیاندا اے جہڑے سچے موتیاں وانگوں ڈلھکاں مار کے دلاں وچ نوری چانناں کھلار دے نیں۔

مختارؐ نبیؐ پاک نیں مالکؐ مولاؐ
دتے نیں خزانے پیا ونڈے سوہنا
قاسمؐ نیں نبیؐ پاک لٹاندے رحمت
شاہدؐ نیں نبیؐ پاک تے کلمہ سوہنا

اعلیٰؐ نبیؐ اولیٰؐ نبیؐ طیبؐ طاہرؐ
اکملؐ نبیؐ کاملؐ نبیؐ سبھ دے ناصرؐ
ناطقؐ نبیؐ عالمؐ نبیؐ حجتؐ وی نیں
مصباحؐ وی فتاحؐ وی سبھ دے رہبر

☆

یٰسینؐ وی طٰہٰؐ وی نبیؐ صادقؐ سوہنے
مومنؐ وی مبلغؐ نبیؐ عظمت والے
برہانؐ وی سلطانؐ وی میرے آقاؐ
منصورؐ وی ناصرؐ وی نیں رحمت ونڈدے

☆

آقاؐ نیں غنیؐ ایسے جو دامن بھردے
آقاؐ نیں صفیؐ نور دے چشمے ونڈدے
تسکین دلاں دی تے ہدایت سوہنی
آقاؐ نیں ھدیؐ سوہنے حفاظت کردے

☆

عجمیؐ وی نیں عربیؐ وی قریشیؐ آقاؐ
مکیؐ وی نیں مدنیؐ وی ترازیؐ آقاؐ
ہر پاسے نبیؐ پاک نے جگمگ کیتی
شافعؐ وی نیں خاتمؐ وی حجازیؐ آقاؐ

☆

اوّلؐ وی نبیؐ پاک نیں سیدؐ سرورؐ
آخرؐ وی نبیؐ پاک نیں بہتر برتر
عرشاں دی بلندی تے وی کردے جلوے
فرشاں تے وی ناں آپؐ دا پاک معطرؐ

کہڑا کہڑا اشوقاں بھریا پہلوا ے جہڑا انجمی ہوراں رباعیاں وچ نہیں سجایا۔خدا تعالیٰ دی عبادت دے سارے ڈھنگ تے حضور اکرم ﷺ مدنی ماہی دی رسالت دے سارے رنگ

پھلاں تے خشبوواں وانگوں روحاں وچ ایمان دیاں تجلیاں کھلاردے دکھالی دیندے نیں تے دنیا نوں خدادی خدائی تے رسول عربی ﷺ دی مصطفائی داسنیہا ایہناں دے فکر تے فن دے حرف حرف تے لفظ لفظ وچوں مہکد املد ا اے۔ نجمی ہوراں دے فکر تے فن وچ معیار تے اظہار دے پاکیزہ تے پوتر نمونے رباعیاں وچ گلاب دیاں شبنم دھوتیاں پتیاں وانگوں احساساں تے ذہناں نوں حیاتی گزارن داڈھنگ وی مہیا کردیاں نیں تے طریقہ وی۔ نجمی ہوراں دی ہر رباعی اک گلاب تے ہر رباعی اک قندیل ہر مصرع اک چراغ تے ہر شعر اک شبستان اے۔ ایہناں دے نزدیک خدا تعالیٰ دی حمد تے سرور دو جہاں ﷺ دی نعت ای حیاتی دا نور تے ساہواں دا سرور اے۔ ایہناں جس شدت تے جذبے نال نعت نوں اُجاگر کیتا اے اوہ ایہناں دا ای حصہ اے۔

نجمی ہوراں دے فنی سہپن تے جے نظر ماریئے تے اک چیتر باغ کھڑیا دکھالی دیندا اے۔ تشبیہاں، استعیاریاں، تجنیساں، تلمیحاں، رمزاں تے کنایاں نال رباعیاں دے باغ دی ہر ٹہنی تے ہر کرنبل لدھی ہوئی ملدی اے۔ کجھ فنی خوبیاں تے خوبصورتیاں ونگی لئی پیش کیتیاں جاندیاں نیں۔ لفظی ترکیباں وچ جیویں شوق دا دریا، درووداں دی ڈالی، رحمت دا سایہ، پیار دی خشبو، نور دی بارش، جستجو دا سفر، مہر دی بدلی، رحمت دا مینہ، فکراں دی چاننی، علماں دی روشنی، تے انج ای لفظی تکرار دیاں ترکیباں جویں، منظر منظر رحمت، چانن چانن فکراں دے نال نال الفاظ دے تکرار دا حسن بے مثال اے جیویں نس نس، رگ رگ، لوں لوں، نظر نظر، نگر نگر، عالم عالم، شبنم شبنم، پیہم پیہم، چمن چمن، مہک مہک، چمک چمک، دمک دمک اتے سوہنے سوہنے جہے لفظاں دی سندرتا طبع اتے جادو جہی کردیندی اے۔ کجھ رباعیاں ایس ثبوت لئی حاضر نیں۔

لوکی سارے مہک مہک اُٹھے نیں
نوری تاری چمک چمک اُٹھے نیں
آقا سوہنے کمال کر دِتا اے
بجھے چہرے دمک دمک اُٹھے نیں

تیری قدرت چمن چمن تیرا راج
تیری مدحت سخن سخن تیرا راج
توں ای پروردگار توں سبھ دا مان
تیری حکمت سمن سمن تیرا راج

نجمی ہوراں دیاں رباعیاں وچ فنی کلا دا حسن بھرویں انداز نال موجود اے جہڑا تھاں تھاں

اپنے ول کھچاں ماردا ملدا اے۔ ایہو وجہ اے کہ ایہناں دیاں ایمان افروز رباعیاں پڑھ کے من نوں ربی شانتی تے روح نوں مصطفائیؐ سکون حاصل ہوندا اے۔ اقبال نجمی ہوراں جتھے بوہت سارے فنی ڈھنگاں نوں ورتوں وچ لیاندا اے اوتھے اک ہور فنی مہارت توں کم لے کے رباعی دے ہر مصرع وچ اکو لفظ دی تکرار نوں بڑا بامعنی اپنے اسلوب دا حصہ بنایا اے۔ جیویں

سرکارؐ دی عظمت دے ترانے گایئے
سرکارؐ دی چاہت چ مقالے لکھیے
سرکارؐ دے حکماں تے نچھاور ہویئے
سرکارؐ دی سیرت توں ہدایت لبھیے

اک نور وظیفہ اے جو رکھے روشن
اک پیار دا دریا اے جو بھردا دامن
اک مہر دی بدلی اے جو رہندی سر تے
اک لطف سراپا اے جو بن دا ضامن

دربار حضورؐ دا ڈوے جلوے خاص
دربار حضورؐ توں ملن رتبے خاص
دربار حضورؐ دا شفاعت دا نور
دربار حضورؐ تے بنن لیکھے خاص

نجمی ہوراں اپنیاں رباعیاں وچ کدھرے کدھرے استادانہ فنی استا کاری توں وی کم لیا اے جہڑا سہل ممتنع وانگوں لگدا تے آسان اے پر جدوں کرن لگیے تے عاجزی توں سوا کجھ وی ہتھ نہیں آوندا یعنی ایہناں نے رباعیاں دے مصرعیاں دے حشو اوّل وچ ردیف دے نال نال دو قافیے استعمال کیتے نیں جہڑے بڑے نویکلے تے من کھچویں نظری آوندے نیں۔ نجمی ہوراں نے ایس فنی کلا دے جادو نوں وی بڑے پیچے تے اچھوتے ڈھنگ نال جگا کے اپنی قادرالکلامی دا یقیناً لوہا منوایا اے۔ ثبوت لئی کجھ رباعیاں دا ردیفی سہپن ملاحظہ ہووے۔

دھرتی تے گگن وچ تری مشعل بلدی
ہر روح بدن وچ تری مشعل بلدی
پاندے نیں نمو یاد جو تینوں کردے
دنیا دے چمن وچ تری مشعل بلدی

حامد نے صداواں تھیں جلایا اے چراغ
ساجد نے ثناواں تھیں بنایا اے چراغ
عابد نے بڑی فکر تھیں پایا عرفان
زاہد نوں عطاواں تھیں وکھایا اے چراغ

تیری قدرت چمن چمن تیرا راج
تیری مدحت سخن سخن تیرا راج
توں ایں پروردگار توں سبھ دا مان
تیری حکمت سمن سمن تیرا راج

عزّت اوہو عزّت اے جو دیوے مولا
طاقت اوہو طاقت اے جو دیوے مولا
بیکار نیں جھیڑے ایہ زمانے بھر دے
نعمت اوہو نعمت اے جو دیوے مولا

رحمان ایں توں اُجال دے سانوں وی
سبحان ایں توں کمال دے سانوں وی
الفت دا تری جام چُھلکی پھردے
ذیشان ایں توں جمال دے سانوں وی

محمد اقبال نجمی ہوراں دے عشق دے کجھ وکھرے تے نویکلے ڈھنگاں تے رنگاں دا نظارہ وی کرو تے اپنے ایمان نوں رشناؤ۔

آقا نوں دروداں دے میں تحفے گھلّاں
آقا نوں سلاماں دی میں پکھی جھلّاں
سانویں میں مواجہ دے سلاماں کہہ کے
قدمین چ بیٹھاں تے سناواں گلّاں

مولا نے کرم خاص اے کیتا نجمی
جد جام شفاعت دا میں پیتا نجمی
مکّے چ تے کیتا سی میں گلماں لیراں
جد آیا مدینے تے ایہ سیتا نجمی

ہر عاشق اپنے محبوب دے سوہلے گاندا اے مجازی عشق وچ بندہ مجنوں ہو جاندا اے پر حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ دے عشق دی رنگن دیوانہ نہیں ہون دیندی باشعور بنا دیندی اے تے نجمی ہوراں اوسے شعور ول اشارہ کیتا اے جسراں باخدا دیوانہ باشد با محمد ہوشیار اتے ایسے ای عشق دا فیض اے کہ نجمی ہوریں حضور پاک ﷺ دے صدقے نیک نامیاں تے شادکامیاں کھٹ وی رہے نیں تے ونڈ وی رہے نیں۔ ایہ عزتاں ایہ عظمتاں اوہناں دے کرم نال ای عاشقاں دیاں جھولیاں وچ پیندیاں نیں۔ نجمی ہوریں ایسے کرم دی نگاہ دا ذکر رباعیاں وچ تھاں تھاں کردے نیں۔

سجدے میں کراں شکر دے، رب نوں پاواں
میں اپنے مقدر توں وی صدقے جاواں
آقا دے غلاماں چ بٹھایا مینوں
سوہنے دے ای صدقے تے ایہ ملیاں تھاواں

نجمی ہوراں دیاں نوری کرناں وچ بھجیاں رباعیاں تے جناوی لکھیا جاوے گھٹ اے کیوں جے نجمی ہوراں خدادی کبریائی تے رسول عربی ﷺ دی مصطفائی وچ حمداں تے نعتاں دا جہڑا میلہ لایا اے اوہ ازلی تے ابدی روپاں تے سروپاں نال بھریا ہویا اے تے ایہناں اُتے لکھن لکیاں صدیاں وی مل جان تے گھٹ نیں۔ ایسے لئی میں مضمون نوں مزید طوالت توں بچان لئی اوہناں دی اک رباعی اُتے اپنی گل مکاناواں۔

ساڈے تے وے آقا دی اطاعت لازم
دل وچ اوہ بٹھائی اے شریعت لازم
جاں مال تے اولاد نچھاور کرنی
ہے فرض اساڈے تے عبادت لازم

............☆☆☆............

حمدیہ رباعیاں

میں حمد جے لکھاں تے ہے تیری رحمت
میں نعت جے لکھاں تے ہے تیری شفقت
تیرے ای کرم نال نیں گلاں سبھے
ہمت اے قلم وچ تے زباں وچ طاقت

......☆......☆......

ڈھلکاں نیں ترے نور دیاں سبھ پاسے
بُلھیاں تے نچانا ایں توں سبھ دے ہاسے
بھرنا ایں دلاں نوں نویں دے کے جلوے
لانا ایں توں بندیاں نوں تے انج وی راسے

......☆......☆......

وِسدی اے تری شان میں جدّھر ویکھاں
توں سامنے میرے ویں میں کدّھر ٹولاں
ہے رات دا نھیرا یاں اے دن دا چانن
جلوہ ترا ہر تھاں اے جے سوچاں سمجھاں

......☆......☆......

خالق ایں توں سبھ دا تے سبھاں دا معبود
جلوہ ترا ہر تھاں ، رہویں ہر تھاں موجود
ہویا اے ترا لطف سدا ای مولا
ڈھکّے جو ترے کول اوہ پائے گا سرود

......☆......☆......

ہوٹھاں تے مرے دیپ دعا دے روشن
اَتھراں چ مری رنگ عطا دے روشن
کھنڈیا اے ترا نور جمالی ہر تھاں
ساہواں چ مری نقش ثنا دے روشن

......☆......☆......

مولا دی عبادت دے چگے پھُل سوہنے
آقاؐ دی محبت دے مِلے پھُل سوہنے
جو وزن رباعی چ اکٹھے کیتے
اوہ نال عقیدت میں دھرے پھُل سوہنے

......☆......☆......

جھولی چ مری خیر دا لقمہ پائیں
کمزور آں بندہ ترا مولا سائیں
جو کجھ اے مرے واسطے چنگا دے دے
رستے تے سدا اپنے توں مینوں لائیں

......☆......☆......

ہویا مرے مولا دا کرم اے کِنّا
اکھیاں چ مری ویکھ توں نم اے کِنّا
رکھے نیں قدم ویکھ توں کتھے نجمی
توں ویکھ ترے کول حرم اے کِنّا

......☆......☆......

عزّت اوہو عزّت اے جو دیوے مولا
طاقت اوہو طاقت اے جو دیوے مولا
بیکار نیں جھیڑے ایہ زمانے بھر دے
نعمت اوہو نعمت اے جو دیوے مولا

......☆......☆......

ناچیز تے مولا توں عنایت کر دے
دل پیار تے حکمت تھیں توں میرا بھر دے
خدمت دے میں جذبے تھیں منوّر ہوواں
کجھ نور حقیقت دا توں اندر دھر دے

......☆......☆......

توں ارض دا خالق ایں تے والی کُل دا
جانو ایں توں سبھناں دے ای اصلی تُل دا
جلوے ترے کثرت تھیں زمانے بھر وچ
جو دُور ترے کولوں اوہ راہے رُل دا

......☆......☆......

بندے آں ترے توں ای دعاواں سن دا
اُچیاں نیں یا ہولی نیں صداواں سن دا
دربار ترے دے ای نیں منگتے سارے
محتاج ترے ' توں ایں نواواں سن دا

......☆......☆......

شبنم چ ترا جلوہ شفق اندر توں
توں نور کتاباں چ ' ورق اندر توں
دھرتی تے خلاواں تے فضاواں اندر
دنیا دے ہر اک بھید طبق اندر توں

......☆......☆......

دل آکھے سدا تیریاں حمداں لکھاں
توفیق توں دے تیریاں شاناں لکھاں
عاشق آں ترا میں ترا شیدا مولا
میں تیری ثنا تیریاں گلاں لکھاں

......☆......☆......

ایہ فکر مری جس وی جگہ جاندی اے
جلوہ گری تیری ای نظر آندی اے
ایہ باغ تے پھِل پھُل کلی پتّے سارے
ہر جان پئی کلمہ ترا گاندی اے

......☆......☆......

سب عظمتاں نیں تیریاں مولا سائیں
سب مدحتاں نیں تیریاں مولا سائیں
کد سامنے تیرے وے کوئی حد آندی
سب قدرتاں نیں تیریاں مولا سائیں

......☆......☆......

دَسدا اے تری شان ایہ عالم عالم
دیندی اے گواہی تری شبنم شبنم
جد شان کریمی دہ میں ویکھاں جلوہ
ودھدا اے مرا شوق وی پیہم پیہم

......☆......☆......

کشتی مری لنگر مرا ساحل توں ایں
ایمان یقیں توں مرا حاصل توں ایں
انعام دی صورت چ توں دیویں روزی
مختار تے مالک مری منزل توں ایں

......☆......☆......

سوہنے تے نویں رنگ جما دینا ایں
گل کرنے دا چج وی توں سکھا دینا ایں
توں حکمتاں دے خوب نیں موتی ونڈے
سُتیاں دے وی توں بخت جگا دینا ایں

......☆......☆......

سجیا اے ترے نور تھیں ہالا دل دا
توں آکھدا لگدا اے اوہ سوہنا دل دا
مخلوق مری نال جو کردا نیکی
بندہ اے فقط اوہو ای چنگا دل دا

......☆......☆......

محبوبؐ دی سنّت تے چلا دے مولا
قرآن دا قاری وی بنا دے مولا
ایمان دی دولت دا اے طالب نجمی
دل ایس دا سُتّا اے جگا دے مولا

......☆......☆......

ہر شر توں بچاویں تے پناہواں دیویں
سدھیاں نے جو مولا اوہ ای راہواں دیویں
اس دل چ ترا ڈر تے محبت وسّے
نت حمد الاون جو اوہ ساہواں دیویں

......☆......☆......

میں درد نوں تیرے وی محبت آکھاں
اس نور نوں دل دی میں حقیقت آکھاں
اوہ نور جو اکھاں چ لئی پھرنا واں
اس نور نوں میں پیار دی حدّت آکھاں

......☆......☆......

ہر نقش ترا نقش دوامی آکھاں
میں لطف ترا لطف مدامی آکھاں
ہر وصف ترا وصف کمالی ویکھاں
ہر عکس نوں تیرا میں پیامی آکھاں

......☆......☆......

تیرے ای سہارے تے سفر اے مولا
محتاج ترا میرا ہنر اے مولا
جو ذکر چ رُجھیا اے اوہ راحت پاوے
سبھ تیری محبت دا ثمر اے مولا

......☆......☆......

رنگاں تھیں بھرے نیں توں ای گلشن گلشن
روپاں تھیں بھرے نیں توں ای درپن درپن
شاداب کرے سبھ نوں ای رحمت تیری
خوشبو تھیں وسائے نیں توں آنگن آنگن

......☆......☆......

گلشن نوں اوہ پھُلاں تھیں مہک دیندا اے
دھرتی نوں اوہ رنگاں تھیں دھنک دیندا اے
مالک اے سبھاں وچ ای اوہ نعمت ونڈدا
ذرّے نوں اوہ تارے دی چمک دیندا اے

......☆......☆......

اِمثال توں اعلیٰ اے اوہ عظمت والا
خالق اَتے مالک اے اوہ سبھ دا داتا
اوہ ذات چ یکتا ایہ وی دسیا اوہنے
معبود اوہ اکّو ای اے اللہ سب دا

......☆......☆......

ہر بات چ حکمت دے خزانے رکھّے
ہر شے چ ای اُس ذات دے جلوے ویکھے
لاریبؑ اوہو ذات اے ارفع اعلیٰ
اوہ جس دے کمالات نیں سارے اُچّے

......☆......☆......

رحمت دا تری میں تے اشارہ منگاں
بخشش دے لئی نور دا دھارا منگاں
بردہ واں ترا میں ، توں ایں مالک میرا
عاجز اَتے بیکس آں سہارا منگاں

......☆......☆......

ذرّے جے دَمکدے نیں ایہ تیری قدرت
قطرے جے چمکدے نیں ایہ تیری نُدرت
آفاق چ کھلرے نیں ترے ای جلوے
جو کجھ اے جہاناں چ اوہ تیری رحمت

......☆......☆......

اُس در تے سدا سر نوں خمیدہ رکھیں
ہر شرک توں بس پاک عقیدہ رکھیں
بخشش ہے جے مقصود تے ہر پَل نجمی
ہوٹھاں تے محبت دا قصیدہ رکھیں

......☆......☆......

سب کم نیں مرے تیرے حوالے مولا
بخشے نیں سبھے توں ای اُجالے مولا
تعریف تری کنج بھلا کر سکناں
لکّھاں میں لکھاں بھاویں مقالے مولا

......☆......☆......

دل پیار دی دولت تھیں میں بھرنا چاہواں
انج جین دا سامان میں کرنا چاہواں
میرے تے نوازش توں خصوصی کر دے
مستی چ تری آ کے میں مرنا چاہواں

......☆......☆......

دمساز بناندے نیں ثنا دے منظر
کیہ حشر اُٹھاندے نیں ثنا دے منظر
ہیبت وی جلالت وی لطافت وی اے
ایہ نقش جماندے نیں ثنا دے منظر

......☆......☆......

چمّن نوں نگینہ وی اے دِتّا سوہنے
رحمت دا خزینہ وی اے دِتّا سوہنے
کعبے دا وکھایا اے اسانوں رستہ
چاہت دا سفینہ وی اے دِتّا سوہنے

......☆......☆......

کھنڈیا اے ترا حسن وی کِنّا پیارا
روشن اے ترے ذکر تھیں تارا تارا
ساہواں نوں توں دینا ایں ہواواں تازہ
فر نور تھیں ڈھک دینا ایں منظر سارا

......☆......☆......

میرے تے سدا کیتی اے توں تے شفقت
توں نور وکھا کے وی تے دِتی راحت
بھریا اے مری جھولی نوں مولا توں ای
کیتی اے مرے اُتّے سدا ای رحمت

......☆......☆......

توں لاج مری رکھدا دعاواں سُن دا
توں رحم وی کردا ایں صداواں سُن دا
اعلیٰ اے تری شان خدائے یکتا!
وسنا ایں دلاں وچ تے نواواں سُن دا

......☆......☆......

رستے تے ترے چلنے آں ہر دم ربّا
تعریف تری کرنے آں ہر دم ربّا
احسان ترے سارے جہاناں اُتّے
تیتھوں ای اسیں ڈرنے آں ہر دم ربّا

......☆......☆......

ہوٹھاں نوں مرے ذکر دا ہالا دے دے
لفظاں نوں مرے نور مقالا دے دے
اتھراں تھیں کہواں میں مری توبہ توبہ
در تیرے تے آیا واں سنبھالا دے دے

......☆......☆......

میں حمد دے نغمے سدا انج گاواں
میں نعت لکھاں چُم کے اوہ نوری تھاواں
میں عکس ترے ویکھ کے حیرت وچ آں
ویکھاں تے میں کدّھر تے میں کدّھر جاواں

......☆......☆......

اکھیاں چ ترا نور سجائی پھردا
ہوٹھاں تے تری حمد دا نغمہ رکھدا
دعوی وی غلامی دا تری ہے مینوں
مولا توں مرا مولا ' دہائی دیندا

......☆......☆......

صحرا نوں سمندر چ بدل سکنا ایں
ہر چیز تے غلبہ توں سدا رکھنا ایں
چاہویں تے گدا نوں توں سکندر کر دیں
دینا ایں کتے ڈِھلاں کتے ڈکنا ایں

......☆......☆......

دنیا فانی باقی بس اوہدی ذات
اوہو کل اے اوہدی اے نوری بات
چہرے ، رنگت ، آوازاں ، اوہدے ساز
باقی سبھ کجھ منفی اے اوہ اثبات

......☆......☆......

سایا تیرا میری اے اِک دستار
تیری رحمت سائیں اَنتاں دا پیار
ربّا مینوں دتی اے توں توقیر
کُھلّے رکھیں بخشش دے توں بازار

......☆......☆......

سبھ توں ودھ کے شفقت دے اوہ معبود
رحمت راحت نعمت دے اوہ معبود
سوہنے اُس نے کیتے نیں سبھ اکرام
مینوں اپنی اُلفت دے ، اوہ معبود

......☆......☆......

مالک ، مولا اُس تے جاں میں قربان
اُس دی قدرت سوہنی اے ایہ ایمان
مالک میری قسمت دا اوہ رزّاق
اعلیٰ ، ارفع ، اُچّا اے اوہ ذیشان

......☆......☆......

مولا توں کرم کر دے غلاماں اُتّے
ہوٹھاں تے سجے پیار سلاماں اُتّے
ایمان سلامت تے میں شاناں منگاں
پہرہ اے ترا فجراں تے شاماں اُتّے

......☆......☆......

گلشن دے توں پُھلاں تے پھلاں دا والی
توں دشت دمن دا تے خزاں دا والی
تیری ای جھلک عرشاں تے فرشاں اُتّے
توں زیر ، زبر ، حرف بیاں دا والی

......☆......☆......

ہوٹھاں تے سدا تیرا بیاں رہندا اے
دلدار ترا نور فشاں رہندا اے
ایہ خاص کرم اے مرے مولا تیرا
جو نام ترا ورد زباں رہندا اے

......☆......☆......

سوہنے تیرے کم سوہنی اے تعلیم
سوہنا تیرا. ناں سوہنی اے تنظیم
باغاں اندر تیری کھلری مہکار
ساہواں اندر مولا تیری تکریم

......☆......☆......

ہر پاسے نظر آئے نیں جلوے تیرے
توں نعمتاں ونڈنا ایں، میں صدقے تیرے
توں شکر دی نعمت توں نوازیں رکھیں
گاندا میں رہواں انجے ای نغمے تیرے

......☆......☆......

راحت اَتے رحمت تے گھٹاواں منگاں
بخشش دی طلب ، خیر دعاواں منگاں
اوہ چاننا ونڈے تے مٹاوے ظلمت
مولا توں میں ہر ویلے عطاواں منگاں

......☆......☆......

خالق وی اوہ مالک وی سہارا سبھ دا
حافظ وی اوہ ناصر وی اوہ پیارا سبھ دا
اوسے توں تسلّی تے ٹھکانا منگیے
ناظر اسیں سارے اوہ نظارا سبھ دا

......☆......☆......

سینے تے مرے نقش اے عظمت اوہدی
جاپے نہ کوئی شان تے رحمت اوہدی
اوہدے تے کمالاں دی نہ گنتی ہووے
ویکھے گا کویں کوئی وی شوکت اوہدی

......☆......☆......

پھیرے جے نظر تے اوہ مٹاوے منظر
ہر آن نویں سانوں وکھاوے منظر
مختار تے مالک اے اوہ قادر مولا
کُن آکھ کے لمحے چ بناوے منظر

......☆......☆......

مقصود مرا اوہ اے جو ونڈے رحمت
معبود مرا اوہ اے جو دیوے چاہت
گلزار بناوے اوہ بھڑکدی اَگ نوں
موجود فقط اوہ اے اوہ رکھّے قدرت

......☆......☆......

رستہ تری رحمت دا اے مولا سوہنا
رستہ تری عظمت دا اے مولا اُچّا
اس خاک دے پتلئے چوں ایہ واجاں نکلن
رستہ تری چاہت دا اے مولا اعلیٰ

......☆......☆......

حرفاں اَتے لفظاں چ صدا اے تیری
رنگاں اَتے روپاں چ ادا اے تیری
عرشاں اَتے فرشاں تے ترے ای جلوے
جسماں اَتے جاناں چ ضیا اے تیری

......☆......☆......

جو دل وی دھڑکدا اے اوہ وستی تیری
ازلاں توں ابد تیک اے ہستی تیری
وارث ایں توں شاہد توں ایں خالق باری
مخلوق ایہ ساری اے گرہستی تیری

......☆......☆......

ڈانوں ڈولاں تائیں رستے پا دے
ڈبدی بیڑی تائیں بنّے لا دے
ساڈی جندڑی روگاں توں چھُٹ جاوے
لوں لوں مہکے سانوں اِنج دے چا دے

......☆......☆......

رحمت دا مینہ پا دے ربّا ہن تے
ہستی نوں مہکا دے ربّا ہن تے
مینوں جیہڑا گلشن دِتّا اُس تے
پھل پھُل سوہنے لا دے ربّا ہن تے

......☆......☆......

تفہیم تری ذات دی سوچن لوکی
تنظیم تری ذات دی ویکھن لوکی
سبھ فیصلے تیرے نیں بڑے ای سوہنے
تکریم تری ذات دی جانن لوکی

......☆......☆......

توں حال دا محرم ایں توں دل دا بھیتی
ہریا وی کریں توں ای سکاویں کھیتی
توں لاج مری رکھ مرے سوہنے ربا
کعبے تے مدینے توں بلا ہن چھیتی

......☆......☆......

شاناں والا اُچا سُچا رب اے
آناں والا ساڈا سوہنا رب اے
اوہدے کد فضلاں دی گنتی ہووے
جس دا کلمہ لوں لوں رَچیا رب اے

......☆......☆......

چن تارے تری ہوند دے عنوان سجے
ہر شے دی زباں تے ترے فرمان سجے
منگنا واں دعا کھول دے سینہ میرا
تختی تے مرے دل دی وی قرآن سجے

......☆......☆......

تاثیر دوے لفظ نوں رحمت تیری
ہر سوچ نوں مہکا دوے نکہت تیری
انعام ترے حد توں زیادہ ویکھے
ہر ذہن تے چھائی اے جلالت تیری

......☆......☆......

دیندی اے سہارا جو اوہ رحمت تیری
چاہنے آں اسیں مولا ہدایت تیری
ہر جا تے ای تکیا اے میں جلوہ تیرا
سمجھے گا بھلا کون مشیّت تیری

......☆......☆......

مخمور ترے ناں تھیں ایہ دنیا ویکھی
ساہواں چ سدا تیری تجلّی پائی
نعمت تھیں تری سارا زمانہ پلدا
جلوے تے ترے اکھ میں ٹکائی رکھی

......☆......☆......

تقدیر دا مالک توں خدائے واحد
ہر کوئی فدا ہوندا، اے عابد زاہد
زندہ اے عَمل تیرا تے ازلوں مولا
اس جلوہ گری تے نیں زمانے شاہد

......☆......☆......

ہے ذکر ترا نور زباناں اندر
تکیا اے ترا حسن میں جاناں اندر
ڈگ پین پکھیرو چڑھے امبریں جھڑے
رکھنا ایں سدا تھم کے اُڑاناں اندر

......☆......☆......

ہر روپ منقّش تری قدرت دَس دا
ہر پھُل کلی اندر ترا جادو وَس دا
ہر ذرّہ تری دَکھ دی گواہی دیوے
ہر پیار دا لمحہ ترے ولیں نَس دا

......☆......☆......

جاری اے جو ازلاں توں حکومت تیری
ابداں تھیں جو رہنی اے اوہ عظمت تیری
توں شان کریمی دا ایں مالک مولا
حیران کرے سبھناں نوں حکمت تیری

......☆......☆......

مخلوق دا خالق ایں توں داتا سبھ دا
مالک ایں تے مختار توں مولا سبھ دا
ہر چیز گواہی ترے ناں دی دیوے
رحمان تری شان توں سانجھا سبھ دا

......☆......☆......

ایمان دا جلوہ مرے دل وچ وسّے
توحید دا نغمہ مرے لب تے مہکے
ہر پاسے نظر آندا اے چہرہ تیرا
ہر جگ دا نظارا تری قدرت دسّے

......☆......☆......

رحمت دا تری میں تے خزینہ چاہواں
حمداں میں کہواں ،ایہو قرینہ چاہواں
ہر شر نوں پریرے ای توں رکھیں مولا
میں پیار شفاعت دا سفینہ چاہواں

......☆......☆......

وحدت دی میں تابش دا واں طالب مولا
میں تیری نوازش دا واں طالب مولا
رکھدا اے ترے قرب دی خواہش نجمی
حکمت بھری بارش دا واں طالب مولا

......☆......☆......

احسان مرے تے توں ایہ کر دے مولا
آنگن مرا خوشبو تھیں توں بھر دے مولا
پُھل عشق نبیؐ دے مری جھولی پا دے
کر فضل عطا نور نگر دے مولا

......☆......☆......

آداب توں نیکی دے سکھا دے مینوں
پہچان وی سچ دی توں کرا دے مینوں
توں علم دی دولت تھیں ایہ جھولی بھر دے
حق بات دا رستہ وی بجھا دے مینوں

......☆......☆......

معمور محبت تھیں توں سینہ کر دے
پُر نور مرے دل دا نگینہ کر دے
سبھناں دی تے پوری توں ای حاجت کر دا
دل نوں مرے آقاؐ دا مدینہ کر دے

......☆......☆......

ہر حکم نوں تیرے میں مقدّم سمجھاں
ہر بات نوں تیری سدا محکم سمجھاں
میں دین محمد ﷺ دا اُٹھاواں پرچم
میں تینوں ای رحمان تے ارحم سمجھاں

......☆......☆......

میں عشق نوں جذبے دی سلامی دیواں
میں حسن نوں جلوے دی سلامی دیواں
ہر آن میں بخشش دے بہانے لبھاں
میں عقل نوں دعوے دی سلامی دیواں

......☆......☆......

مشغول رہواں ذکر چ سبحان اللہ
آغاز کراں کم دا کہواں بسم اللہ
شیطان دے شر توں اوہ بچاوے مینوں
لاحول ولا قوۃ الّا باللہ

......☆......☆......

دیندا اے جو سبھناں نوں اوہ داتا توں ایں
منگتے آں اسیں سارے تے آقا توں ایں
لاریب توں خالق ایں زمانے بھر دا
تھکّے نہ جو دیون توں اوہ مولا توں ایں

......☆......☆......

دنیا ترے جلوے تھیں منوّر ویکھاں
ہستی تری ہر روپ چ بَرتر ویکھاں
ہر چیز ترے قبضے تے قدرت اندر
اک ذات تری سبھ دا ای محور ویکھاں

......☆......☆......

ہر شے توں جھلکدا اے اُجالا تیرا
ہر شخص ای عاشق اَتے شیدا تیرا
لگّی اے ترے کھوج چ دنیا ساری
نجمی وی طلبگار اے بندہ تیرا

......☆......☆......

رحمت تری حدوں تے حسابوں باہر
قدرت تری قلموں تے کتابوں باہر
ممکن ای نہیں جس دی شماری مولا
چاہت تری کتبوں تے نصابوں باہر

......☆......☆......

تیرے ای فدائی نیں بہاراں والے
تیرے ای شدائی نیں نگاراں والے
مرکز اے تری ذات ای پیاری پیاری
تیرے ای گدائی نیں ایہ باراں والے

......☆......☆......

بندے تے خطاواں تے خطا کردے نیں
آندا اے جدوں ہوش ثنا کردے نیں
بخشش دے طلبگار نیں توبہ کر کے
ایہ سہو تے سجدہ وی ادا کردے نیں

......☆......☆......

ایہ رنگ بہاراں ایہ چمن شان تری
کھڑ پین بیابان تے بن شان تری
اک یاد تری وچ ای مگن اے دنیا
کنکر وی بن لعل یمن شان تری

......☆......☆......

عزّت تے اوہ عزّت اے جو دیندا سائیں
رحمت تے اوہ رحمت اے جو کردا سائیں
قطرے نوں گہر کردا اے مالک سوہنا
رنگت تے اوہ رنگت اے جو بھردا سائیں

......☆......☆......

ناچیز تے کر مولا عنایت اپنی
دے دل نوں مرے مولا ہدایت اپنی
دل میرا بنا دیویں توں سوہنا جھرنا
میرے تے کریں مولا سخاوت اپنی

......☆......☆......

ہر حال چ مولا دی ثنا واں کردا
ہر حال چ تیتھوں میں عطاواں منگدا
تقدیر دا مالک ایں توں خالق سبھ دا
ہر حال چ سانویں میں رضاواں رکھدا

......☆......☆......

عنوان بڑے حمد دے سوہنے ویکھے
قرآن چوں عرفان دے پہلو سمجھے
کیہ کلک نے لکھنے اے تے حرفاں کہنی
مقدور بھلا کس نوں کہ حمداں لکھّے

......☆......☆......

میں حمد تری جتّی کراں گھٹ ہوسی
ایہ فکر ثنا تھیں جے بھراں گھٹ ہوسی
میں حمد جے لکھّاں تے مرا اے فیدہ
سانویں جو وی مالک دے دھراں گھٹ ہوسی

......☆......☆......

رگ رگ دے وچ تیری ہوندی ہو ہو
نس نس اندر ویکھاں ہووے تُو تُو
تیرے لیکے نقشے دَس نیں پاندے
ہر اک جو دے اندر تیری خو خو

......☆......☆......

وصفاں نیں کمالی ترا رتبہ اُچّا
شاناں نیں جمالی ترا جلوہ وکھرا
وسنا ایں نگاہواں توں وی اولھے توں ای
شہ رگ توں وی نیڑے ترا چانن مولا

......☆......☆......

تیری قدرت چمن چمن تیرا راج
تیری مدحت سخن سخن تیرا راج
توں ایں پروردگار توں سبھ دا مان
تیری رحمت سمن سمن تیرا راج

......☆......☆......

کردا اوہو رات ' بناوے دن وی
پیدا کیتے اوس فرشتے ' جن وی
پربت گڈّے اوس زمیں دے اُتّے
ست وی اوہدے یار تے نجمی تن وی

......☆......☆......

عرشاں تے وی فرشاں تے وی چمکن والا
خواباں تے خیالاں وچ توں وسّن والا
واواں تے فضاواں تے گھٹاواں اندر
اک نور ترا ای تے ہے پھیلن والا

......☆......☆......

مینوں تے سدا تیری وفا کافی اے
مینوں تے سدا تیری رضا کافی اے
چاہواں میں ترے پیار دی لذّت مولا
مینوں تے سدا تیری عطا کافی اے

......☆......☆......

توں نال مرے ایں تے کمی کاہدی اے
توں نال مرے ایں تے غمی کاہدی اے
اَکھّاں چ ترے خوف تھیں ٹھہرن اَتھرو
دَسّاں کیہ میں لوکاں نوں نمی کاہدی اے

......☆......☆......

میں تیری محبت دے سہارے جیواں
الفت دے سدا جام میں انجے پیواں
منگیا اے جدوں وی میں ترے توں منگیا
شالا نہ کدے ہور میں کدرے تھیواں

......☆......☆......

دل وچ اے تنویر تری خوب کمال
پاندے نیں افکار مرے نور جمال
رکھّاں جد سانویں میں ترا نور چراغ
فر شوق تے ایہ ذوق بڑی پان دھمال

......☆......☆......

اک یاد تری کول مرے کول رہوے
اک پیار ترا پیار ای انمول رہوے
جلوہ جے میں پاواں تے بنے طور بدن
کلمے دا ای ہوٹھاں تے مرے بول رہوے

......☆......☆......

ویکھاں جے چمن چمن ترا چرچا اے
سوچاں تے نظر نظر ترا جلوہ اے
توں لطف کرم سدا کریں ساڈے تے
تکّاں جے نگر نگر ترا میلہ اے

......☆......☆......

حامد تے صداواں تھیں جلایا اے چراغ
ساجد نے ثناواں تھیں بنایا اے چراغ
عابد نے بڑی فکر تھیں پایا عرفان
زاہد نوں عطاواں تھیں وکھایا اے چراغ

......☆......☆......

ذیشان تری ذات تری ذات بڑی
قربان کراں جان جو اے جان ملی
ڈھکدی اے جدوں میرے دوارے تے خوشی
آکھاں میں اچیری اے فقط ذات تری

......☆......☆......

مالک توں جہاناں دا تے میرے دِل دا
مرضی جے تری ہووے تے پتّہ ہِل دا
محتاج زمانہ اے ترا سبھ جانن
چاہویں جے توں فر نور اُجالا مِل دا

......☆......☆......

جو کجھ اے مرے کول ایہ سبھ تیرا اے
جو کجھ وی کریں توں تے اوہ سبھ چنگا اے
جینا مرا تیری اے رضا تھیں مولا
تینوں اے جو بھاندا تے اوہ سبھ سوہنا اے

......☆......☆......

بخشش تری رحمت تری اُلفت لبھّاں
مولا تری چاہت تری نکہت لبھّاں
محدود مری عقل اے ٹکراں مارے
توں آپ ای دس دے کویں راحت لبھّاں

......☆......☆......

غش کھا گیا موسیٰ وی جھلک ویکھی سی
اک نور دی دوروں ای لپک ویکھی سی
چن ویکھ کے پھُل، ویکھ کے سورج تک کے
عاشق نے کہیا تیری چمک ویکھی سی

......☆......☆......

سبھ تیری ای قدرت دے نیں منظر سوہنے
اک حسن دا جلوہ نیں ایہ پیکر سوہنے
ایہ خلق وظیفہ ترے ناں دا جپ دی
رحمت دی طلبگار اے دلبر سوہنے

......☆......☆......

دنیا تے ترا عدل نرالا ڈِٹھا
ونڈدا میں ترا نور اُجالا ڈِٹھا
جد کفر دی یلغار سی وادھا کیتا
اپنے میں چھیرے ترا ہالا ڈِٹھا

......☆......☆......

قدرت نے تری جو وی اُتارے جلوے
سوہنے تے معطّر نیں اوہ پیارے جلوے
اوہ نور وی مستور زمانے وچ اے
جس نور دے کھلرے نیں ایہ سارے جلوے

......☆......☆......

رستہ تے ہدایت دا اوہ رب ای دَسّے
ہر رنگ عبادت دا اوہ رب ای دَسّے
خالق اے جو مالک اے جو یکتا نجمی
کیہ شان اطاعت دا اوہ رب ای دَسّے

......☆......☆......

میں حمد خدا لکھ کے تے دھوواں دل نوں
میں رب دی ثنا لکھ کے تے دھوواں دل نوں
روگاں نوں مٹاناواں میں اک اک کر کے
میں حرف دعا لکھ کے تے دھوواں دل نوں

......☆......☆......

خالی نہ تری یاد توں دل ایہ ہووے
دل خوف تھیں کنبے تے مری اکھ رووے
میں تیریاں سوچاں چ گزاراں لمحے
ساہواں دی ایہ تسبی جدوں حمداں چھوہوے

......☆......☆......

کر دور توں ایہدے توں بلاواں مولا
دے بخش جو ہوئیاں نیں خطاواں مولا
مولا ! توں چمن میرے تے رحمت کر دے
کر دور توں سبھّے ای سزاواں مولا

......☆......☆......

ہمسر نہ ترا کوئی نہ ہم نام اللہ
قبضے چ ترے صبح اَتے شام اللہ
سکّہ تے ترا چلّے خدائی بھر وچ
سوہنا توں کریں میرا وی انجام اللہ

......☆......☆......

اوہ جان توں نیڑے تے اوہ خالق مولا
ہر شے دی خبر رکھے اوہ رازق سوہنا
بھیتاں دا وی جانوں اے اوہ رحمت ونڈے
نظراں تے نظر رکھے اوہ مالک ساڈا

......☆......☆......

قرآن دا عامل توں بنا دے سانوں
احکام تے اپنے توں چلا دے سانوں
سرکار دی سیرت نوں بنا تاج توں ساڈا
رَس نور شریعت دا پِلا دے سانوں

......☆......☆......

اللہ افضل بہتر . برتر اللہ
دنیا دی . ہر شے دا مظہر اللہ
جلوے اوہدے رحمت اوہدی تھاں تھاں
خالق مالک سبھ دا محور اللہ

......☆......☆......

پھُل سوہنے حمداں نعتاں دے چُمّاں
ایہناں تائیں دل اکھیاں نوں ٹھاراں
ایہناں دا اے ہر اک پنّا سوہنا
ایہناں نوں میں دل دے نیڑے رکھّاں

......☆......☆......

پردہ مری اکھیاں توں اُٹھا دے ربّا
مینوں توں مرے نال ملا دے ربّا
میں تیری تجلّی دا نظارا کر لاں
توں طور مرے دل نوں بنا دے ربّا

......☆......☆......

سوہنا رب اے سبھ دا مالک خالق
سبھ دا پالن والا سبھ دا رازق
پاوے سوہنا جھاتاں تے میں مہکاں
جدّھر ویکھاں اوہدے سارے عاشق

......☆......☆......

رگ رگ چ رواں کون اے سوچاں بہہ کے
اس دل چ نہاں کون اے سوچاں بہہ کے
کس نام دی ہو ہو مرے سبھناں پاسے
لُک کے وی عیاں کون اے سوچاں بہہ کے

......☆......☆......

سانویں نیں نظر دے کہ نظر توں اوھلے
سبھ تیرے ای کُن دے نیں ایہ منظر سوہنے
جتھاں دا تصوّر وی نہ کیتا جاوے
انوار نیں تیرے ای تے ہر تھاں پھیلے

......☆......☆......

ہر دل دا سہارا ایں توں مولا سائیں
توں وہم گماناں توں وی اُچّا سائیں
تسکین ہے دیندا ترا سوہنا نغمہ
ہوٹھاں تے جو رہندا ، مرا سچّا سائیں

......☆......☆......

دھرتی تے گگن وچ تری مشعل بلدی
ہر روح بدن وچ تری مشعل بلدی
پاندے نیں نمو، یاد جو تینوں کردے
دنیا دے چمن وچ تری مشعل بلدی

......☆......☆......

مہکی سوہنی ڈالی حمداں والی
چمکی سوہنی جالی نعتاں والی
نوری حرفاں تائیں لکھیا ایہنوں
اُچی سچّی سوہنی شرفاں والی

......☆......☆......

خوشبو تری ویکھاں میں تے سبھے پاسے
دھڑکن نوں مری توں ای تے لایا راسے
منگیا جو تری ذات توں ملیا مولا
ہوٹھاں نوں مرے توں ای تے دیویں ہاسے

......☆......☆......

انسان بنایا اے تے شاناں دتیاں
طوفان توں بچنے دیاں ہمتاں دتیاں
یلغار تے ہوئی مرے دشمن ولّوں
شیطان نوں کچلاں ، توں ای کُھلاں دتیاں

......☆......☆......

ہر فِکر خیالوں ' ترا رتبہ اُچّا
روشن اے ترا نور تے اعلیٰ اُچّا
اک جیسی عنایت تری سبھناں اُتّے
جس رُخ توں وی تکیے ہے حوالا اُچّا

......☆......☆......

موسم نیں ترے سارے ای نکہت تیری
سمجھاں توں جو اُچّی اے اوہ رفعت تیری
ایہ چن تے ستارے ایہ بدلدے موسم
آندی اے نظر ایہناں چوں قدرت تیری

......☆......☆......

لغزش توں مری ، جو وی اے ، بخشیں مولا
میرے تے توں' رحمت سدا رکھیں مولا
نادم آں گناہواں تے میں اپنے سائیں
توفیق توں نیکی دی ای دیویں مولا

......☆......☆......

سبحان تری ذات تے سَجدا کلمہ
سبحان تری ذات دا ہر تھاں چرچا
حکمت تری' رحمت تری' قدرت تک کے
سبحان تری ذات تے ہر جی کہندا

......☆......☆......

ویکھاں جے مظاہر نوں تے ہووے حیرت
بالاں جے چراغاں نوں تے ویکھاں حکمت
ہردے نوں عقیدت تھیں توں بھریا مولا
سوچاں جے ترے بارے تے پاواں رحمت

......☆......☆......

خالی مرا دامن اے توں بھر دے مولا
اپنا ای فقط اپنا ای ڈر دے مولا
بونداں تھیں گذارا مرا ہووے ناہیں
برسات کرم اپنے دی کر دے مولا

......☆......☆......

نکلن جو مرے دل چوں دعاواں سُن دا
آون جو مرے لب تے صداواں سُن دا
محتاج کرم دا واں میں اوہدا بندہ
منّت کرے پوری تے نواواں سُن دا

......☆......☆......

خالق اے اوہ عالم دا تے قادر مولا
رحمان اوہ۔ سبھناں تے ای رحمت کردا
دنیا تے خسارے دا ای سودا کردی
مالک اوہ بچاندا اے تے جھولی بھردا

......☆......☆......

تیرا ای کرم سبھ تے عطا اے تیری
ہوٹھاں تے مرے، رہندی ثنا اے تیری
دینا ایں سکوں قلب نوں مالک توں ای
جو سانوں بچاندی اے شفا اے تیری

......☆......☆......

انواز نیں تیرے ای جو ہر تھاں پھیلے
اوہ سامنے میرے نیں کہ اکھ توں اوہلے
جنھاں دا تصوّر وی نہ کیتا جاوے
ایسے وی تے عالم نیں توں پیدا کیتے

......☆......☆......

پتّے نیں کہ پَھل پُھل یا اے کونپل ٹہنی
ذرّہ اے کہ صحرا اے کہ پانی مٹّی
اوصاف ترے ویکھ گنا ندے مونہوں
مچھی اے کہ مچھر اے کہ جگنو ہاتھی

......☆......☆......

حمداں والا سبھ توں سوہنا رستا
ڈالی ڈالی اندر خشبو ونڈدا
فکراں تائیں کردا چانن چانن
منظر منظر رحمت تھیں اے بھردا

......☆......☆......

مالک اے جو صفتاں دا اوہ اللہ سوہنا
رازق اے جو سبھناں دا اوہ اللہ سوہنا
اوسے دی سدا حمد چتارن سارے
حاکم اے جو حکماں دا اوہ اللہ سوہنا

......☆......☆......

اوہ ہوش چ رکھدا اے اوہ مستی دیندا
اوہ نار نوں گلزار بنا کے ویہندا
اوہدی ای خدائی دے نیں جلوے سارے
لبھن وی بے ٹریئے تے اوہ نیڑے پینڈا

......☆......☆......

مفعولن　مفعولن　مفعولن　فع
رنگاں وچ روپاں وچ مہکاراں وچ
تیرے نغمے ساہواں دے تاراں وچ
لو توحیدی سبھ وچ ونڈی جاندی
فجراں تے شاماں دے تکراراں وچ

......☆......☆......

مفعولن　مفعولن　مفعول　فعل
سچے سائیں ونڈے انعام بڑے
ساڈے اُتے کیتے اکرام بڑے
سانوں دِتا اے سوہنا پاک نبیؐ
جلوے جس دی سیرت دے عام بڑے

......☆......☆......

مفعولن مفعولن مفعول فعول
کھلّے اُکھ تے میں ویکھاں نور جمال
سوہنے کلمے تھیں بھالاں نور جمال
مینوں ایتھے رکھیں توں وانگ چراغ
سوہنا سوہنا میں چمّاں نور جمال

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیلن فع
شہ رگ توں وی کول مرے رہنا ایں
بن کے بدّل لطف کرم وسنا ایں
حدّوں ودھ کے پیار کریں مینوں توں
میرے تے انعام سدا کرنا ایں

......☆......☆......

مفعول مفاعلن مفاعیل فعول
دن رات توں پڑھدا رہ محبت دی نماز
دن رات چتاریں توں عقیدت دی نماز
ہر حال چ اوہدی ای سدا حمد الاپ
معبود تے چاہندا اے حقیقت دی نماز

......☆......☆......

مفعول مفاعلن مفاعیل فعل

محتاج کرم دا سی کرم بھال رہیا
رحمان دا سایہ سی میں خوش حال رہیا
جو گیت سراں لا کے بنایا سی دلوں
اوہ گیت ہمیشہ ای مرے نال رہیا

......☆......☆......

مفعول مفاعلن مفاعیلن فع

اتھراں دی دعا نوں ہن اثر ربّا دے
نجمی نوں توں پیار دی نظر ربّا دے
اکھیاں نوں شفاواں دی فضا وچ رکھیں
مکّے تے مدینے دا سفر ربّا دے

......☆......☆......

مفعول مفاعلن مفاعیلن فاع

دن وانگ جو کردا اے سفر دا آغاز
کُھلدے نیں کئی طراں دے فر اُس تے راز
دل نوں اوہ دے روشنی ودھا دیوے شان
مومن دی تے عرش توڑی وی اے پرواز

......☆......☆......

مفعول مفاعیل مفاعیلن فاع

سبحان تری ذات ترا ہر تھاں نور
کیہ کھوج ترا لان توں ایں نیڑے دور
سبھ نام ترے نام ، نویں رکھدے شان
انعام اے ہر گام کرے جو مخمور

......☆......☆......

مفعول مفاعیلن مفعول فعل

جلوے نے ترے کھلرے ہر گام نویں
اُس شان کریمی دے انعام نویں
جگنو جو چمکدے نیں اتھرو نیں مرے
اُلفت نے تری دِتّے ایہ جام نویں

......☆......☆......

مفعول مفاعیلن مفعولن فع

احسان ترا منّن اَکھر سارے
احکام ترے جانن لشکر سارے
توں سبھ توں اُچیرا ایں عالی سبھ توں
انعام ترے پاون جوہر سارے

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیل فعل

بحر و بر تے شام سویراں دے خدا
مالک تے مختار دلیراں دے خدا
پچھدے نیں مجبور ' بچے جان کویں
کسراں آوے ہوش چھیراں دے خدا

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیل فعول

خالق تے سبحان تری صفت جمال
مالک تے رحمان ' تری شان کمال
سوہنی ہر مخلوق تری ذات عظیم
اُچّی سُچّی شان دوے روپ اُجال

......☆......☆......

مفعولن فاعلن مفاعیلن فع

رحمان ایں توں اُجال دے سانوں وی
سبحان ایں توں کمال دے سانوں وی
اُلفت دا تیری جام چھلّی پھردے
ذیشان ایں توں جمال دے سانوں وی

......☆......☆......

خوشبو میں تری روح تے تن وچ ویکھاں
چاہت میں تری، نور بدن وچ ویکھاں
منگیا اے جو ملیا اے ترے توں مولا
تاثیر تری میں تے سخن وچ ویکھاں

......☆......☆......

اوہ سامنے میرے نیں کہ نظروں اوھلے
جنھے وی نیں عالم تری عظمت دَسدے
جنھاں دا تصور کراں مولا میرے
انوار تھیں تیرے اوہ چمکدے سبھے

......☆......☆......

سنسار چ کھلری اے جو رنگت تیری
دنیا نوں چلاندی اے جو حکمت تیری
انعام ترے سبھ تے میں ہوندے ویکھاں
مٹّی نوں مہک دیندی اے رحمت تیری

......☆......☆......

نعتیہ رباعیاں

نعتاں تھیں دل نوں چاننا اے ملدا
نعتاں تھیں رحمت دا بدّل وَسدا
رکھن اے سدا پیار دی چھاویں نجمی
نعتاں تھیں ہر مشکل دا حل مِلدا

میں نعت دی تکمیل کراں گا کیویں
دل نور دی قندیل کراں گا کیویں
لفظاں دے ستارے میں بناواں بھاویں
اُس حسن نوں تمثیل کراں گا کیویں

......☆......☆......

سوہنے نوں دروداں دے نیں تحفے لکھّاں
سوہنے نوں سلاماں دے نیں تحفے لکھّاں
جو رحمتاں ونڈدے نیں زمانے اُتّے
سوہنے نوں غلاماں دے نیں تحفے لکھّاں

......☆......☆......

کونین دے مولاً دا وسیلہ منگاں
حسنین دے نانا دا میں صدقہ کھاواں
قوسین دی قربت دے جو واصل ہوئے
دارین دے آقاً دا میں اُسوہ بھالاں

......☆......☆......

کشکول جے بھرنا تے مدینے چلیے
انمول جے ہونا تے مدینے چلیے
ہمدرد زمانے چ تے اوہو در اے
دل کھول جے دَسنا تے مدینے چلیے

......☆......☆......

اوصاف نبیؐ پاک دے سارے سوہنے
اعجاز نبیؐ پاک دے سارے اُچّے
دہلیز نبیؐ پاکؐ دی روشن روشن
اقوال نبیؐ پاک دے جیویں تارے

......☆......☆......

تسکین دلاں دی نیں درودی نغمے
اس پاک وظیفے تھیں طبیعت ٹھکے
ہر نطق تے سجیا اے سہانا کلمہ
ایہ شان ودھاوے ایہو جنت بخشے

......☆......☆......

اُس پیار دی خوشبو تھیں زمانہ مہکے
اوہ نور دی بارش اے جو سبھ تے وسّے
آقاؐ دے ای آون تھیں ایہ جگمگ ہوئی
اُس ذات دی رحمت اے جو سبھ تھیں اَپڑے

......☆......☆......

دل عشق تھیں سوہنے دا مدینہ بن دا
پتھر وی محبت تھیں نگینہ بن دا
آقاؐ دی جو حُرمت دا فدائی ہووے
اوہ شخص تے اُمّت دا سفینہ بن دا

......☆......☆......

انسان نوں عظمت دا وکھایا رستا
محنت تے مشقّت دا وکھایا رستا
ہر شخص نوں سیرت دا اے چانن دِتّا
اللہ دی اطاعت دا وکھایا رستا

......☆......☆......

انوار دی کثرت اے مدینے اندر
احسان دی برکت اے مدینے اندر
توصیف میں لکھاں کہ عطاواں ویکھاں
رحمان دی رحمت اے مدینے اندر

......☆......☆......

آقاؐ دا خدائی چ اے رُتبہ اُچّا
اس شان نوں کوئی نہ سمجھ اے سکیا
ایہ شان "رفعنا لک ذکرک" کہہ کے
ہر ویلے خدا آپ ودھاندا رہندا

......☆......☆......

طیبہ دی زمیں نور دا سوہنا مسکن
اک نور تھیں بھردی اے جو سبھ دا دامن
دن رات سہانا اے سماں اوتھوں دا
رکھدا اے دلاں نوں جو ہمیشہ روشن

......☆......☆......

تذکار نبیؐ پاک دے کردے رہیے
افکار نبیؐ پاک دے پڑھدے رہیے
ایہ پاک سعادت وی اے لبھّی سانوں
اسرار نبیؐ پاک دے لبھدے رہیے

......☆......☆......

ہر پاسے ای دسدا اے تجلّی تہاڈا
ذہناں چ سمایا اے جو سودا تہاڈا
نِت پیار سلاماں تھیں فضا اے مہکی
ارمان دلاں دا اے مدینہ تہاڈا

......☆......☆......

کجھ تاب نہ مدحت دی میں پاواں آقاؐ
رتجھاں تھیں میں نعتاں تے بناواں آقاؐ
کتھوں سی گزر ہویا تے کتھّے اَپڑے
ایہ سوچ کے سوچ اپنی سجاواں آقاؐ

......☆......☆......

چپ چاپ نگاہواں چ صداواں لکیاں
اتھراں چ۔ اَساڈے نیں دعاوں لکیاں
آئے آں دوارے تے سناون دل دی
ہوٹھاں تے اَساڈے نیں نواواں لکیاں

......☆......☆......

اک ذکر تہاڈا ای لباں تے سجیا
اک پیار تہاڈا ای دِلاں وچ وسیا
تسکین ملے دلؔ نوں جے نعتاں لکھاں
مدحت دا تہاڈی اے سہارا لبھیا

......☆......☆......

کونین دے غم خوار نیں رہبرؐ میرے
نبیاں دے نیں سردار پیمبرؐ میرے
وصفاں چ مثالی نیں جو آقاؐ سوہنے
محبوبؐ خدا دے نیں اوہ محور میرے

......☆......☆......

ہر دور توں چنگا اے زمانہ تہاڈا
دنیا اے یا عقبیٰ اے خزانہ تہاڈا
مومن دے لئی نعمت اے تہاڈی نسبت
ہوٹھاں تے سجے اس دے ترانہ تہاڈا

معبود حقیقی تھیں ملاون والے
وحدت دا سبق سبھ نوں پڑھاون والے
صدیاں توں جہالت دے جو قیدی ہوئے
اوہناں نوں ہنیرے توں چھڑاون والے

ہر پاسے نظر آندا اُجالا تہاڈا
اُسوہَ اے حقیقت چ نرالا تہاڈا
انوار تہاڈے ای ایہ دنیا لُٹ دی
جدّھر وی پئی جھات حوالا تہاڈا

آقاؐ نوں دروداں دے میں تحفے گھلاں
آقاؐ نوں سلاماں دی میں پکھّی جھلاں
سانویں میں مواجہ دے سلاماں آکھاں
قدمین چ بیٹھاں تے سناواں گلاں

......☆......☆......

اکھیاں دا اُجالا اے اوہ ساوا گنبد
انوار دا ہالا اے اوہ ساوا گنبد
مرکز اے محبتؐ دا دلاں دا چانن
عظمت دا ہمالا اے اوہ ساوا گنبد

......☆......☆......

آقاؐ دی اطاعت اے محبت میری
سرکارؐ دی سیرت اے تلاوت میری
مدحت دے چراغاں تھیں کراں دل روشن
کردے ایہ اُجالے نیں حفاظت میری

......☆......☆......

قرآن دی نعمت وی تساں ای بخشی
اخلاق دی دولت وی تساں ای بخشی
محسن نہ کوئی ہور تہاڈے وانگوں
انسان نوں عظمت وی تساں ای بخشی

......☆......☆......

میں در تے تہاڈے آں ثناواں کردا
بخشش دے لئی اپنی دعاواں کردا
سن دے اوہ گنہگار دے دل دی گل نوں
میں نال ندامت دے صداواں کردا

......☆......☆......

انسان دی عظمت دا حوالا تکیے
فر شان تہاڈا ای تے بالا تکیے
معراج دی دولت وی تساں ای پائی
ہر پاسے تہاڈا ای اُجالا تکیے

......☆......☆......

لنگھدے نیں حضوری چ مرے وی لمحے
رہندے نیں نگاہواں چ حرم دے جلوے
گلزار مدینے دا اے سانویں میرے
تکنا واں جو منظر اوہ نیں سوہنے سوہنے

......☆......☆......

اکھیاں چ مدینے نوں وسا کے رکھاں
گلشن میں سدا دل نوں بنا کے رکھاں
سرکارؐ دی مدحتؐ دے میں نوری جلوے
اک تاج بناواں تے سجا کے رکھاں

......☆......☆......

توحید دے سوہنے نیں حوالے ونڈے
رحمت دے زمانے چ اُجالے ونڈے
اصحابؓ دے رتبے نیں ودھائے آقاؐ
اوہناں چ محبت دے نوالے ونڈے

......☆......☆......

خوش رنگ بہاراں چ چمکدے ڈِٹھّے
بے چین قراراں چ چمکدے ڈِٹھّے
سرکارؐ دی نسبت تھیں زمیں دے ذرّے
میں نور دے تاراں چ چمکدے ڈِٹھّے

......☆......☆......

اک نور مثالی اے سراپا تہاڈا
اُچّا اے جہاناں توں وی رُتبہ تہاڈا
ایہ بزم سجائی اے تہاڈی خاطر
شہکار بنایا اے جو جلوہ تہاڈا

......☆......☆......

اوہ لطف دا بدّل تے سدا ای وسیا
اوہ پیار دا گلشن تے سدا ای کھڑیا
آقاؐ دی جو نسبت تھیں اے بویا دل وچ
اوہ نور دے پھلاں تھیں اے نجمی بھریا

......☆......☆......

نعتاں تھیں معطّر میں ایہ گلشن کیتا
مدحت دے اُجالے تھیں ایہ دامن بھریا
دربار توں سوہنے دے ضیاواں لے کے
میں نور مدینے دا اے جھونٗ پایا

......☆......☆......

ساہواں دیاں پنیاں تے میں لکھیاں نعتاں
ہر نعت چ آقاؐ دیاں سچیاں باتاں
سیرت دی جھلک پیار ودھاندی ڈِٹھّی
روشن میں کراں اس تھیں ایہ دن تے راتاں

......☆......☆......

گلّاں نوں میں ناں دین دی کوشش کردا
سوہنا میں بیاں دین دی کوشش کردا
آداب وی اُس در دے میں سانویں رکھّاں
جذبے نوں زباں دین دی کوشش کردا

......☆......☆......

طیبہ دی اسیں بات سہانی سن کے
ایمان ودھاندے آں کہانی سن کے
اُس شہر دے جلوے نہ بھلائے جاندے
جیندے آں اسیں نور نشانی سن کے

......☆......☆......

عظمت دا حوالا اے اوہ سوہنی وستی
اکھیاں دا اُجالا اے اوہ سوہنی وستی
ہر شام سویرے جتھے خلقت ڈھکدی
عرشاں توں وی بالا اے اوہ سوہنی وستی

......☆......☆......

نبیاں دی امامت وی تساں ای کیتی
روشن ایہ سیادت وی تساں ای پائی
مہمان بنے خاص ای سوہنے رب دے
عرشاں نوں ایہ عزّت وی تساں ای بخشی

......☆......☆......

اک نام تہاڈا ای ضیاواں بخشے
اس نام دا صدقہ ای عطاواں منگیے
اس نام توں ایہ جان لٹائیے اپنی
اس نام تھیں پُر نور دعاواں رکھیے

......☆......☆......

سرکارؐ دی نسبت دی اے سوغات ملی
رحمت دی زمانے نوں اے برسات ملی
اس نور سمندر توں ای پلدے سارے
دنیا نوں عجب پیار دی خیرات ملی

......☆......☆......

رحمت دا اوہ سایہ نیں اَساڈے اُتّے
آقاؐ نیں اوہ ساڈے تے اسیں آں بردے
کیتا اے اساں عہد محبت نجمی
اوہناں دے اشارے تے اسیں آں مَردے

......☆......☆......

چاہت بخشن والا سوہنا روضہ
رحمت ونڈن والا سوہنا روضہ
فر ویکھن نوں جی اے کردا نجمی
عزّت دیون والا سوہنا روضہ

......☆......☆......

ساڈے تے خدا ولّوں اے رحمت اُتری
آقاؐ تے جدوں پیار دی نعمت اُتری
دعوت اوہ جہڑی آپؐ نوں رب نے بخشی
دنیا چ بڑی شان دی جنّت اُتری

......☆......☆......

پاواں جے مدینے دا خزینہ آقاؐ
قربان کراں دل دا سفینہ آقاؐ
ہر شے ای مدینے توں میں واراں نجمی
وسدا ای رہوے سوہنا مدینہ آقاؐ

......☆......☆......

رکھی نہ کدی وی میں ایہ دنیا دل وچ
رہندی اے مدینے دی تمنّا دل وچ
فر ذکر چ چھڑیا اے مدینے والا
اللہ تے نبیؐ دا ای اے میلہ دل وچ

......☆......☆......

عرفان مدینے دا ملے طیبہ چوں
احسان مدینے دا، ملے طیبہ چوں
بخشش اَتے رحمت دے نیں وگدے دھارے
ارمان مدینے دا ملے طیبہ چوں

......☆......☆......

سبھ بھیت حیاتی دے تساں ای کھولے
رُکھ ٹر کے جے آئے نیں تے پتھر بولے
اوہناں نیں شفاعت دا وثیقہ پایا
در آپؐ تے جنہاں نے وی اتھرو رولے

......☆......☆......

آقاؐ نوں سدا نور دا پیکر لکھاں
اوہناں نوں محبت دا سمندر لکھاں
رحمت نیں جہاناں دی اوہ پیارے رب دے
کوثر دا میں مالک اَتے سرور لکھاں

......☆......☆......

انوار بھرتا اوہ خزینہ ویکھو
تکنا اے جے جنّت دا نگینہ ویکھو
سرکارؐ دے جلوے نیں سچے اوتھے
قسمت جے دوے ساتھ مدینہ ویکھو

......☆......☆......

میں نور مدینے تھیں ایہ اکھیاں ٹھاراں
اُلفت چ نبیؐ پاک دی سبھ کجھ واراں
اِس روح دے گلشن چ کھڑاواں غنچے
صدقے چ نبیؐ پاک دے مہکن باراں

......☆......☆......

آقاؐ دے نیں اوصاف نیارے لکھیے
رحمت دے ملے نور نظارے لکھیے
عظمت دے صحیفے وی ایہ سارے چمیے
آقاؐ دے صحابیؓ نیں ستارے لکھیے

......☆......☆......

آقاؐ دے کمالاں نے اُجالے ونڈے
آقاؐ دے جمالاں نے اُجالے ونڈے
آقاؐ دے ای آونڑ تھیں اے روشن دنیا
آقاؐ دے خیالاں نے اُجالے ونڈے

......☆......☆......

کونین دے سردار نیں سبھ دے ہادی
سرکارؐ دی رحمت تے ہے ازلی ابدی
حدّاں چ محبت نہ اے آندی جس دی
آقاؐ نیں مرے اوہو ای مدنی ماہی

......☆......☆......

اوہ ساز ازل دا نیں اوہ ہادی قاسمؐ
اوہ حسن سراپا نیں اوہ رحمت عالم
اسرار خدائی دے اوہ جانن والے
توحید دے رستے دا وکھاندے پرچم

......☆......☆......

اخلاق دی دولت اے لٹائی آقاؐ
کردار دی عظمت اے وکھائی آقاؐ
قرآن دی ونڈی اے جو دولت' اُس تھیں
ایمان دی نعمت اے ودھائی آقاؐ

......☆......☆......

انوار دی کثرت اے مدینے اندر
اللہ دی رحمت اے مدینے اندر
اوہ امن دے داعی نیں اوہ رہبر جگ دے
رحمت تے رسالت اے مدینے اندر

......☆......☆......

توحید دے مرکز تے لیاون آقاؐ
دنیا نوں خدا ولّیں بلاون آقاؐ
بھٹکے نیں جہڑے راہ توں اوہناں تائیں
سدّھی اے جہڑی راہ وکھاون آقاؐ

......☆......☆......

طیبہ توں گھٹا رحمتاں والی اُٹھّے
اوتھے تے ہوا پیار دی مٹھڑی چلّے
اوتھوں ای فقیری دا ملے پروانہ
چاہنے آں اسیں خاک مدینہ لبھّے

......☆......☆......

مولا نے کرم خاص اے کیتا نجمی
جد جام شفاعت دا میں پیتا نجمی
مکّے چ تے کیتا سی میں گلماں لیراں
جد آیا مدینے تے ایہ سیتا نجمی

......☆......☆......

اک رات ہنیری سی مٹائی آقاؐ
توحید پرستی اے سکھائی آقاؐ
اوہ نور زمانے چ اے ونڈیا آ کے
دِتی اے جہے سبھ نوں رہائی آقاؐ

......☆......☆......

روضے دا نظارا اے تے بجھیاں اکھیاں
اوہ نور دی جالی اے تے جھکیاں اکھیاں
اتھراں نے مرے خوب دعاواں منگیاں
قدمین چ آقاؐ دے نیں رویاں اکھیاں

......☆......☆......

سانویں اے نظر دے مرے گنبد ساوا
روضے دے نظارے نوں میں رَج رَج تکیا
اک پیار دا مرکز اے وفا دا محور
اکھیاں چ سجایا اے میں نوری جلوہ

......☆......☆......

دل تے میں محمد ﷺ دا ای ناں اے لکھیا
ہوٹھاں تے مرے صلِّ علیٰ دا کلمہ
جد موت ملے مینوں تے ہووے سانویں
نجمی اوہ مدینے دا ای سوہنا نقشہ

......☆......☆......

آقاؐ دی ثنا خوانی اے دولت میری
لکھنا واں میں نعتاں ایہہ وے عزّت میری
سوہنے دے تصوّر تھیں سجاواں محفل
ایہہ عشق خزینہ ای اے چاہت میری

......☆......☆......

مولا۔ توں مدینے دا سفر منگنا واں
انج اپنی دعاواں دا اثر منگنا واں
میں حال سنانا اے نبیؐ نوں اپنا
مولا توں مدینے دا نگر منگنا واں

......☆......☆......

رحمت تھیں وسایا اے جو عالم سارا
خوشیاں نوں زمانے چ برابر ونڈیا
انوار تھیں آقاؐ دے سجی اے دنیا
سوہنے مرے آقاؐ تھیں ایہ عالم بنیا

......☆......☆......

اکمل افضل کامل بالا سبھ توں
امیؐ رکھدے رتبہ اعلیٰ سبھ توں
رحمت رافت شوکت ونڈن والے
رکھدے نیں جو وکھرا ہالا سبھ توں

......☆......☆......

سلطان مدینے تھیں اے نسبت دل نوں
نسبت ایہ پچاندی سدا راحت دل نوں
مصروف عبادت تھیں اوہ رہندے نجمی
دیندے نیں دروداں دی جو چاہت دل نوں

......☆......☆......

چھائی اے گھٹا رحمتاں والی سر تے
رکھی اے ۔ ردا عظمتاں والی سر تے
جلوے میں مدینے دے سنبھالے دل وچ
چائی اے شفا چاہتاں والی سر تے

......☆......☆......

کونین نوں مولا نے بنایا پہلاں
منظر ایہہ زمانے ،نوں وکھایا پہلاں
فر آپؐ نوں گھلیا اے زمانے اندر
ڈنکا تے جہاناں چ وجایا پہلاں

......☆......☆......

انگلی دے اشارے تھیں جو چن نوں توڑن
ڈبدے ہوئے سورج نوں جو پچھے موڑن
آئے اوہ اَساڈے لئی مسیحا بن کے
آئے اوہ خدائی نوں خدا تھیں جوڑن

......☆......☆......

جو نور نگاہواں نوں اے نجمی ملیا
طیبہ دی فضاواں دا اے صدقہ سارا
آقاؐ دے تصرّف چ خدائی ساری
عالم دا تے مقصد ای اے تہاڈا آنا

......☆......☆......

غفلت دے جو پردے سی اُٹھائے آ کے
نغمے سی جو وحدت دے سنائے آ کے
دنیا نوں سبق آ کے پڑھایا سوہنا
اوگن جو دلاں دے سی مٹائے آ کے

......☆......☆......

اوصاف نبیؐ دے نیں بیانوں اُچّے
رب آپ کہوے آپؐ نیں شانوں اُچّے
رحمت دا تے سایہ اے جہاناں اُتّے
پر آپ نبیؐ پاک جہانوں اُچّے

......☆......☆......

محتاج توجہ دا واں کملی والے
خیرات محبت چوں وی حصّہ لبھّے
اج حال پریشان بڑا اے میرا
جس شاخ تے بیٹھا واں ایہ شاخ نہ ٹٹّے

......☆......☆......

در آپؐ دا دنیا تے ہے جنّت میری
قدمین چِ تہاڈے، ای اے عزّت میری
دل آن کے رکھیا اے تہاڈے در تے
ڈالی ایہ درو داں دی جے چاہت میری

......☆......☆......

درداں دی دوا آپؐ دے در توں لبھّے
کلیاں نوں صبا آپؐ دے در توں لبھّے
لے آیا واں دل آپؐ دے در تے آقاؐ
اس نوں وی جلا آپؐ دے در توں لبھّے

......☆......☆......

آقاؐ دا ثنا خوان بنایا سانوں
مدحت دا طریقہ وی سکھایا سانوں
خالق نے کرم خاص اے کیتا نجمی
محبوبؐ دی سنّت تے چلایا سانوں

......☆......☆......

چھایا اے جہاناں تے جو سایا تہاڈا
حق دا جو شناور اے اوہ شیدا تہاڈا
ونڈیا اے تساں نور محبت والا
ہر جی پیا منگدا اے سہارا تہاڈا

......☆......☆......

اکھیاں چ مدینے دے نظارے سوہنے
آقاؐ دے صحابہؓ نیں ستارے سوہنے
ایثار محبت تے اخوت والے
کیتے نیں جو آقاؐ نے اشارے سوہنے

......☆......☆......

افضل اے سبھاں توں ای رسالت تہاڈی
اکمل اے سبھاں توں ای نبوّت تہاڈی
اک نام اے تہاڈا ای جو پیارا سبھ توں
اُچّی اے سبھاں توں ای محبت تہاڈی

......☆......☆......

کونین دی ہر شے تے تہاڈی رحمت
اِس درجہ اُچیری اے تہاڈی عظمت
افلاک دی رفعت وی قدم نیں چمے
ایمان دی ونڈی اے تساں ای نعمت

......☆......☆......

دربار اے آقاؐ دا بڑا ای سوہنا
عظمت اے جہدی عرش توں اعلیٰ بالا
جنّت توں وی سوہنی اے اوہ سوہنی دھرتی
اللہ دے محبوبؐ دا جتھے جلوہ

......☆......☆......

اُس پاک دوارے توں ای ملدی راحت
اوہ نور سمندر نیں وساندے رحمت
آقاؐ ای وسیلہ نیں اساڈا نجمی
ملدی اے مدینے توں ای سُکھ دی دولت

......☆......☆......

قربان کراں جان میں صدقے جاواں
پہچان تہاڈی تھیں خدا نوں پاواں
ایمان سلامت رہوے چاہواں نجمی
ارمان مرا فیر مدینے آواں

......☆......☆......

سرکارؐ نوں تحفہ جو حرا تے ملیا
قرآن دی صورت چ اوہ سانویں رکھیا
انوار دی دسّی اے حقیقت سبھ نوں
مخلوق نے آقاؐ جیہا رہبر پایا

......☆......☆......

سج دھج مرے آقاؐ دی اے سبھ توں وکھری
گل بات اے مٹھّی جو دلاں نوں ٹمبدی
مکھڑا اے جو آقاؐ دا محبت ونڈے
اکھیاں دی حیا نقش نرالے رکھدی

......☆......☆......

سلطان مدینے دے ، دلارے جگ دے
محبوبؐ نیں مولا دے ، سہارے جگ دے
جنہاں دی غلامیؑ دا شرف اے ملیا
سردار نیں نبیاں دے اوہ پیارے جگ دے

......☆......☆......

طیبہ دی گھٹاواں نوں سلاماں لکھّاں
طیبہ دی ہواواں نوں سلاماں لکھّاں
آقاؐ دے نگر دی تے وے ہر شے سوہنی
طیبہ دی فضاواں نوں سلاماں لکھّاں

......☆......☆......

سبھناں دی بھلائی ایہ وے منصب تہاڈا
توحید دا رستہ ایہ وے مذہب تہاڈا
ونڈیا اے تساں نور زمانے اندر
مشرق وی اے تہاڈا اَتے مغرب تہاڈا

......☆......☆......

پڑھنا واں ہمہ وقت میں آقاؐ تے درود
ایہ عمل ای کردا اے مرے دل دی نمود
ایہ نور مری روح دے اندر چمکے
اس پیار تھیں روشن رہوے میرا ایہ وجود

......☆......☆......

دربار نبیؐ تے توں جھکا دے نظراں
دربار نبیؐ تے توں وچھا دے پلکاں
توں ویکھ مقدّر ترے جاگن کسراں
دربار نبیؐ تے توں سنا دے نعتاں

......☆......☆......

آقاؐ دا ہر بردہ عزّت پاوے
آقاؐ دا ناں جپے برکت پاوے
آقاؐ دا ناں دل نوں روشن کردا
جہڑا ناں ایہ جپّے رحمت پاوے

......☆......☆......

ہر آن مدینے دی محبت منگاں
دل وچ میں مدینے دی عقیدت رکھّاں
عملاں دی میں آٹّی وی بناواں اپیر
سلطان مدینے دی شفاعت چاہواں

......☆......☆......

اک شوق دا دریا اے جو ٹھاٹھاں مارے
اک پیار دی منزل اے جو سدّاں مارے
ہوٹھاں تے دروداں دے نیں نغمے جاری
دل ویکھ مرا کسراں اے چھالاں مارے

......☆......☆......

دِسدے نیں مدینے دے سہانے منظر
لگدا اے بنے گی کوئی صورت بہتر
فر شہر نبیؐ ولّوں بلاوا آوے
پلدی اے مرے دل چ کدوں دی سدّھر

☆☆

دربار نبیؐ تھیں ہے تعلّق پکا
سوہنے دے غلاماں دا میں ادنیٰ بردا
وسنا واں مدینے دے اُجالے اندر
سوہنے دے ای اُسوہ نوں میں سانویں رکھیا

☆☆

سوہنے دا میں ہر حال اُلیکاں ناواں
ایہ بال کے مشعل سدا چانن پاواں
مدحت دا ایہ گلزار بہاراں ونڈے
آقاؐ دے ثنا خواناں توں صدقے جاواں

☆☆

قندیل اے نوری جو جلائی آقاؐ
افکار دی دولت اے لٹائی آقاؐ
اخلاق دے انمول ذخیرے دِتّے
کردار دی خوبی وی وکھائی آقاؐ

......☆......☆......

آقاؐ دا کرم ہووے تے جنّت ملدی
پڑھیے جے حدیثاں تے بصیرت ملدی
جھولی نوں عمل نال جے بھریئے نجمی
سونہ رب دی محبت ای محبت ملدی

......☆......☆......

سرکارؐ دے در تے جو بہاندے اتھرو
بیکار کدے وی نہ اوہ جاندے اتھرو
انمول خزانے نیں ایہ چاہت والے
توقیر دلاں دی ایہ ودھاندے اتھرو

......☆......☆......

رحمت دی طلبگار اے اُمّت تہاڈی
آقاؐ جی بُھلا بیٹھی شریعت تہاڈی
اللہ دے وی حکماں نوں بھلایا اِس نے
واجب اے کرے خوب اطاعت تہاڈی

......☆......☆......

میں نعت جے لکھاں تے سعادت سمجھاں
اس شوق نوں اپنی میں عبادت سمجھاں
ملدی اے مقدر تھیں ایہ قسمت نجمی
سرکارؐ توں پائی اے میں نعمت سمجھاں

......☆......☆......

سرکارؐ دی ہر بات نظر وچ رکھیے
قرآن نوں دل دی اسیں اکھ تھیں تکیے
کونین دے آقاؐ دی ملے گی سیرت
ایمان ودھے گا جے اوہ صورت تکیے

......☆......☆......

خوش بخت نیں جہڑے وی مدینے آئے
اوہ لین شفاعت دے خزینے آئے
پائی اے حضوری دی وی دولت اوہناں
گھر توں ای جہڑے کھول کے سینے آئے

......☆......☆......

دن پیر دا سوہنا تے مقدّس سمجھاں
دن پیر دے اکثر ای میں روزہ رکھّاں
دن پیر دا سوہنا تے سہانا نجمی
دن پیر دے آقاؐ نے وکھایاں ڈھلکاں

......☆......☆......

آقاؐ نے زمانے تے بہاراں ونڈیاں
رحمت دیاں سبھناں چ پھہاراں ونڈیاں
ڈگیاں نوں اُٹھایا تے بنایا اُچّا
اُمّت دے لئی خشیاں نیں ہزاراں ونڈیاں

......☆......☆......

رہندا اے سدا آپؐ دا اُسوہ سانویں
ہوندا اے ہمیشہ ای ایہ رستا سانویں
اکھاں نوں کراں بند تے ویکھاں نجمی
جگمگ پیا کردا اے اوہ روضہ سانویں

......☆......☆......

سوہنے دے مدینے جو نیں ٹھاہراں رکھدے
اوہ نور اُجالے تے بہاراں رکھدے
دنیا دے غماں توں اوہ دراڈے رہندے
سرکارؐ دے اَگّے جو وچاراں رکھدے

......☆......☆......

طیبہ چوں حقیقت تے طریقت لبھّے
طیبہ چوں محبت تے شریعت لبھّے
اخلاق مروّت اَتے چاہت ' عزّت
طیبہ چوں سدا آپؐ دی رحمت لبھّے

......☆......☆......

مولا توں مرے تے ایہ عنایت کر دے
مینوں توں عطا آپؐ دی مدحت کر دے
ہر ویلے دروداں دے میں سوہلے گاواں
توں میرے نصیباں چ ایہ عزّت کر دے

......☆......☆......

آقاؐ دی شریعت تے عمل ہووے گا
فر پیڑ تے ہر درد دا حل ہووے گا
اوہ نور ہمیشہ ای توں سانویں رکھیں
اُس نور دا ہر گز نہ بدل ہووے گا

......☆......☆......

ساڈے تے وے آقاؐ دی اطاعت لازم
دل وچ اوہ بٹھانی اے شریعت لازم
جاں مال تے اولاد نچھاور کرنی
ہے فرض اساڈے تے عبادت لازم

......☆......☆......

راحت نہ ای رحمت نہ مروّت دِسےّ
ہر پاسے قیامت ای قیامت دِسےّ
کمزور پیا رشتہ غلامی والا
دعوے نیں فقط کدرے نہ سیرت دِسےّ

......☆......☆......

خلقت پاروں آقاؐ اُچّے سبھ توں
عظمت پاروں آقاؐ اُچّے سبھ توں
صورت پاروں سوہنے سبھ توں آقاؐ
سیرت پاروں آقاؐ اُچّے سبھ توں

......☆......☆......

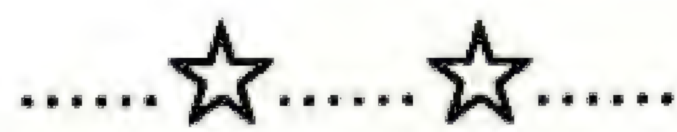
تہاڈا رستہ سوہنا سچا شاداب
سبھے گلّاں محکم تے نایاب
تہاڈا ہر اک کجھ اے سوہنا سچّا
تہاڈے دسّے اَن مُل نیں آداب

......☆......☆......

مدحت دا خزینہ مرے حصّے آیا
چاہت دا قرینہ مرے حصّے آیا
انوار دی دولت سی لٹائی جاندی
رحمت دا نگینہ مرے حصّے آیا

آقاؐ دی ولادت دا مہینہ آیا
ہر پاسے محبت دا اے بدّل چھایا
خوشیاں دے چھڑئے گیت نیں سبھے پاسے
رحمت نے زمانے تے اے کیتا سایا

سرکارؐ دے سبھ نقش ہدایت بھرویں
انوار نبیؐ دے نیں شفاعت بھرویں
آقاؐ دی قدم بوسی ملی جنہاں نوں
رستے اوہ حقیقت دے بصیرت بھرویں

جذبے نیں سنوردے تے چمکدے منظر
آقاؐ دی اطاعت ای بناوے گوہر
تسکین ملے دل نوں تے راحت جاں نوں
ایمان دا ودھدا اے جدوں وی جوہر

......☆......☆......

خوش بخت نیں نجمی جو مدینے جاندے
اوہ پیار شفاعت دے نگینے پاندے
جو نور فضاواں چ گزارن لمحے
اخلاص محبت دے خزینے پاندے

......☆......☆......

دل وچ اے فقط تہاڈی محبت آقاؐ
اکھیاں نے وی ویکھی اے حقیقت آقاؐ
جنّت اوہ مدینے دی نگاہواں چ سجی
ہوندی اے مقدّر تے وی حیرت آقاؐ

......☆......☆......

آقاؐ دی گواہی لئی پتھر بولے
مٹھّی چ ابوجہل دی کنکر بولے
جس شے تے پیا آپؐ دا جلوہ نوری
اس شے چوں حقیقت دا اے جوہر بولے

......☆......☆......

نعمت اے جو وڈّی اوہ میں نعمت پائی
رحمت اے جو وڈّی اوہ میں رحمت پائی
آقاؐ دی ثناء گوئی خدا نے بخشی
عظمت اے جو وڈّی اوہ میں عظمت پائی

......☆......☆......

اخلاق دے جوہر وی لٹاندے آقاؐ
افکار دے گوہر وی لٹاندے آقاؐ
سبھناں تے عنایت دی نظر کردے نیں
رحمت دے سمندر وی لٹاندے آقاؐ

......☆......☆......

اندر دیاں روگاں نوں پچھانن والے
نھیرے نوں مٹاندے نیں اوہ چانن والے
ہر اکھ دے نبیؐ پاک نے پونجے اتھرو
تکلیف دلاں دی نوں اوہ جانن والے

......☆......☆......

کونین دے سرورؐ دی فقیری لبھّے
دل چاہوے مدینے دی اسیری لبھّے
پاواں میں مدینے دی ہوا دے جھونکے
در پاک تے جے وقت اخیری لبھّے

......☆......☆......

آئے نبیؐ جنّت دے دریچے کھُلّے
حق سچ دی عدالت دے دریچے کھُلّے
دنیا نوں نویں شان دی عظمت لبھّی
دنیا لئی رحمت دے دریچے کھُلّے

......☆......☆......

اُس شان مثالی تھیں نہ کوئی اَپڑے
اُس نقش جمالی تھیں نہ کوئی اَپڑے
جس سارے زمانے نوں اے خوشیاں دتیاں
اُس اُسوۂ عالی تھیں نہ کوئی اَپڑے

......☆......☆......

عرفان جے پانا اے مدینے چلیے
ایمان جے پانا اے مدینے چلیے
جو نعمتاں ونڈدے نیں مدینے وسدے
وجدان جے پانا اے مدینے چلیے

......☆......☆......

سرکارؐ دا روضہ ای اے منزل دل دی
اس نام تھیں سجدی سدا محفل دل دی
اوہ نور ہدایت اے زمانے اندر
کردا اے سدا دور جو مشکل دل دی

......☆......☆......

محبوبؐ دی خوشبو تھیں بنائی دنیا
محبوبؐ دی خوشبو تھیں سجائی دنیا
جنّت دے وی کوثر دے وی مالک آقاؐ
محبوبؐ دی خوشبو تھیں ودھائی دنیا

......☆......☆......

دربار نبیؐ دا میں وسیلہ منگاں
ایمان دا مولا توں خزینہ منگاں
سرکارؐ دے اخلاق کریمی چاہواں
سرکارؐ دی رحمت دا سفینہ منگاں

......☆......☆......

ہر ویلے مرے لب تے درودی نغمے
ہر وقت پرونا واں درودی گجرے
دل یاد نبیؐ تھیں رہوے آباد سدا
ہر آن میں منگنا واں درودی لمحے

......☆......☆......

سیرت اے نبیؐ دی جو بصیرت دِسدی
اُسوہؐ اے نبیؐ دا جو محبت دِسدی
اوہ آپؐ دا صدقہ اے جو توقیر ملی
رحمت اے نبیؐ دی جو وی چاہت دِسدی

......☆......☆......

جنبش اے قلم وچ ، کویں مدحت لکھے
آقاؐ دی سعادت تے بصیرت لکھے
ایہ کم تے رہیا سبھ دے ای وسّوں باہر
کس حال چ آقاؐ دی فضیلت لکھے

......☆......☆......

نفرت دی بجھی اگ تے محبت جاگی
سرکارؐ دے آیاں ای بصیرت جاگی
انوار دی بارش ہوئی دنیا اُتّے
ستّی سی جو لوکاں دی اوہ قسمت جاگی

......☆......☆......

دربار مدینے دا حرم اے سوہنا
ہویا اے جہاناں تے کرم اے سوہنا
اکھیاں چ سجائے نیں میں ایہدے جلوے
دربار مدینے دا قسم اے سوہنا

......☆......☆......

طیبہ توں ای جیون دا طریقہ سِکھّو
طیبہ توں ای چاہت دا قرینہ سِکھّو
جو درس وی لینا اے نبیؐ توں لینا
اُس در توں غلامی دا سلیقہ سِکھّو

......☆......☆......

آقاؐ دی محبت نوں بٹھایئے دل وچ
انوار دی دولت نوں وسایئے دل وچ
الطاف تے اکرام تھیں دامن بھریئے
مشعل وی عقیدت دی جلایئے دل وچ

......☆......☆......

رحمت نیں خدا دی مرے مدنی آقاؐ
نعمت نیں خدا دی مرے مدنی آقاؐ
آقاؐ دی اطاعت تے وے اللہ راضی
رافت نیں خدا دی مرے مدنی آقاؐ

......☆......☆......

جس نام تھیں مینوں اے عقیدت نجمی
جس نام تھیں مینوں اے محبت نجمی
اوہ نام محمد ﷺ اے اُجالے ونڈدا
اس نام تھیں سبھناں نوں اے چاہت نجمی

......☆......☆......

قرآن نبیؐ پاک دا اُسوہ سوہنا
ایمان نبیؐ پاک دی مدحت کرنا
بیعت اے نبیؐ دی تے خدا دی بیعت
فیضان نبیؐ پاک دا ونڈیا جاندا

......☆......☆......

توصیف کراں آپؐ دی خوشبو پھیلے
رحمت دی گھٹا اُٹھے تے ہر سو پھیلے
اک کاہکشاں کھلری اے چراغاں وانگوں
سیرت تے نبیؐ پاک دی جو جو پھیلے

......☆......☆......

رحمت دے حصاراں چ حیاتی گزرے
چاہت دی بہاراں چ حیاتی گزرے
اوہو ای قسم رب دی نیں سوہنے لمحے
جو نور دیاراں چ حیاتی گزرے

......☆......☆......

رائج جے اوہ سوہنے دی شریعت ہووے
ہر پاسے محبت ای محبت ہووے
تلوار نہ خنجر تے نہ بندوق چلے
جے عام نبیؐ پاک دی سنّت ہووے

......☆......☆......

میں عشق نبیؐ پاک دوامی منگاں
آقاؐ دی سدا ای میں غلامی منگاں
ہے اکّو تمنّا مرے دل دی نجمی
ہر سال مدینے دی سلامی منگاں

......☆......☆......

پہچان اساڈی اے نبیؐ دی سیرت
ایمان اساڈا اے نبیؐ دی طاعت
قرآن دا رستہ ای اساڈی منزل
سرکارؐ دا اُسوہؐ ای ودھاوے عزّت

......☆......☆......

خوشبو تھیں معطّر نیں فضاواں سبھّے
چاہت تھیں معنبر نیں فضاواں سبھّے
گلزار مہکدا اے نبیؐ دی سیرت
سیرت تھیں منوّر نیں فضاواں سبھّے

......☆......☆......

گزرے جو مدینے چ حیاتی سوہنی
پے جاوے جو روضے تے ہے جھاتی سوہنی
سرکارؐ دا اُسوہ رہوے نجھی سانوں
جیون وی اوہ سوہنا تے مماتی سوہنی

......☆......☆......

انوار محمد ﷺ دے وکھائے رب نیں
گلزار وی رحمت دے کھڑائے رب نیں
سرکارؐ دی دانش دے نیں سارے چشمے
دریا نیں جو رافت دے بہائے رب نیں

......☆......☆......

اک نور دا موسم اے وکھایا سانوں
اک پیار دا مرہم وی اے لایا سانوں
مجبور بنا کے وی اے سانوں رکھیا
شبنم دا اے قطرہ جو چکھایا سانوں

......☆......☆......

قربان میں آقاؐ دے بھرم رکھن تے
قربان میں سوہنے دے قدم رکھن تے
رحمت دی نظر سبھ تے نیں آقاؐ رکھدے
قربان میں پیارے دے کرم رکھن تے

......☆......☆......

توں دس بھلا کھٹیا تے کمایا کیہ اے
خالی ایں عمل توں تے بنایا کیہ اے
کجھ نعت دے مصرعے میں سنائے نجمی
اک نور دا جھولا سی جھلایا کیہ اے

......☆......☆......

رحمت اے نہ رافت اے تہاڈے جیسی
سیرت اے نہ صورت اے تہاڈے جیسی
آئے تے نیں لکھاں ای نبیؑ اللہ دے
پائی نہ نبوّت اے تہاڈے جیسی

......☆......☆......

عاجز نیں قلم آپؐ دی مدحت اُچّی
مولا دی قسم آپؐ دی مدحت اُچّی
اوصاف نبیؐ پاک دے اللہ جانے
کردا جو رقم آپؐ دی مدحت اُچّی

......☆......☆......

آقاؐ دی اطاعت دا اے رشتہ پکّا
آقاؐ دی محبت دا اے رشتہ پکّا
کچّے نیں ایہ دنیا دے جو رشتے سارے
اک آپؐ دی نسبت دا اے رشتہ پکّا

......☆......☆......

ہے خاک مدینے دی ای غازہ مُکھ دا
اُٹھدا اے مدینے توں ای بدّل سُکھ دا
طیبہ دی محبت اے عبادت نجمی
ایہ دور کرے قہر سراں توں دُکھ دا

......☆......☆......

در پاک تے بیٹھے نیں کبوتر سوہنے
در پاک تے بیٹھے نیں مجاور سوہنے
در پاک تے بن دے نیں ستارے گوہر
در پاک تے ڈگدے نیں جو اتھر سوہنے

......☆......☆......

آفت دی گھڑی ٹل گئی صدقے تہاڈے
مشکل سی بڑی ٹل گئی صدقے تہاڈے
سرکارؐ دی رحمتؐ نے ای بنھے لایا
ازمیش کڑی ٹل گئی صدقے تہاڈے

......☆......☆......

آقاؐ دی محبت تھیں ایہ پھل پھل مہکے
سوہنے دی نوازش تھیں مقدّر چمکے
دنیا نوں مدینے توں ای عزّت ملدی
آقاؐ دی بدولت ای ایہ جوہر دمکے

......☆......☆......

تنویر ملی پاک نبیؐ دے در توں
جاگیر ملی پاک نبیؐ دے در توں
حل ہوئی مرے قلب دی اوکڑ اوتھے
توقیر ملی پاک نبیؐ دے در توں

......☆......☆......

زخماں دا مداوا تے مدینے ہووے
سبھ داغ گناہواں دے اوہ سوہنا دھووے
بخشش دی سند بخشے اوہ جنّت نگری
ہسدا ای اوہ پرَتے جو وی اوتھے رووے

......☆......☆......

اُسوہ نہ نبیؐ پاک دا لِکھیا جاوے
دانش دا تقاضا اے کہ سِکھیا جاوے
ایہ شان تے نجمی اے بیانوں اَگے
ایہ شان سمجھ آندی جے رَچیا جاوے

......☆......☆......

وکھرے ای مدینے دے قرینے ویکھے
کجھ شوق دے منہ زور سفینے ویکھے
لب کھول نہ سکے اسیں اوتھے جا کے
پلکاں تے محبت دے نگینے ویکھے

......☆......☆......

قدمین مبارک نے بہاراں ونڈیاں
انوار نبیؐ پاک پھہاراں ونڈیاں
ایمان تے قرآنؑ دی دولت دے کے
دنیا چ محبت دیاں دھاراں ونڈیاں

......☆......☆......

رحمت دے دریچے وی اساڈی خاطر
عظمت دے دریچے وی اساڈی خاطر
کھولے نیں نبیؐ پاک دے صدقے رب نے
جنت دے دریچے وی اساڈی خاطر

......☆......☆......

جے سوچیئے سبھناں دا بھلا کرنا اے
جے جانیئے حق اے جو ادا کرنا اے
دسیا جو نبیؐ پاک نے اُس تے چلیے
جے سمجھئے وعدے نوں وفا کرنا اے

......☆......☆......

ہر پاسے قیامت ای قیامت ویکھاں
ہر شخص دے ہوٹھاں تے ضرورت ویکھاں
دل ذکر نبیؐ تھیں جو نہ روشن کردے
اوہناں تے میں دنیا دی حکومت ویکھاں

......☆......☆......

ایثار تے اخلاق مروّت ونڈے
اوہ ذات تے ہر ویلے ای رحمت ونڈے
تعلیم رسالت دی جو سانویں رکھے
اوہ شخص زمانے چ محبت ونڈے

......☆......☆......

اوہ لوک اُجالے چ سفر کردے نیں
جو پاک مدینے تے نظر کردے نیں
آباد اوہ رکھدے نیں دِلاں دی دنیا
مدحت چ جو دن رات بسر کردے نیں

......☆......☆......

آقاؐ دے کمالاں دی نہ لبھدی حد اے
آقاؐ دی فضیلت تے جہانوں ودھ اے
عظمت نوں وی عظمت ملی تہاڈے صدقے
اس بات دا منکر ای تے رکھدا کد اے

......☆......☆......

آقاؐ دے تبسم تھیں اے رحمت وسدی
آقاؐ دے تکلم تھیں سماعت سج دی
آقاؐ دی بدولت ای تے ملیا چانن
آقاؐ دی اطاعت تھیں شفاعت لبھدی

......☆......☆......

قرآن ای صورت اے تے سیرت تہاڈی
قرآن تے خوشبو اے محبت تہاڈی
قرآن ضیا ونڈدا ہنیرے اندر
قرآن نوں بھُل بیٹھی اے اُمّت تہاڈی

......☆......☆......

قرآن نشانی اے تے بعثت تہاڈی
قرآن تے ملیا اے بدولت تہاڈی
قرآن اُجالا اے تے نعمت سوہنی
قرآن ای رحمت اے تے جنّت تہاڈی

......☆......☆......

سجدے میں کراں شکر دے رب نوں پاواں
میں اپنے مقدّر توں وی صدقے جاواں
آقاؐ نے غلاماں چ بٹھایا مینوں
سوہنے دے ای صدقے تے ایہ ملیاں تھاواں

......☆......☆......

سرکارؐ دا روضہ ای اے منزل دل دی
اِس نام تھیں سجدی سدا محفل دل دی
ایہ ذکر پیارا ای اُجالے ونڈے
آسان تصوّر کرے مشکل دل دی

......☆......☆......

تعلیم نبیؐ دی جے عوامی ہووے
گھر گھر مرے اقبالؔ تے جامی ہووے
سرکارؐ دی سیرت تے جے چلدے رہیے
مٹ جاوے مقدّر دی جو خامی ہووے

......☆......☆......

مشعلؔ جے دروداں دی مرے نال رہوے
اوکڑ نہ زمانے دی مرے نال کھہوے
ایہ ذکر سدا دل نوں حیاتی دیوے
محبوب بناوے تے سدا پیار لوے

......☆......☆......

سرکارؐ دی بعثت نے اُجالے ونڈے
توحید دے سبھے ای حوالے ونڈے
اخلاق دے موتی وی لٹائے سبھ وچ
ایمان دے سبھناں چ نوالے ونڈے

......☆......☆......

سرکارؐ مدینہ دی اطاعت کریئے
محبوبؐ خدا پاک دی مدحت کریئے
اخلاق نبیؐ پاک دا دیسے سبھ نوں
آقاؐ دی اسیں عام شریعت کریئے

......☆......☆......

سرکارؐ دی چاہت کرے دل نوں روشن
سرکارؐ دا اُسوہ ای ودھاوے چانن
سرکارؐ دی نسبت تھیں نیں شرفاں سبھے
سرکارؐ دا صدقہ ای تے وسدے آنگن

......☆......☆......

سرکارؐ دی عظمت دے ترانے گایئے
سرکارؐ دی چاہت چ مقالے لکھیے
سرکارؐ دے حکماں تے نچھاور ہویئے
سرکارؐ دی سیرت توں ہدایت لبھیے

......☆......☆......

آقاؐ نے شریعت دی قبا بخشی اے
سرکارؐ نے رحمت دی رِدا بخشی اے
لوکاں نوں طلب توں وی سوایا دِتّا
آقاؐ نے شفاعت دی ضیا بخشی اے

......☆......☆......

آقاؐ دے توسّل تھیں ہدایت منگیے
سرکارؐ دے اُسوہ تھیں فضیلت منگیے
آقاؐ دی محبت تے شریعت تائیں
سرکارؐ دی مدحت اَتے اُلفت منگیے۔

......☆......☆......

اقوال نبیؐ پاک دے ازبر کریئے
اتھراں نوں محبت تھیں جے گوہر کریئے
طیبہ دی اسیری تے ملے گی تد ای
ہر نقش عقیدت دا جے بہتر کریئے

......☆......☆......

آقاؐ تے فدا اپنیاں جاناں کردے
حرمت تے نبیؐ پاک دی کٹدے مَردے
عاشق تے فدائی نیں سدا توں نجمی
جو بحر عقیدت چ ہمیشہ تردے

......☆......☆......

طیبہ چ سدا نور سویرا رہندا
دن رات ملائک دا اے پھیرا رہندا
جنّت دی ہوا آکے سلامی دیوے
رحمت دا وی سایا اے گھنیرا رہندا

......☆......☆......

قرآن نے دسّی اے حقیقت تہاڈی
قرآن حقیقت چ ہے مدحت تہاڈی
قرآن ضرورت اے اساڈی نجمی
قرآن صحیفہ اے تے رحمت تہاڈی

......☆......☆......

قرآن گواہی اے امانت تہاڈی
قرآن کراندا اے، زیارت تہاڈی
قرآن دی واجبؐ اے اطاعت نجمی
قرآن نے دسّی اے شریعت تہاڈی

......☆......☆......

سبھ دے تسیں مقصود جے میرے آقاؐ
حامدؐ اتے محمودؐ جے میرے آقاؐ
رونق اے جہاناں دی تہاڈے پاروں
سبھناں لئی مسعود جے میرے آقاؐ

......☆......☆......

اُلفت تھیں نیں سرشار ایہ اکھیاں ہوئیاں
رحمت تھیں ضیا بار ایہ اکھیاں ہوئیاں
خواباں تھیں تہاڈے میں سجانا چاہواں
جلوے دی طلب گار ایہ اکھیاں ہوئیاں

......☆......☆......

چلدا اے مرا ساہ صبا دے وانگوں
نکھرے نیں مرے لفظ ضیا دے وانگوں
توصیف نبیؐ لکھیاں ایہ عزّت لبھی
مہکی اے مری خاک حنا دے وانگوں

......☆......☆......

منزل اے مری درس ہدایت تہاڈا
راحت اے مری لطف شفاعت تہاڈا
احسان تہاڈے نیں زمانے اُتّے
ہر نُطق پڑھے حرف عنایت تہاڈا

......☆......☆......

ڈگدے ہوئے لوکاں نوں اُٹھایا سوہنےؐ
اُجڑے ہوئے لوکاں نوں وسایا سوہنےؐ
سوہنےؐ تے سلاماں دی رہوے گی بارش
ستّے ہوئے بختاں نوں جگایا سوہنےؐ

......☆......☆......

پتھر وی حرا دے نیں معطّر کیتے
طیبہ دے گلی کوچے معنبر کیتے
انوار دی ہر پاسے ای بارش کیتی
عرشاں تے گئے رستے منوّر کیتے

......☆......☆......

چاہت دا طریقہ وی تساں ای دَسیا
جیون دا سلیقہ وی تساں ای دَسیا
پائی اے ضیا دل نے تہاڈے در توں
ہر قول انیقہ وی تساں ای دَسیا

......☆......☆......

سیرت توں نبیؐ دی اوہ ضیا لیندے نیں
طیبہ چ جو پلکاں نوں وچھا لیندے نیں
آقاؐ توں شفاعت دی ردا اوہ پاندے
سینے چ محبت جو وسا لیندے نیں

......☆......☆......

دنیا چوں مدینے دی فضا چنگی اے
منگی جو مدینے سی دعا چنگی اے
نجمی نوں وی اوتھوں دی لگن اے رہندی
طیبہ جے ملے تے اوہ قضا چنگی اے

......☆......☆......

سرکارؐ نے عرفان دی دولت بخشی
قرآن جہی آپؐ نے نعمت بخشی
ذہناں دے دریچے ای نہ کُھلّے ساتھوں
دنیا دے غماں نے ای نہ فرصت بخشی

......☆......☆......

میں نعت لکھاں جد وی سجاواں میلہ
آقاؐ دے میں آون دا مناواں میلہ
سرکارؐ دی سیرت دی میں خشبو ونڈاں
میں پیار دے گلزار تھیں لاواں میلہ

......☆......☆......

سرکارؐ مدینہ دا میں صدقہ منگاں
اخلاق نبیؐ پاک تھیں دل نوں رنگاں
روشن میں کراں نور تھیں اپنا سینہ
کیوں اوس دوارے توں میں منگدا سنگاں

......☆......☆......

اِقرا دی شہادت تھیں حرا اے روشن
اَج ثور تے آقاؐ دی نوا اے روشن
اوہ نال خدا اے جو حفاظت کردا
سرکارؐ دا ہر قول دعا اے روشن

......☆......☆......

نوری چن جد جوبن اُتّے جاوے
پیارا مکھڑا اکھیاں اَگّے آوے
چن فلکاں تے تکنا واں میں جد وی
آقاؐ دا فر بچپن اکھ نوں بھاوے

......☆......☆......

دیوانے تہاڈے نہ کسے وَل تکدے
اوہ تانگھ مدینے دی دِلاں وچ رکھدے
ہوٹھاں تے درودی اوہ سجاندے نغمہ
اوہ مست مدینے دی فقط مے چکھدے

......☆......☆......

اکھیاں چ مرے وسیا مدینہ سوہنا
دل مندری چ سجیا اے نگینہ سوہنا
آباد رہوے پیار تے رحمت ونڈے
آقاؐ دا نگر سُکھ دا خزینہ سوہنا

......☆......☆......

آقاؐ دی محبت دا اے انداز جدا
دیندے نیں غلاماں نوں اوہ رحمت دی ردا
الطاف دے بدلاں نوں وسا کے آقاؐ
ایہ سوکا دِلاں وچّوں مُکا دیوو ذرا

......☆......☆......

اکھیاں چ سجایا اے ثنا دا گلشن
مدحت چ مگن ہوئی اے دھڑکن دھڑکن
مینار ہدایت دا تہاڈی سیرت
اس نور نے دنیا نوں اے کیتا روشن

......☆......☆......

اک نام جو ہوٹھاں نوں حلاوت دیندا
اک نام جو جندڑی نوں اے راحت دیندا
اوہ نام محمد ﷺ اے جو جگ دے اندر
ونڈدا اے سدا خُلق تے برکت دیندا

......☆......☆......

گلزار مدینے دا بہاراں ونڈے
اکرام تے اعزاز تے عزّت دیوے
آقاؐ دی محبت تے عطا اے نجمی
جو نور اُجالا اَتے جنّت بخشے

......☆......☆......

طیبہ دا سفر یاد کراں تے سوچاں
آقاؐ دا نگر یاد کراں تے سوچاں
سوچاں چ وسائے نیں حرم دے منظر
سرکارؐ دا در یاد کراں تے سوچاں

......☆......☆......

جد شوق تھیں آقاؐ دی ثنا کرنا واں
تقسیم مدینے دی ضیا کرنا واں
سیرت دی مہک پیار دے موڈھے دھر کے
مدحت دا سفر وانگ صبا کرنا واں

......☆......☆......

سرکارؐ دا دربار پناہواں دیوے
سرکارؐ دے انوار دی بارش وسّے
سرکارؐ دی گفتار اُجالے ونڈدی
سرکارؐ دے کردار دی خشبو پھیلے

......☆......☆......

آقاؐ سوہنے دی میں اُلفت چاہواں
طیبہ اندر اپنا ڈیرہ لاواں
گنتی ہووے نوری محفل اندر
روشن ہووے دل تے مہکن ساہواں

......☆......☆......

فیضان رسالت دا اے ونڈیا جاندا
رحمت دی گھٹا بن کے اوہ سبھ تے چھاندا
انوار تھیں دامن نوں اے بھردا جہڑا
اوہ پیار شفاعت تے عقیدت پاندا

......☆......☆......

فرمان نبیؐ پاک دے پیارے سارے
ظلمت چ سدا ایہ نیں اُجالے ونڈدے
محروم محبت توں نہ رہندے نجمی
سرکارؐ دا اُسوہ جو نیں دل وچ رکھدے

......☆......☆......

سرکارؐ دی مدحت سدا زندہ رکھے
ایہ نور نبوّت سدا زندہ رکھے
دے جان نبیؐ دے ای توں رستے اُتے
ایہ عشق شہادت سدا زندہ رکھے

......☆......☆......

روشن دیوے گھر گھر جگدے پئے نیں
آقاؐ سبھ دی جھولی بھر دے پئے نیں
نعتاں دے پھل مہکن دامن اندر
نوری غنچے دل وچ کھڑدے پئے نیں

......☆......☆......

آقاؐ دی بدولت ای فضیلت پائی
آقاؐ دی بدولت ای ہدایت پائی
آقاؐ دے ای آون تھیں شریعت لبھی
آقاؐ دی بدولت ای اے راحت پائی

......☆......☆......

گلزار مدینے دا اے سوہنا سوہنا
بازار مدینے دا اے سوہنا سوہنا
ہر رنگ مدینے دا اے سوہنا نجمی
گھربار مدینے دا اے سوہنا سوہنا

......☆......☆......

طیبہ دی ہوا پیار دا امرت دیندی
طیبہ دی ہوا شان تے راحت دیندی
تسکین دوے دل نوں اُجالے ونڈے
طیبہ دی ہوا نور تے نکہت دیندی

......☆......☆......

میں نوری قطاراں چ آں شامل ہویا
سرکارؐ دے پیاراں چ آں شامل ہویا
اس دل دی خوشی دَس نہیں ہوندی میتھوں
میں نعت نگاراں چ آں شامل ہویا

......☆......☆......

آقاؐ آئے سوہنے موسم ہوئے
کھنگر جنّے پل وچ ریشم ہوئے
آقاؐ سوہنے ونڈی اے اوہ رحمت
جس دے پاروں روشن عالم ہوئے

......☆......☆......

ونڈی سوہنے آقاؐ اپنی چاہت
اکمل ہوئی اس دنیا دی صورت
ودھیا ہر اک ماڑے جی دا رتبہ
ہر اک دل وچ وَسّی خدمت اُلفت

......☆......☆......

آقاؐ دسیاں سبھے راہواں سچیاں
سوہنے سوہنے پھُلاّں دے وچ رَچیاں
آقاؐ جتھے لایا پھیرا نجمی
اوہناں تھاواں شاناں پائیاں اُچیاں

......☆......☆......

مدنی ماہی حل دکھڑے کر دیندے
سانویں ہر شے لوکاں، دے دھر دیندے
چارے پاسے ونڈی جاندے چانن
سبھ دے سینے خوشبو تھیں بھر دیندے

......☆......☆......

سچ سُننے دی سانوں عادت لبھی
سوہنی ، عالی ، نوری رحمت لبھی
سوہنے آقاؐ آئے دنیا اُتّے
جنت ورگی سانوں نعمت لبھی

......☆......☆......

سوہنا مدنیؐ بن کے امّیؐ آیا
کیتا جنہاں رحمت دا اے سایا
سدّھا رستا جنہاں دسیا سانوں
سچّے رب دی جنہاں رہ تے پایا

......☆......☆......

نوری چشمہ ساڈا اے سرمایا
اُسوہ سوہنا رحمت دا اے سایا
جیدے اندروں سارے چشمے پھٹّے
سوہنے آقاؐ اوہ چانن ورتایا

......☆......☆......

مشہودؐ دا ڈٹھّا اَساں ہر تھاں جلوہ
صدیاں توں سی رب سوہنے نے رکھیا پردہ
اس نور گواہی دی اے برکت ساری
مہتاب محبت دا اے کرناں ونڈدا

......☆......☆......

مختار نبیؐ پاک نیں مالک مولا
دِتّے نیں خزانے پیا ونڈے سوہنا
قاسمؐ نیں نبیؐ پاک لٹاندے رحمت
شاہدؐ نیں نبیؐ پاک تے کلمہ سُچّا

......☆......☆......

اعلیٰ نبیؐ اولیٰ نبیؐ طیّبؐ طاہرؐ
اکمل نبیؐ کامل نبیؐ سبھ دے ناصرؐ
ناطق نبیؐ عالم نبیؐ حجّت وی نیں
مصباحؐ وی فتاحؐ وی سبھ دے رہبر

......☆......☆......

یٰسینؐ وی طٰہٰؐ نبیؐ صادقؐ سوہنے
مومنؐ وی مبلغؐ نبیؐ عظمت والے
برھانؐ وی سلطانؐ وی میرے آقاؐ
منصورؐ وی ناصرؐ وی نیں رحمت ونڈدے

......☆......☆......

آقاؐ نیں غنی ایسے جو دامن بھردے
آقاؐ نیں صفی نور دے چشمے ونڈدے
تسکین دلاں دی تے ہدایت سوہنی
آقاؐ نیں ھی سوہنے حفاظت کردے

......☆......☆......

عجمی وی نیں عربی وی قریشی آقاؐ
مکّی وی نیں مدنی وی ترازی آقاؐ
ہر پاسے نبیؐ پاک نیں جگمگ کیتی
شافعؐ وی نیں خاتمؐ وی حجازی آقاؐ

......☆......☆......

اوّلؐ وی نبیؐ پاک نیں سیّدؐ سرورؐ
آخرؐ وی نبیؐ پاک نیں بہتر برتر
عرشاں دی بلندی تے وی کردے جلوہ
فرشاں تے وی ناں آپؐ دا پاک معطّر

......☆......☆......

لوکی سارے مہک مہک اُٹھّے نیں
نوری تارے چمک چمک اُٹھّے نیں
آقاؐ سوہنے کمال کر دِتّا اے
بجھے چہرے دمک دمک اُٹھّے نیں

......☆......☆......

سبھّے رُتّاں نکھاریاں چن مدنی
باتاں کہیاں نیں پیاریاں چن مدنی
اُسوہ آقاؐ دا نُور دا چشمہ اے
نوری کندھاں اُساریاں چن مدنی

......☆......☆......

سچ دا چانن کھلاریا سوہنے نے
شر دے نھیرے نوں ماریا سوہنے نے
چھمکن لگ پئے گونگے جذبے سبھ دے
جگ نوں آ کے نکھاریا سوہنے نے

......☆......☆......

حق دا گلشن حضورؐ دا صدقہ اے
سوہنا چانن حضورؐ دا صدقہ اے
سُنجے ویڑے وساۓ نیں سوہنے نیں
دل ایہ روشن حضورؐ دا صدقہ اے

......☆......☆......

اُس شہر نوں جاون دے تقاضے وکھرے
اُس پاک دوارے دے نیں جلوے وکھرے
چاء دل دے کدے پورے نہ ہوندے انجمؔ
اُس نور دی وستی دے سویرے وکھرے

......☆......☆......

سوہنے آقاؐ دی ہر ادا روشن اے
چلدی طیبہ چ جو ہوا روشن اے
جیہڑی پڑھ کے درود میں منگی سی
میرے بُلّھاں تے اوہ دعا روشن اے

......☆......☆......

لوکی رتبہ حضورؐ دا پُچھدے نیں
اوہو جانن سمجھ جہڑے رکھدے نیں
آقاؐ محبوبؐ نیں جدوں مولا دے
سچّی گل اے پئی بڑے اُچّے نیں

......☆......☆......

جا کے طیبہ ملے دلاں نوں راحت
صدقہ سوہنے دا ایہٰ ودھی اے عزّت
قرآن وی ملیا اے نبیؐ دے صدقے
ایمان دی لبھّی اے اَسانوں دولت

......☆......☆......

سچ دے گوہر تھیں اے دامن بھریا
حق دے پھلاّں تائیں گلشن بھریا
کیتے روشن عظمت والے تارے
جنہاں نے دل والا درپن بھریا

......☆......☆......

رحمت والے حصار وچ رہنا واں
چاہت والی بہار وچ رہنا واں
ایہو میرا تے شوق اے بس نجمی
سوہنے آقاؐ دے پیار وچ رہنا واں

......☆......☆......

تہاڈے آون تھیں عزتاں پائیاں نیں
تہاڈے ہوون تھیں رونقاں ہوئیاں نیں
تہاڈی ہستی بہار ونڈدی ڈِٹھی
تہاڈے کولوں ای نعمتاں ملیاں نیں

......☆......☆......

دل نوں دیندے نیں ایہ نظارے سوہنے
ناں ایہ تہاڈے نیں سبھ ای پیارے سوہنے
احمد ﷺ اے محمد ﷺ اے کہ حامد ﷺ آقاؐ
میری مشکل دے ایہ سہارے سوہنے

......☆......☆......

مینوں تازہ ہواواں دیندے آ کے
رحمت بھریاں گھٹاواں دیندے آ کے
تہاڈے فرمان سبھ ای پیارے لگّن
پیاراں بھریاں اے چھاواں دیندے آ کے

......☆......☆......

تہاڈی برکت میں جاوداں ڈِٹّھی اے
تہاڈی رحمت میں بیکراں ڈِٹّھی اے
سبھناں بھریا اے فیض تھیں جھولی نوں
تہاڈی چاہت اوہ مہرباں ڈِٹّھی اے

......☆......☆......

تہاڈی رحمت توں سبھ جگہ پایا اے
تہاڈی رحمت دا ہر جگہ سایا اے
تہاڈی رحمت اے سبھ جہاناں اُتّے
تہاڈی رحمت نے چاننا لایا اے

......☆......☆......

رستہ لوکاں نوں اوہ وکھاندا ڈِٹھّا
کھا کے پتھر اوہ مسکراندا ڈِٹھّا
جیہڑا چلدا تہاڈے رستے اُتے
اوہ کد باطل توں خوف کھاندا ڈِٹھّا

......☆......☆......

سوہنے تارے جو مسکراندے پئے نیں
تہاڈے در توں ای نور پاندے پئے نیں
میں ایہ تکیا نبیؐ دے در تے سارے
خیراں منگدے تے سر نواندے پئے نیں

......☆......☆......

تہاڈے در تے اسیں جدوں ٹھہراں گے
تہاڈی رحمت دی خیر فر پاواں گے
تہاڈی ہستی اے اک سمندر وانگوں
تہاڈے کولوں اسیں سدا منگاں گے

......☆......☆......

فکراں دی چاننی اسیں منگنے آں
علماں دی روشنی اسیں منگنے آں
جو وی تکیے اوہ خواب نیں تہاڈے ای
طیبہ وچ زندگی اسیں منگنے آں

......☆......☆......

در تے آقاؐ دے جد وی جاؤ گے تسیں
اپنی دنیا ای بدلی پاؤ گے تسیں
چُک کے اوتھوں تعمیں عطاواں دے پھل
اپنے سینے تھیں فر سجاؤ گے تسیں

......☆......☆......

دل میرا جھوم جھوم جاندا آقاؐ
سوہنی سیرت دی خیر پاندا آقاؐ
پچھے دنیا دے جہڑا چلدا تکیا
دکھ اوہ پاندا تے غم اٹھاندا آقاؐ

......☆......☆......

طیبہ دے ول میں تے نظراں رکھدا
عمراں گذرن انجے ای جی کردا
لنگھے جہڑا اُس رستے توں نجمی
قطبی تارے وانگوں جگمگ جگدا

......☆......☆......

آقاؐ دے دربار دعاواں منگیے
روحاں نیں بیمار شفاواں منگیے
ظلمت اندر رہ کے کد تک جئیے
بخشو ہن سرکار ضیاواں منگیے

......☆......☆......

مکھڑا سرخی مائل روشن سوہنا
رنگت سوہنی کردی چانن سوہنا
نوری مکھڑا چن تائیں شرمائے
جاگن سوون ، اکھیاں ویکھن سوہنا

......☆......☆......

بخشو پیارے جام مدینے والے
ہوون دور ابہام مدینے والے
سوہنا ہووے سفر حیاتی والا
ہووے خیر انجام مدینے والے

......☆......☆......

میں تے سبھ دی سلامتی منگنا واں
سوہنے در دی میں حاضری منگنا واں
گم آں دنیا دے میں نھیرے اندر
سوہنے آقاؐ توں روشنی منگنا واں

......☆......☆......

آقاؐ دے فرمان سناندے پئے نیں
بخشش دا سامان بناندے پئے نیں
سوہنے کم اِچ رُجھے نیں اوہ نجمی
لوکاں نوں قرآن پڑھاندے پئے نیں

......☆......☆......

آقاؐ دا کردار مثالی مہکے
آقاؐ دے افکار مثالی مہکے
آقاؐ دی ہر بات گلابوں سجری
آقاؐ دا گلزار مثالی مہکے

......☆......☆......

شاداب نظر اے تے منوّر رستے
رحمت دی گھٹا آن کے چہرے دھوتے
آقاؐ نے جدوں جام شفاعت دِتّا
رحمت دے لئی حرف نویں ای اُگڑے

......☆......☆......

سوہنی رحمت دے جد اشارے ہوئے
جتھے ذرّے سی سبھ ستارے ہوئے
سوہنا در ویکھیا مقدّر بدلے
اکھیوں اوہلے اوہ کد نظارے ہوئے

......☆......☆......

تہاڈی سیرت توں رہبری ملدی اے
تہاڈے اُسوہ توں زندگی ملدی اے
سانوں ملدی اے آگہی دی دولت
تہاڈی ہر گل توں روشنی ملدی اے

......☆......☆......

رب دا سچّا جام پلایا آقاؐ
اللہ دا پیغام سنایا آقاؐ
توحیدی آورتائی سبھ وچ
مولا دا انعام پچایا آقاؐ

......☆......☆......

سر تے سوہنا تاج اے پایا رب نے
آقاؐ نوں معراج کرایا رب نے
سبھ دے دل وچ نور نبیؐ دا ڈیرا
آقاؐ لئی ایہ راج بنایا رب نے

......☆......☆......

عرشاں دے مہمان نبیؐ سوہنے نیں
شاہاں دے سلطان نبیؐ سوہنے نیں
قاسمؐ بن کے ونڈن ہر اک نعمت
مولا دا احسان نبیؐ سوہنے نیں

......☆......☆......

کھچدا اے ایمان مدینے ولّیں
اُڈدی جاوے جان مدینے ولّیں
ذہناں اندر آ کے سوہنے منظر
لے جاندے ہر آن مدینے ولّیں

......☆......☆......

سرکار دی خدمت بچ ذرا عرض گذار
مدحت دی ایہ دولت وی تے دیندی اے بہار
نکہت تے وفا تھیں جو زمانے نوں سجان
انوار تھیں بھر دین گے جھولی توں کھلار

......☆......☆......

نوری رستہ نظر نظر تکنے آں
تہاڈا چرچا نگر نگر تکنے آں
خوشبو کھلری اے چار سو تہاڈی ای
جلوہ سوہنا ڈگر ڈگر تکنے آں

......☆......☆......

طیبہ سوہنا گلی گلی سوہنی اے
سوہنی وستی گلی گلی سوہنی اے
جتھے لگے قدم مرے آقاؐ دے
تھاں اوہ جنّت بھلی بھلی سوہنی اے

......☆......☆......

کھڑدے نیں گلزار مدینے اندر
وکھرے نیں انوار مدینے اندر
روشن روشن نکھری نکھری ہر شے
سوہنے دے دربار مدینے اندر

......☆......☆......

اُس دھرتی دا پیار اے دل دا چانن
طیبہ دا گلزار اے دل دا چانن
اِس چانن وچ ربّا وادھا کر دے
سوہنے دا دربار اے دل دا چانن

......☆......☆......

تکیا اے مدینے دا نظارا سوہنا
جگ اُٹھیا مقدّر دا ستارا سوہنا
پائی اے ضیا دل نے مدینے والی
ملیا اے مرے دل نوں سہارا سوہنا

......☆......☆......

تہاڈی رحمت ای راحتاں ونڈدی اے
تہاڈی رحمت ای چاہتاں ونڈدی اے
تہاڈی رحمت سکون دیندی سبھ نوں
تہاڈی رحمت محبتاں ونڈدی اے

......☆......☆......

تہاڈے حکماں توں دور جو رہندے نیں
بوہے غیراں دے جو جا کے بہندے نیں
ایہ نیں ظالم جو زہر پیندے ہس کے
عقلاں والے ایہ خود نوں جو کہندے نیں

......☆......☆......

ناں اے تہاڈا جو برکتاں اے رکھدا
میری بخشش دا اے حوالا سوہنا
میری ہر اک دعا چ شامل ہووے
میری جھولی نوں ایہ پھلاں تھیں بھردا

......☆......☆......

تہاڈی رحمت اے دل مکاناں اُتّے
تہاڈی رحمت اے سبھ جہاناں اُتّے
تہاڈی رحمت دے سبھ گھنے سایے نیں
تہاڈی رحمت اے سبھے جاناں اُتّے

......☆......☆......

ویلا لبھّے تے ایہ خوشی پاواں میں
میرے آقاؐ تہاڈیاں گلاّں میں
تہاڈی وستی دیاں کھجوراں کولوں
نیڑے بیٹھاں تے پیار تھیں پچھّاں میں

......☆......☆......

جہڑے چنگے نصیب والے ہوون
تہاڈے نیڑے تے اوہ ای آ کے بیٹھن
تہاڈی ہستی نوں جان جاندے جہڑے
اپنی منزل توں دور کد اوہ جاون

......☆......☆......

چن تے تارے ایہ کہکشاواں سبھّے
دِسّن جو فضاواں تے خلاواں سبھّے
تہاڈے قدماں دی دھوڑ نیں ایہ آقاؐ
فرشی نیں یا عرشی تھاواں سبھّے

......☆......☆......

ستا اے مرا بخت جگانا چاہواں
میں ہجر دے سبھ داغ وکھانا چاہواں
پلکیں لا کے مِٹّی بطحا والی
میں اپنیاں اکھاں نوں سجانا چاہواں

......☆......☆......

بخشو مینوں وی رَس سیرت والا
لوں لوں وَسّے جذبہ مدحت والا
تہانوں پایا تے رب ملیا سوہنا
تہاڈا اُسوہ ہیرا وحدت والا

......☆......☆......

آقاؐ . ونڈے رتبے تے توقیراں
آقاؐ بخشن عزتاں تے جاگیراں
کیتے جذبے سوہنے سبھ دے آقاؐ
پائیاں دل نے سچیاں سبھ تنویراں

......☆......☆......

فلکاں اُتّے گونجے تہاڈا ناواں
من دی سدّھر چانن نہاتا جاواں
ہر اک جی اے تہاڈے واری صدقے
ہر اک واسی تھاتھوں منگدا چھاواں

......☆......☆......

سوہنا سوہنا آقاؐ تہاڈا ناواں
ایہنوں چم کے مٹھا میں ہو جاواں
سوہنا سوہنا شاناں والا روضہ
دیوے شالا سانوں ٹھنڈیاں چھاواں

......☆......☆......

رب نے دتیاں آقاؐ تائیں شاناں
کلمہ پڑھیا سبھناں سچیاں جاناں
آقاؐ اُتّے واراں سبھ کجھ نجمی
آقاؐ دا تے جلوہ وچ اسماناں

......☆......☆......

خوشبو کھلری ہجروں اُتھرو ڈگیا
تہاڈے سوہنے ناں نوں اُکھیاں پڑھیا
نھیرے گھریا میں ساں قسمت جاگی
تہاڈا نوری مینوں چانن ملیا

......☆......☆......

اک واری تے آقاؐ سن لو زاری
بھر دیوو اینہ سکھنی جھولی ساری
پاپی عیبی وچ اوگن دے پھسی
اُمت تہاڈی بھکھی اوڑاں ماری

......☆......☆......

اپنے رستے اُتے توریں سائیں
سوہنی سیرت تھیں مینوں رُشنائیں
جھاتی کرماں والی پائیں اُتے
آیا تیرے ولیں چائیں چائیں

......☆......☆......

نظراں چ وسائے نیں میں سوہنے منظر
جاگی اے مرے دل چ ایہ مٹھی سدھر
اکھیاں تھیں میں چماں گا مدینے تائیں
جھولی چ بھراں سارے میں سچے گوہر

......☆......☆......

آقاؐ نوں جہاناں دی ملی سرداری
ہر دُکھیے دی کیتی اے سدا غم خواری
منگیا اے اساں جو وی اوہ ملیا نجمی
سوہنے دی سخاوت اے ابد تک جاری

......☆......☆......

سوہنے آقاؐ خلق دے پیکر سوہنے
سوہنے آقاؐ پیار دے مظہر سوہنے
سوہنے آقاؐ نبیؐ زمانے بھر دے
سوہنے آقاؐ سبھ دے رہبر سوہنے

......☆......☆......

سبھ جھولیاں بھردا اے اوہ در صدیاں دا
ہاں رحمتاں ونڈدا اے اوہ گھر صدیاں دا
اوتھے ای نیں وسدے مرے آقاؐ جنہاں
اک رات چ کیتا سی سفر صدیاں دا

......☆......☆......

سوہنے دیاں باتاں دی میں چاہت رکھاں
سرکارؐ دے ناواں تھیں محبت رکھاں
آقاؐ دے ای بارے میں آں سوچاں سمجھاں
میں نعت نبیؐ تھیں بڑی اُلفت رکھاں

......☆......☆......

راحت میں مدینے دی ہوا توں پاواں
رحمت میں مدینے دی گھٹا توں پاواں
رکھنا واں میں اکھیاں نوں مدینے ولّیں
چانن میں مدینے دی ضیا توں پاواں

......☆......☆......

کردار نبیؐ پاک دا اُچّا سبھ توں
دربار نبیؐ پاک دا سوہنا سبھ توں
قرآن نبیؐ پاک دی سیرت دَس دا
ایثار نبیؐ پاک دا پیارا سبھ توں

......☆......☆......

سرکارؐ توں طیبہ دا سفر منگنا واں
شہرت نہ ای دولت نہ ای زر منگنا واں
جس پاک صحابہؓ دے مقدّر بدلے
رحمت دی اوہ سوہنی میں نظر منگنا واں

......☆......☆......

آقاؐ دے میں انوار توں صدقے جاواں
طیبہ دے میں گلزار توں صدقے جاواں
صدیقؓ، علیؓ، عمرؓ، غنیؓ سی جتھے
سوہنے دے میں دربار توں صدقے جاواں

......☆......☆......

آقاؐ جی سدا پیار فضا وچ رکھنا
بخشش اَتے رحمت دی قبا وچ رکھنا
مینوں طیبہ نگر دے وچ تھاں دینا
مینوں اپنی تسیں رضا وچ رکھنا

......☆......☆......

میرے آقاؐ ازل توں جاری اے جو
گل سوہنی تے بہوں ای پیاری اے جو
گل اوہ چلدی ائے نام توں تہاڈے ای
لے کے آوے فضا بہاری اے جو

......☆......☆......

ایہو. مرکز تے ایہ ای محور اے
ایہو ہادی تے ایہ ای رہبر اے
میری سوچاں تے میرے فکراں دا
اُسوہ سوہنا ای اصلی جوہر اے

......☆......☆......

نعتاں اندر جہڑے وی آ جاون
سارے سوہنا سوہنا رتبہ پاون
تہاڈی سوہنی مدحت پاروں آقاؐ
سوہنے لگن سبھناں تائیں بھاون

......☆......☆......

اپنی قسمت تے ناز کردے ڈِٹھے
دل وچ خوشیاں دے نور بھردے ڈِٹھے
جہڑے پاندے نیں حاضری بطحا دی
چاہت دے دریا وچ تردے ڈِٹھے

......☆......☆......

تہاڈی چاہت اصلی دولت آقاؐ
اس تھیں ملدی سبھ نوں رحمت آقاؐ
سوہنی کملی دا صدقہ ای ہن تے
میری جھولی پاؤ راحت آقاؐ

......☆......☆......

ایہ نور اُجالے مرے آقاؐ دے نیں
سبھ پیار حوالے مرے آقاؐ دے نیں
خوشبوواں تھیں بھریا جگ ایہ سارا
ایہ رنگ نرالے مرے آقاؐ دے نیں

......☆......☆......

بخشو جے اجازت تے مراداں پاواں
بن کے میں مسافر تے مدینے جاواں
جیون دا جو مقصد پورا ہووے
سوہنے منظر ولّیں اکھیاں لاواں

......☆......☆......

سوہنی نسبت دے پاروں ہوئے سوہنے
بن کے چمکے نیں ویکھ لے اوہ تارے
کملی والے گزر گئے جس طرفوں
مہکاں ونڈدے نیں اج وی اوہو رستے

......☆......☆......

طیبہ دی فضا نور ہدایت ونڈے
طیبہ دی ہوا پیار تے راحت ونڈے
طیبہ نوں تے ویکھن دی سدا بھکھ ودھدی
طیبہ دی گھٹا جود سخاوت ونڈے

......☆......☆......

دل اکھیاں وچ وسدی سوہنی صورت
زندہ رکھدی دل نوں سوہنی مدحت
بھیجاں تحفے سوہنے لکھ لکھ نعتاں
اوسے در تے جتھوں ملدی رحمت

......☆......☆......

مِٹھے چ کرو دل دے جو کھوہ نیں کھارے
اُمّت دے کرو دور تسیں دکھ سارے
جھولی چ اساڈی تسیں خوشیاں پاؤ
منگدے آں محبت اسیں غم دے مارے

......☆......☆......

طیبہ دی تے ہر شام سہانی ہوندی
انوار دی ہر ویلے روانی ہوندی
اُٹھدی اے نظر جس دی وی گنبد ولّیں
وکھری ای اوہدے کول کہانی ہوندی

......☆......☆......

پھلاّں تائیں دامن بھردے رہیے
آقاؐ دا ناں دم دم جپدے رہیے
دل زندہ اس سوہنے ناں تھیں رہندا
اس دریا دے اندر تردے رہیے

......☆......☆......

سوہنا سوہنا۔ سوہنے ونڈیا چانن
ہر پاسے ای کھڑیا سوہنا گلشن
لوکاں اندر ونڈیاں نوری رشماں
جہیدے تائیں تن من ہوئے روشن

......☆......☆......

دنیا اندر رحمت دا مینہ پایا
رحمت چاہت تائیں پلٹی کایا
میرے آقاؐ تہاڈا پرچم سبھ توں
دنیا اندر اُچّا ہوندا آیا

......☆......☆......

آقاؐ تہاڈی ہر تھاں خشبو پھیلی
تہاڈا سوہنا ناں اے ساڈی پونجی
دل زندہ نیں اس تھیں سوہنے آقاؐ
جیون بیڑی اس تھیں چلدی رہندی

......☆......☆......

مدحت چ میں آقاؐ دی قصیدہ لکھّاں
میں نعت دی صورت چ مقالہ لکھّاں
اس نور تھیں کرنا واں دلاں نوں روشن
اُلفت تے عقیدت دا ترانہ لکھّاں

......☆......☆......

ملیا سبھ نوں رستہ عزّت والا
کھلیا سبھ تے در اوہ رحمت والا
سوہنے آقاؐ آئے سج گئی دنیا
لبھیا سبھ نوں ہادی حکمت والا

......☆......☆......

حق دے چانن لائے ہر تھاں ڈیرے
نسدے ویکھے شر دے سبھے نھیرے
تہاڈے آیاں چھکے گونگے جذبے
سبھ دے لگن طیبہ دے ول پھیرے

......☆......☆......

آقاؐ آئے وسّی دل دی وستی
آقاؐ آئے اُچّی ہوئی پستی
ونڈیا چانن چھنڈیا نھیرا سوہنے
آقاؐ آئے چمکی نکھری ہستی

......☆......☆......

دل دے اندر چانن لایا ڈیرا
انساناں نوں مالک سمجھیں آیا
آقاؐ آئے رُتاں نکھر گئیاں
نوری کرناں سوہنا جھرمٹ پایا

......☆......☆......

کملی والے آقاؐ دے ای صدقے
دنیا والے بَن ' باغاں وچ بدلے
عرشاں فرشاں دے سبھ ہیرے موتی
مولا سارے آقاؐ تائیں بخشے

......☆......☆......

سوہنا ناں اے خلقت وچوں اُچّا
گھر گھر آقاؐ ونڈیا موتی سُچّا
میرا میرا سارے آکھن تہانوں
دوری رکھے جہڑا اُنھا پچّا

......☆......☆......

محبوبؐ تے ہادی اَتے رہبر لکھاں
آقاؐ نوں عنایت دا سمندر لکھاں
دعویٰ میں محبت دا بھلا کیہ کرنا
والی نیں اوہ جنت اَتے کوثر لکھاں

......☆......☆......

ونڈے تھاں تھاں چانن چن بطحا دا
کردا سبھ نوں روشن چن بطحا دا
رحمت اُس دی وسّے سبھناں اُتّے
بخشے ساڈے اوگن چن بطحا دا

......☆......☆......

رب دے پاسے لاون والے آقاؐ
نیکی ولّیں پاون والے آقاؐ
مسکیناں محتاجاں دے نیں والی
ڈگیاں تائیں چاون والے آقاؐ

رحمت دی برسات چ رہناواں میں
زندہ نوری نعت چ رہنا واں میں
لذت پاواں خوب حضوری والی
خوش خوش اپنی ذات چ رہنا واں میں

......☆......☆......

غم دور جے کرنا تے پڑھو صلِّ علیٰ
دل نور تھیں بھرنا تے پڑھو صلِّ علیٰ
رحمت دا خزانہ جے ہے جھولی پانا
جے عشق چ ترنا تے پڑھو صلِّ علیٰ

......☆......☆......

افکار توں اُچّی اے بڑی تہاڈی ذات
اعجاز تکلّم دا اے ہر تہاڈی بات
اوصاف تہاڈے تے کیہ جھاتی پینی
قرآن چ مولا اے لکھی تہاڈی نعت

......☆......☆......

عربی نیں یاں عجمی تسیں سبھ دے آقاؐ
عرشی نیں یاں فرشی تسیں سبھ دے آقاؐ
سکّہ اے تہاڈا ای جہاناں اُتّے
مکّی نیں یاں مدنی تسیں سبھ دے آقاؐ

......☆......☆......

دل تے جے مرے نعتاں دا ہووے نزول
اس نور نوں چاہت تھیں کرنا میں وصول
مہکن جے ثنا دے تیرے دل وچ بوٹے
فر سمجھیں دعاواں سبھے ہو گئیاں قبول

......☆......☆......

جو پیار لٹاندے نیں ردا وی بن دے
نھیرے وی ہٹاندے نیں ضیا وی بن دے
آقاؐ دی ایہ عظمت دے نشاں نیں سارے
رحمت جو لٹاندے نیں گھٹا وی بن دے

......☆......☆......

طیبہ دا نگر حسن نگینہ سوہنا
ساڈی تے محبت اے مدینہ سوہنا
سبھناں توں ای ودھ کے وے اوہ چوکھٹ سوہنی
تسکین دوے دل نوں اوہ زینہ سوہنا

......☆......☆......

اکھاں دے پلکارے اندر وسدے
دل جیہے سوہنے ڈھارے اندر وسدے
ہر عاشق دا سرمایا نیں آقاؐ
بختاں والے تارے اندر وسدے

......☆......☆......

در باز اے آقاؐ دا توں اوتھے جاویں
اس پیار نگر دے توں وی ٹکڑے کھاویں
عرفان نبیؐ دا جدوں حصے آوے
چم چم کے محبت تھیں اوہ سینے لاویں

......☆......☆......

سبھ پاسے ای جلوہ مرے سوہنےؐ دا اے
ہوٹھاں تے وی نغمہ مرے سوہنےؐ دا اے
رب دی تے نبیؐ دی اے محبت سوہنی
فرمان اے پیارا مرے سوہنےؐ دا اے

......☆......☆......

دکھیاں تے مریضاں دے مداوا آقاؐ
لاچار غریباں دے مسیحا آقاؐ
رحمت نیں جہاناں دی جو بن کے آئے
بے آس جہاناں دے سہارا آقاؐ

......☆......☆......

پائی اے زمانے نے ہدایت تہاتھوں
لبھی اے حقیقت دی وی دولت تہاتھوں
نھیرے نوں مٹا کے تے شفاواں ونڈو
ملدی اے جہاناں نوں تے رحمت تہاتھوں

......☆......☆......

احمد ﷺ اے نبی سوہنیاں رگھدا دکھاں
حامد ﷺ اے نبی ٹھنڈیاں کردا اکھاں
محمود ﷺ ، محمد ﷺ ، دا اُجالا ہر تھاں
ایہناں نوں سلاماں نیں کروڑاں لکھاں

......☆......☆......

قاسمؐ اے نبیؐ نعمتاں کاناں والا
عاقبؐ اے نبیؐ سوہنیاں شاناں والا
اُمیؐ اے نبیؐ علم خزینے رکھدا
ونڈدا اے کرم نور جہاناں والا

......☆......☆......

میرے دل نوں سرور دیندی آقاؐ
تہاڈی چاہت دا نور دیندی آقاؐ
تہاڈی رحمت وی پیار دی لوری اے
جہڑی عزّت دا طور دیندی آقاؐ

......☆......☆......

ساڈے اُتّے سخاوتاں کردے نیں
اپنی چاہت تھیں جھولیاں بھردے نیں
آقاؐ ساڈے غریب دے ساتھی نیں
رب توں اُمّت دے واسطے منگدے نیں

......☆......☆......

دھرتی سوہنی اوہ محترم تکنی اے
سوہنی نعمت فضا، ارم تکنی اے
دل وچ لاوے دُرود دی اوہ محفل
جتھے جنّت قدم قدم تکنی اے

......☆......☆......

نوری دیوے جگدے طیبہ اندر
چاہت دے ہڑھ وگدے طیبہ اندر
رحمت ہر دم لاندی جھڑیاں اوتھے
نوری میلے لگدے طیبہ اندر

......☆......☆......

فیضان نبیؐ دا اے صحابہؓ پایا
عرفان نبیؐ دا اے اساڈی مایا
سانوں جو غلاماں دی غلامی لبھّی
ایمان اُجالا اے جو حصّے آیا

......☆......☆......

طیبہ ولّوں ٹھنڈیاں واواں آئیاں
دل نیں میرے لکھّاں خوشیاں پائیاں
ویکھن مڑ کے اکھاں جنت نگری
لطفاں بھریاں سر تے رُتّاں چھائیاں

......☆......☆......

افضل اعلیٰ تھاواں اوہنوں ملیاں
ٹھنڈیاں ٹھنڈیاں چھاواں اوہنوں ملیاں
جنھے سوہنا کلمہ پڑھیا نجمی
مٹھیاں جنتی واواں اوہنوں ملیاں

......☆......☆......

گنبد میں ہرا ویکھ کے اکھیاں ٹھاراں
انوار تھیں روشن کراں سُنجیاں باراں
میں قرب نبیؐ پاک دی لذّت چکھاں
روضے توں سدا اُٹھدیاں نوری دھاراں

......☆......☆......

کتھے ایہ بھلا وسعتاں لبھّن نجمی
کتھے ایہ بھلا راحتاں لبھّن نجمی
سوہنے دے دوارے توں جو شاناں لبھّن
کتھے ایہ بھلا شوکتاں لبھّن نجمی

......☆......☆......

پل پل رحمت اُتّے نظراں رکھاں
سوہنا نوری مکھڑا ویکھن اکھاں
تہاڈی رحمت برکت سبھناں پاسے
خیراں منگاں نوری شربت چکھاں

......☆......☆......

انمول نیں اقوال نبیؐ دے سارے
جیون نوں چمک دیندے نیں جیویں تارے
رہندے نیں جو ایہناں دے اُجالے اندر
پاندے نیں اوہ سوہنے دی شفا دے دھارے

......☆......☆......

مشرق مغرب سارا آقاؐ دا نور
شرکاں تائیں کیتا آقاؐ نے دور
حامی ناصر حافظ میری سرکار
پاون جھاتی تے ہوندے غم کافور

......☆......☆......

رتبے تائیں تہاڈے کہڑا اپڑے
پینڈا اسریٰ والا کہڑا ناپے
چاہت ' الفت ' نعمت ونڈی جاندی
رحمت والے ہلّے کہڑا ویکھے

......☆......☆......

بخشے سانوں خُلقاں والے جوہر
جھولی پائے عِلماں والے گوہر
جھوٹھے سارے نیویں پا کے بھجے
لو توحیدی جد اپڑائی گھر گھر

......☆......☆......

احمدؐ ناں وی فصاحتاں بھریا اے
حامدؐ ناں وی صباحتاں بھریا اے
سوہنے سوہنے نبیؐ دے ناں سارے ای
قاسمؐ ناں وی بلاغتاں بھریا اے

......☆......☆......

طیبہ ذے ای ماہی دے نیں نوری جلوے
اس نور دے آ لیندے نیں نوری بوسے
اس نور نے کیتے نیں دوارے روشن
اس نور دے آون تھیں نیں نھیرے نسّے

......☆......☆......

بخشو نوری جلوے سوہنے سوہنے
رہبر تہاڈے رستے سوہنے سوہنے
تہاڈے در توں سبھے خوشیاں پاندے
رحمت سدّھے گھلّے سوہنے سوہنے

......☆......☆......

اس گل چ نہ رکھیا اے کدی وی جھولا
ساڈے نیں دلاں دے اوہ ای مالک مولا
آقاؐ نیں اساڈے تے اوہ کملیؐ والے
اس وچ اے کوئی فرق نہ رتی تولا

......☆......☆......

جو نور لٹاندے نیں دعا وی بن دے
نھیرے وی ہٹاندے نیں ضیا وی بن دے
آقاؐ دی ایہ عظمت دے نشاں نیں سارے
رحمت وی لٹاندے نیں گھٹا وی بن دے

......☆......☆......

ہر ظلم دی ڈھائی اے تساں ای دیوار
ونڈی اے محبت تے ودھایا اے پیار
اخلاص اَتے خلق دا اے ونڈیا نور
آقاؐ نیں جہاناں دے نبیؐ تے غم خوار

......☆......☆......

سوچاں میں درودی مطلعے لکھاں ہار
لکھاں میں درودی نغمے لکھاں ہار
طیّبؒ نیں اوہ طاہرؒ نیں حامدؒ، محمودؒ
گھلاں میں درودی تحفے لکھاں ہار

......☆......☆......

آقاؐ تہاڈا چراغ ای جگدا اے
آقاؐ تہاڈے چراغ ای جگنا اے
نھیرے بھاویں ستم دے ودھ جاون گے
آقاؐ تہاڈے چراغ ای رہنا اے

......☆......☆......

تکیے جے کر قرار ملدا سانوں
تک کے آیئے وقار ملدا سانوں
طیبہ نگری دی شان ای وکھری اے
اوتھوں پل پل ای پیار ملدا سانوں

......☆......☆......

اللہ والی رَسّی گھُٹ کے پھڑیئے
اکھیاں تائیں جے کر کھلاّ رکھیے
سوہنے آقاؐ دا فرمانا کافی
رہبر من کے اوہناں تائیں چلیے

......☆......☆......

جنہوں دل دے نیڑے رکھنا واں میں
جیدے کولوں چانن لینا واں میں
آقاؐ دا اے اُسوہ پیارا پیارا
اس دی ٹھنڈک دل وچ بھرنا واں میں

......☆......☆......

قرآن چ اوصاف رقم نیں تہاڈے
رہبر جو بن اوہ تے قدم نیں تہاڈے
رکھی اے تساں لاج اساڈی آقاؐ
دنیا توں بچاندے جو کرم نیں تہاڈے

......☆......☆......

رکھدے شاناں اُچیاں کملیؐ والے
کردے گلاں اُچیاں کملیؐ والے
نوری پارے ایہ گل دسدے سانوں
رکھدے صفتاں اُچیاں کملیؐ والے

......☆......☆......

سوہنی ہستی اے اُچّی تے ذی شان
سوہنی ہستی توں سارے ای قربان
سوہنی ہستی نے رکھّی سبھ دی لاج
سوہنی ہستی اے تیرا میرا مان

......☆......☆......

گنبد ہرا ویکھاں تے میں اکھیاں ٹھاراں
چماں میں اوہ دھرتی تے سجاواں تاراں
جاگن جے مرے بخت مدینے جاواں
مہکن مرے ہردے دیاں رکڑ باراں

......☆......☆......

آقاؐ دی اطاعت چ میں جینا چاہواں
مولا دی عنایت چ میں جینا چاہواں
آقاؐ نے محبت دے جو بالے دیوے
اوہناں دی حفاظت چ میں جینا چاہواں

......☆......☆......

عنوان حقیقت دا اے نسبت سوہنی
سامان شریعت دا اے الفت سوہنی
قربان کراں جان میں آقاؐ اُتوں
ایمان دی دولت تے وے چاہت سوہنی

......☆......☆......

ذرّے نیں مدینے دے تے سوہنے سارے
رحمت دے سدا وگدے نیں اوتھے دھارے
لبھدی اے محبت سدا اوہناں تائیں
در پاک تے جاندے نیں جو درداں مارے

......☆......☆......

آقاؐ دا وسیلہ ای مرے کم آندا
آقاؐ دا ای اُسوہ مرے دل نوں بھاندا
نوری چھلاّں دل ؑ چوں اُٹھن نچی
دل جد وی درودی مرا نغمے گاندا

......☆......☆......

لوکاں تائیں دتیاں آکے شاناں
کڈھیاں سوہنے نھیرے پھسیاں جاناں
نوری بارش وسّی سبھتے پاسے
رب نوں اکّو منیا سبھ انساناں

......☆......☆......

اکھیاں وِچھ وِچھ جاون طیبہ اندر
نوری جلوے پاون طیبہ اندر
روضے سانویں بہہ کے زائر سبھّے
لوں لوں نوں رشناون طیبہ اندر

......☆......☆......

بے سایا سن کیتے سبھ تے سائے
رحمت ونڈن دنیا اُتے آئے
دل شیشے دے اُتّے جھاتاں پائیاں
سبھناں فر توحیدی نغمے گائے

......☆......☆......

آقاؐ سوہنے ناصح ، مُشفق ، ہادی
آقاؐ سوہنے رہبر ، ناطق ، ماحی
عزّت ، عظمت ، حکمت والا چشمہ
آقاؐ سوہنے عالم ، واعظ ، والی

......☆......☆......

پھلاں دی زبانی میں تے مدحت لکھاں
رنگاں دی زبانی میں تے چاہت لکھاں
اَکھاں تھیں ندامت دے میں اتھر کیراں
چاواں دی زبانی میں تے اُلفت لکھاں

......☆......☆......

ویکھی اے عجب نجمی مدینے دی فضا
لبھدی اے مدینے توں،ای دکھاں دی شفا
اوتھوں ای بہاراں نوں وی ملدی اے بہار
وصفاں نے وی پائی اے مدینے توں ضیا

......☆......☆......

بخشش . دا وسیلہ اے محبت تہاڈی
اُمت نوں تے ڈھکے گی شفاعت تہاڈی
اوہناں تے سدا لطف دی بارش وسّی
جنہاں دا وظیفہ رہے مدحت تہاڈی

......☆......☆......

دنیا اے انگوٹھی تے نگینہ آقاؐ
ازلاں توں اے بھیتاں دا خزینہ آقاؐ
مالک نیں اوہ کوثر دے خدا دی قسمے
ٹھنڈک اے مری اکھ دی مدینہ آقاؐ

......☆......☆......

دل وچ اے مرے یاد نبیؐ دا چانن
اکھیاں چ مرے پیار گلی دا چانن
رحمت دی ایہ بارش رہے انجے وسدی
منگتے نوں ملے در توں سخی دا چانن

......☆......☆......

اک نور وظیفہ اے جو رکھے روشن
اک پیار دا دریا اے جو بھردا دامن
اک مہر دی بدلی اے جو رہندی سر تے
اک لطف سراپا اے جو بن دا ضامن

......☆......☆......

آقاؐ دے دوارے تے تسیں جے جاوَ
جھولی چ مراداں دیاں خیراں پاوَ
رکھنا تسیں مینوں وی دعاواں اندر
اُس نور دے ہالے چ جدوں وی آوَ

......☆......☆......

پیارے آقاؐ کیتے گھر گھر سوہنے
سوہنے آقاؐ کیتے، منظر سوہنے
سوہنی چمن سرکاراں جلوہ کیتا
میرے آقاؐ کیتے در در سوہنے

......☆......☆......

چمدے نیں محبت تھیں جو سوہنے ناں نوں
اکھیاں تے وی لاندے نیں اوہ پیارے ناں نوں
اس ناں دی حفاظت دلوں جانوں کر دے
رکھدے نیں سدا اُچا ای اُچے ناں نوں

......☆......☆......

اوہ نور حرا دا سدا رہبر بنیا
جس حسن دے صدقے ای ایہہ منظر بنیا
اوہ نور چمکدا اے چمکدا رہنا
اک پیار اُجالا سی جو پیکر بنیا

......☆......☆......

ہر لمحہ مدینے چ گزاراں میں تے
وگڑی ہوئی قسمت نوں سنواراں میں تے
اس نور دے جلوے میں سمیٹاں دل وچ
فر روح نوں ایہدے تھیں نکھاراں میں تے

......☆......☆......

سرکارؐ میں اُلفت دی روانی چاہواں
خوشبو دا سفر رات دی رانی چاہواں
بارش دی طراں تازگی دیواں سبھ نوں
مدحت جے کراں حسن بیانی چاہواں

......☆......☆......

سامان شریعت دا نبیؐ دی الفت
عنوان حقیقت دا نبیؐ دی نسبت
قربان کراں جان نبیؐ دے ناں تے
ایمان دی دولت اے نبیؐ دی چاہت

......☆......☆......

سرکارؐ دی چاہت دے نیں وگدے دھارے
سرکارؐ دی رحمت نے سفینے تارے
پھیلے نیں جہاناں تے سدا توں نجمی
سرکارؐ دی اُلفت دے آں مانگت سارے

......☆......☆......

ہوٹھاں تے دروداں دے سجائے پھُل نیں
لفظاں تھیں دروداں دے بنائے پھُل نیں
آقاؐ دی جنابوں ای تے تحفہ ملیا
نعتاں تے دروداں دے کھڑائے پھُل نیں

......☆......☆......

میں نور عقیدت تھیں اُجالے ونڈاں
جو عشق چ لکھّے اوہ مقالے ونڈاں
خیرات جو مدحت دی ملی اے مینوں
اک شوق اے اوہنوں میں دوالے ونڈاں

......☆......☆......

ڈھکدا اے سدا سایۂ رحمت مینوں
دیندا اے سدا چین تے راحت مینوں
ایہ نام تہاڈے دی اے برکت آقاؐ
ملدی اے زمانے چ جے عزّت مینوں

......☆......☆......

آندی جو مدینے توں اوہ نکہت پاواں
سیرت دے چنگاں پھُل تے میں قربت پاواں
آقاؐ دی جو مدحت دا اثاثہ ملیا
جھولی چ سدا اوہو میں دولت پاواں

......☆......☆......

''باراں'' نوں میں چاہت اَتے خشیاں پاواں
منگاں میں دعاواں تے میں نعتاں گاواں
ہر سنگی تے ساتھی نوں مبارک آکھاں
لاواں میں سبیلاں تے کراں میں چھاواں

......☆......☆......

درداں دی دوا ملدی اے سوہنے در توں
پتھراں نوں نوا ملدی، اے سوہنے در توں
کیتے تساں روشن نیں مقدّر ساڈے
ذہناں نوں جلا ملدی اے سوہنے در توں

......☆......☆......

رحمت دے سہارے ای اے چلدی بیڑی
نسبت دے سہارے ای اے تردی کشتی
مولا نے کرم کیتا اَساں تے نجمی
ساڈے لئی مدینے چ اے جنّت رکھّی

......☆......☆......

آقاؐ سوہنے طیبؐ ، طاہرؐ ، داعیؐ
آقاؐ سوہنے فاتحؐ ، حاشرؐ ، مہدیؐ
ناصرؐ ، خاتمؐ ، حجت ، کامل ، عادلؐ
آقاؐ سوہنے صاحب ، صادقؐ ، اُمیؐ

......☆......☆......

سرخی مائل چٹا ، روشن سوہنا
سوہنی رنگت کردی چانن سوہنا
نوری مکھڑا ویکھن دی اَت خواہش
جاگن ، سوون ، اکھیاں ویکھن سوہنا

......☆......☆......

سوہنے سچے رستے ٹرنا سکھ لے
عشقے والی اگ وچ تپنا سکھ لے
جہڑی آقاؐ دسّی اوہ بھلیائی
اس تھیں اپنا دامن بھرنا سکھ لے

......☆......☆......

سرکارؐ دی مدحت چ میں رُجھیا رہندا
سرکارؐ دی چاہت چ میں بھجیا رہندا
میں نعت وسیلے تھیں ایہ عزّت پائی
سرکارؐ دی خدمت چ میں لگیا رہندا

......☆......☆......

دھڑکن دھڑکن آقاؐ آقاؐ گونجے
گلشن گلشن رحمتؐ رحمت ہووے
روشن روشن منظر منظر ویکھاں
دامن دامن بخشش بخشش منگے

......☆......☆......

کھلری اے محبت دلی چارے پاسے
اک نور دی چادر تنی چارے پاسے
آقاؐ دے ای آون دیاں لشکاں سبھے
مُکھاں تے وی پھیلی خُشی چارے پاسے

......☆......☆......

سوہنے دربار دی جھلک ویکھ سکاں
طیبہ دی میں زمیں فلک ویکھ سکاں
رحمت دے پھُل چُگاں پڑھاں در تے سلام
ساوے گنبد دی ہر ڈھلک ویکھ سکاں

......☆......☆......

گنبد خضرا سوہنا بھاگاں والا
عظمت دے وچ روضہ سبھ توں بالا
اکھیاں ٹھارے جالی روضے والی
ودھدا جاوے اس دا رتبہ شالا

......☆......☆......

لذت مرا دل وی تے عجب پاندا اے
آقاؐ دا مرے لب تے جے ناں آندا اے
پھرناں واں جدوں نور دے ہالے اندر
رگ رگ چ مری نور سما جاندا اے

......☆......☆......

سچے ہادیؐ تائیں صدقے جاواں
سوہنے امیؐ تائیں صدقے جاواں
جنہاں کیتی امت دی غم خواری
آقاؐ مدنیؐ تائیں صدقے جاواں

......☆......☆......

سوہنا اُسوہ جس دے دل نوں بھاوے
بختاں والا اُچیاں شاناں پاوے
سوہنا کلمہ پڑھیا جہڑے بندے
اوہنوں سوہنا منزل تے لے جاوے

......☆......☆......

حُب سوہنے دی دل وچ ودھدی جاندی
الفت چاہت دل نوں اے بھرماندی
روشن نوری سوہنے ناں جد پڑھیے
رحمت ودھ کے سینے ٹھنڈاں پاندی

......☆......☆......

سرکارؐ دی مدحت تھیں سجاواں سینے
سرکارؐ دی سیرت نوں میں لاواں سینے
میں شوق دے دامن نوں کھلاراں نجمی
سرکارؐ دی عظمت نوں بٹھاواں سینے

......☆......☆......

آقاؐ دی محبت تے شفاعت چاہواں
آقاؐ توں میں الطاف عنایت چاہواں
لاندا ای رہواں شہر نبیؐ دے پھیرے
اُس پاک فضا دی میں لطافت چاہواں

......☆......☆......

توصیف نبیؐ دے میں قرینے منگاں
آقاؐ توں محبت دے خزینے منگاں
ساہواں نوں معطّر نیں جو کردے نجمی
مولا توں میں ایسے ای نگینے منگاں

......☆......☆......

اقوال نبیؐ دے نیں وضاحت کردے
اقوال نبیؐ دے ای حقیقت دَسدے
قرآن دی تفسیر وی آقاؐ کیتی
اقوال نبیؐ دے نیں فصاحت رکھدے

......☆......☆......

آقاؐ دی محبت دا سمندر ویکھاں
سوہنے دی سخاوت دے میں منظر ویکھاں
میں نور دے ہالے چوں نہ باہر آواں
سرکارؐ دے اُسوہ دے جے تیور ویکھاں

......☆......☆......

اُسوہ اے نبیؐ پاک دا خشبو بھریا
قرآن چ اُس دا اے دیباچہ لکھیا
مشعل اے ہدایت دی اوہ سیرت سوہنی
ہر آن خدا نے جنہوں اُچّا کیتا

......☆......☆......

طیبہ دے تصوّر نے فضا بدلی اے
ہر چیز دی ویکھی میں ادا بدلی اے
مضمون تمنّا دے نیں بدلے سارے
ہوٹھاں تے مرے جد وی دعا بدلی اے

......☆......☆......

ارمان زیارت دا اے ودھدا جاندا
اتبار مسافت دا اے ودھدا جاندا
انعام دی بارش وی اے ودھدی جاندی
فر شوق عبادت دا اے ودھدا جاندا

......☆......☆......

ایمان سدا ہوندا اوہناں دا نصیب
رہندے جو نبیؐ پاک دے ہر آن قریب
سمجھن جو مبارک اے آقاؐ دا وجود
کہندے نیں جو آقاؐ ای ساڈے نیں حبیب

......☆......☆......

دھرتی نہ فلک کوئی مدینے ورگا
موتی نہ کوئی ایس نگینے ورگا
رب ایس دا درجہ اے ودھایا سبھ توں
کوئی نہ مدینہ اے مدینے ورگا

......☆......☆......

سیّد بن کے آئے وچ انساناں
کڈھیاں آکے نھیرے، پھسیاں جاناں
آقاؐ آئے نوری بارش وسّی
ماڑے چنگے سبھناں پائیاں شاناں

......☆......☆......

عشقے والی اگ وچ تپنا سکھ لے
رب دے سچّے رستے ٹرنا سکھ لے
جہڑی آقاؐ دسّی اوہ بھلیائی
اُس تھیں اپنا دامن بھرنا سکھ لے

......☆......☆......

نفرت دی بجھی اگ تے محبت جاگی
سرکارؐ دے آیاں ای بصیرت جاگی
انوار دی بارش ہوئی دنیا اُتّے
سُتّی سی جو لوکاں دی اوہ قسمت جاگی

......☆......☆......

دربار مدینے دا حرم اے سوہنا
ہویا اے جہاناں تے کرم اے سوہنا
اکھیاں چ سجائے نیں میں ایہدے جلوے
دربار مدینے دا قسم اے سوہنا

......☆......☆......

تہاڈی چاہت دا معجزہ ویکھاں گا
تہاڈی رحمت نوں واج میں ماراں گا
ساہواں ٹٹّن دے ویلے ہوٹھاں تے میں
تہاڈی اُلفت دا جام ای رکھاں گا

......☆......☆......

انوار لٹاوے سوہنا مدنی نور
ایمان ودھاوے سوہنا مدنی نور
شاداب کرے دل وی' تے ساڈی روح
افکار سجاوے سوہنا مدنی نور

......☆......☆......

سرکارؐ مری روح مرا سوز کھوے
تفسیر مرے دل دی تے ہر روز کھوے
اقبال تے اک ہورؒ عنایت دی نظر
ہن درد کرو دور ایہ دل دوز کھوے

......☆......☆......

آقاؐ دا جد ہوٹھاں تے ناں آندا
رگ رگ اندر چانن فر آ جاندا
اس پاک تصور دے ای ہالے اندر
دل ذکر چ لذت وی عجب اے پاندا

......☆......☆......

اخرب دے وزن

مفعول　مفاعلن　مفاعیل　فعل

اوصاف نبیؐ دے لکھ تے لکھ نور نبیؐ
پڑھدے نیں درود آپؐ تے خوب سبھی
رحمت دی ازل توں ای سی بدلی جو چڑھی
اُمّت دے لئی بنی اے اوہ خاص خوشی

......☆......☆......

مفعول　مفاعلن　مفاعیل　فعول

مہکن گے سدا ای اوہ محبت دے گلاب
وسّن گے اساڈے تے وی رحمت دے سحاب
ہر گام جے بالاں گے عقیدت دے چراغ
رکھّاں گے جے سینے چ اسیں پاک کتاب

......☆......☆......

مفعول　مفاعلن　مفاعیلن　فع

پاواں جے حضوری تے اُجالا منگاں
دربار نبیؐ توں میں تے دریا منگاں
لا ریب اوہ بھردے نیں سبھاں دی جھولی
ویکھن نوں ملے جے تے سراپا منگاں

......☆......☆......

مفعول مفاعلن مفاعیلن فاع

دربار حضورؐ دا دوے جلوے خاص
دربار حضورؐ توں ملن رتبے خاص
دربار حضورؐ دا شفاعت دا نور
دربار حضورؐ تے بنن لبھے خاص

......☆......☆......

مفعول مفاعیل مفاعیل فعل

سرکار سدا خیر سدا خیر پوے
سرکار سدا نور، سدا نور دسے
غم خوار دے در توں ای ملے پیار سچا
سرکار سدا لطف سدا لطف رہوے

......☆......☆......

مفعول مفاعیل مفاعیل فعول

سردار مرے پاک نبیؐ پاک رسولؐ
دلدار مرے پاک نبیؐ پاک رسولؐ
انوار عطا، نور دعا، پیار گلاب
غم خوار مرے پاک نبیؐ پاک رسولؐ

......☆......☆......

مفعول مفاعیل مفاعیلن فع

اعجاز نبیؐ پاک نوں ملیا سوہنا
معراج لئی آپؐ نوں سدیا مولا
آقاؐ دی حقیقت تے رسالت دسّی
انوار نبیؐ پاک تھیں مطلع کیتا

......☆......☆......

مفعول مفاعیل مفاعیلن فاع

جو عشق محمد ﷺ چ رہے گا سرشار
اوہو ای تے جنت دا بنے گا حق دار
طوفان وی اوہدے توں تے رہندے نیں دور
سلطان مدینے دے جہدے نیں غم خوار

......☆......☆......

مفعول مفاعیلن مفعول فعل

مینوں وی محبت تھیں ضو بار کرن
میری وی شفاعت ہن سرکار کرن
اڈرا میں غلاماں چوں اسوار دِساں
اک نعت دے حلقے دا سالار کرن

......☆......☆......

مفعول مفاعیلن مفعول فعول
تسکین دلاں دی تے رحمت نیں رسولؐ
رہبر نیں اساڈے تے راحت نیں رسولؐ
اس دل دا وظیفہ اے نغمہ اے درود
سایا نیں سراں تے اوہ طاقت نیں رسولؐ

......☆......☆......

مفعول مفاعیلن مفعولن فع
رستہ تے وفاواں دا دسیا اوہناں
ہر اِسم دعاواں دا دسیا اوہناں
لوکی تے بھٹکدے سن نھیرے اندر
ہر رنگ ضیاواں دا دسیا اوہناں

......☆......☆......

مفعول مفاعیلن مفعولن فاع
سرکارؐ مرے نیں سبھناں توں ممتاز
جبریل توں اُچّی آقاؐ دی پرواز
سوہنی اے مرے آقاؐ تہاڈی بس ذات
رب نوں وی اے پیارے آقاؐ اُتے ناز

......☆......☆......

اخرم دے وزن

مفعولن فاعلن مفاعیل فعل

میرے اُتّے کرو عنایت دی نظر
طیبہ ولّیں کراں میں ہر سال سفر
مینوں بخشو تسیں شفاعت دی ردا
ہووے ایہ زندگی اطاعت چ بسر

......☆......☆......

مفعولن فاعلن مفاعیل فعول

رحمت دے پھُل چُگاں پڑھاں در تے سلام
روضے دے سامنے رہواں بن کے غلام
لکھاں میں نعت آپؐ دی پاک رسولؐ
ہو جائے زندگی مری انج تمام

......☆......☆......

مفعولن فاعلن مفاعیلن فع

سبھ دے مشکل کشا نبیؐ سوہنے جے
ساڈے تے رہنما نبیؐ سوہنے جے
سوہنے اُسوہ توں روشنی لینے آں
جہڑا کیتا عطا نبیؐ سوہنے جے

......☆......☆......

مفعولن فاعلن مفاعیلن فاع

طیبہ دی خاک چم لواں پاواں نور
سوہنے دی نعت جد کہواں پاواں نور
دل اکھیاں نوں ملے گی سر شاری فیر
طیبہ نگری میں جا بہواں پاواں نور

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیل فعل

سوہنے دے در توں ای ملے نور ضیا
آقاؐ دے قدمین، چ ہے پیار شفا
نجمی تے دن رات دعا ایہو کرے
کلمہ میں پڑھدے ای مراں ایہو دعا

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیل فعول

اعلی اے کردار نبیؐ پاک رسولؐ
نبیاں دے سالار نبیؐ پاک رسولؐ
سوہنے دا ای نور ضیا بار کرے
کردے نیں ضو بار نبیؐ پاک رسولؐ

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیلن فع
اُمّت دے سلطان مدینے والے
سوہنے تے ذیشان مدینے والے
اوسے در توں خیر ملے گی سانوں
رحمت دی نیں کان مدینے والے

......☆......☆......

مفعولن مفعول مفاعیلن فاع
پیارے پیارے پاک نبیؐ رکھدے مان
اوہناں اُتوں وار دیاں، میں ایہ جان
عظمت نالے شان نبیؐ، رکھّاں یاد
بخشش دا لاریب فقط ایہ سامان

......☆......☆......

مفعولن مفعولن مفعول فعل
ونڈدا ہر اک تھاں رحمت نور نبیؐ
ساہواں تائیں دے لذّت نور نبیؐ
مردہ دل دے لئی ایہ وے آب بقا
جنّت کیہ ! نجمی جنّت نور نبیؐ

......☆......☆......

مفعولن مفعولن مفعول فعول
ہر ویلے ای میں لکھاں نعت درود
محفل سجدی جد آکھاں نعت درود
دنیا اندر سوہنے دے وصف گلاب
سنگیاں تائیں میں گھلاں نعت درود

......☆......☆......

مفعولن مفعولن مفعولن فع
اُمّت دے لئی بخشش منگن والے
رحمت ونڈدے رحمت ونڈن والے
فلکاں، شجراں، حجراں، عرشاں اُتے
ہر اک شے نوں سانویں ویکھن والے

......☆......☆......

مفعولن مفعولن مفعولن فاع
دلبر جانے دلبر دے سبھ انداز
کہڑا جانے آقاؐ دی جو پرواز
سدرہ اُتّے ویکھن پئے جبرائیل
سدرہوں اگے، ہن آقاؐ دا آغاز

......☆......☆......

محمد اقبال نجمی اک اجہے بھاگاں والے جی نیں جنہاں دے دل وچ ربی پیار دی مہک تے سچی سرکار سوہنے نبی ﷺ ہوراں دی نویکلی محبت تے تڑپ رچی وسی اے جہدا انگھا اظہار اوہناں دے حمدیہ تے نعتیہ قصیدیاں وچ اپنے پورے جمال نال موجود اے۔ ہُن اوہناں دی فنی کلا تے من دی کھچ نے رباعیاں ول مہار موڑی اے۔

رباعی دے ہیئتی تے عروضی نظام پکھوں بہتے لکھیار قطعیاں تے چوپائیاں نوں ای رباعی سمجھ کے اپنی شاعری نوں کسر ونا کرلیندے نیں۔ انج وی پنجابی زبان وچ رباعی لکھن والے پوراں تے گنے جاسکدے نیں اوہناں وچ وی چند اک توں وکھ اپرو کت دسے مغالطیاں دی گھمن گھیری دا شکار ہو کے چوپائی تے رباعی دی وتھ نوں منوں وسار بہندے نیں۔

خوشی دی گل اے جے محمد اقبال نجمی ہوراں رباعی دے مروجہ وزناں وچ رباعیاں لکھ کے فنی پختگی توں وکھ دین نال اپنی ذات تے فن دے سہپن نوں جوڑی رکھیا اے۔ اوہناں حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں داناں ای ''مہکل سوہنے حمداں نعتاں دے'' رکھ کے اپنی ارادت تے محبت دی واشنا کھلاری اے۔ اک سچے مسلمان ہون دے ناطے کلمہ طیبہ دے دوجزاں توحید تے رسالت یعنی لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ دے عدداں نوں مکھ رکھدیاں ہویاں چھ سوانی (۶۱۹) حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں لکھ کے سچیری روایت دا مُڈھ بنھیا اے۔

حمدیہ رباعیاں وچ اللہ سوہنے دی وحدانیت، جلالت تے شانِ کریمی توں وکھ قرآنی آیات نوں وی محرک بنایا اے تے اپنے اندر دیاں سکاں، سوڑاں تے اتھروآں دی ترجمانی نہایت عجز تے انکسار نال کیتی اے۔ نعتیہ رباعیاں وچ مدنی منٹھار ﷺ نال عشق، محبت تے اطاعت دے نال نال اوہناں دی ذات پاک نوں شفاعت دا وسیلا متھدیاں ہویاں اُمتِ محمدی ﷺ نوں درپیش اوکڑاں تے اپنے ترلے ترسیویاں نوں بیانیا اے۔ اوہناں دیاں نعتیہ رباعیاں دے موضوعات وچ حضوری دی تڑپ، مدینے دی کھچ، روضۂ رسولؐ دی زیارت، حضور ﷺ دی سیرت مطہرہ، آپ ﷺ دا روشن اُسوہ، جود وسخا تے معجزات نوں محبت دا مرکز بنایا اے۔ محبت تے عقیدت دے ایہناں تکراری موضوعات وچ اُودوں ہور وی مہکار بھر جاندی اے جدوں ساہواں دی تسبیح درود تے سلام پڑھدی اے۔ جتنی تانگھ چوکھی ہووے گی اونی محبت وچ وی شدت چوکھی ہووے گی۔ ایہناں حمدیہ تے نعتیہ رباعیاں وچ ربی پیار دے چانن تے دونہہ جہاناں دے والی ﷺ نال عشق تے ارادت دے لطیف جذبیاں دا خلوص تے نگھ شامل اے۔ شالا ''مہکل سوہنے حمداں نعتاں دے'' نت مہکاں ونڈدے رہن۔ آمین

غلام مصطفی البسمل